

MINISTRY OF
JUSTICE
Sint Maarten

STATEN VAN ST. MAARTEN				
Ingek. 15 SEP 2011				
Volgnr. 15/004-11-12				
Par.				

1641

Hon. Roland E. Duncan
Minister of Justice
A.T. Illidge Road 8
Philipsburg
St. Maarten

T: (599) 542 0007
F: (599) 542 0170
E: minister.justice@justicesxm.com

Voorzitter van de Staten
Mevrouw drs. G.R. Arrindell
Philipsburg, Sint Maarten

Datum: 26 augustus 2011

Betreft: voortzetting behandeling en vaststelling bepalingen inzake bijzondere
opsporingsbevoegdheden en andere spoedeisende veranderingen

Kenmerk: 287-11B/JUS

Geachte Voorzitter,

Hierbij ontvangt u de conceptlandsverordening houdende wijziging van een deel van het huidige Wetboek van Strafvordering. In 2008 is onder invloed van internationale ontwikkelingen en de veranderingen in de aard van bepaalde vormen van criminaliteit besloten tot aanpassing van het Wetboek van Strafvordering. De effectieve opsporing en vervolging van in het bijzonder georganiseerde grensoverschrijdende criminaliteit vraagt om andere en meer strafvorderlijke instrumenten. Daar deze strafvorderlijke instrumenten een wettelijke basis behoeven, werd ten tijde van de Nederlandse Antillen besloten om voorrang te geven aan de aanpassing van die bepalingen uit het Wetboek van Strafvordering die betrekking hebben op de aanpak van bepaalde, meer ernstige vormen van, criminaliteit. De eerste behandeling van het voorliggend concept is voor de transitiedatum reeds met de Staten van de voormalige Nederlandse Antillen besproken. Deze behandeling heeft geleid tot een nota van wijziging. Een tweede nota van wijziging is opgesteld na bespreking van de afgelopen maanden tussen de commissie, belast is met het opstellen van een nieuw (aangepast) Wetboek van Strafvordering, en de ministeries van Justitie van de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten. Voor het Wetboek van Strafvordering geldt op grond van artikel 3 onder a van de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en Sint Maarten, de eis van eenvormigheid.

De wijzigingen, zoals in bijgevoegde concept landsverordening opgenomen, hebben betrekking op de bijzondere opsporingsbevoegdheden en een aantal strafvorderlijke bepalingen betreffende onder meer de juridische definitie van wat verstaan moet worden onder *aanbieder en een gebruiker van een communicatiedienst* en het begrip *gegevens*. Daarnaast wordt vastgelegd wat in strafvorderlijke zin onder *processtukken* wordt verstaan en worden er regels gesteld over het geven van zekerheid (borgsom) bij de schorsing van de voorlopige hechtenis. Verder wordt met het conservatoir derdenbeslag onder meer de mogelijkheid gegeven om beslag op onroerende goederen te leggen.

Een belangrijk aspect van de voorgestelde wijziging betreffen de bepalingen inzake de bijzondere opsporingsbevoegdheden. Met de aanpassing van dit onderdeel van het Wetboek van Strafvordering worden de volgende *bijzondere opsporingsbevoegdheden* ingevoerd:

- Planmatige observatie
- Infiltratie
- Pseudokoop of pseudodienstverlening
- Stelselmatig inwinnen van informatie
- Bevoegdheden in een besloten plaats
- Vorderen van gegevens
- Bijstand aan opsporing door burgers
- Burgerinfiltratie
- steunbevoegdheden
- Verkennend onderzoek.

In de bijgevoegde memorie van toelichting en de uitleg bij de nota's van wijzigingen treft u de strekking van deze bijzondere bevoegdheden en een toelichting op de wijze waarop de rechtsbescherming is geregeld van personen die object zijn van een onderzoek waarbij een of meer van deze bijzondere opsporingsmethoden worden toegepast.

De minister van Justitie zal het op prijs stellen indien de Staten haar besluit ter zake van het voorstel van de Regering om de behandeling van deze conceptlandsverordening bijzondere opsporingsbevoegdheden en andere spoedeisende veranderingen ter vaststelling voort te zetten, zo spoedig mogelijk aan hem kenbaar maakt. Alsdan kan ook de aanwezigheid van prof. H. de Doelder, een van ontwerpers van deze conceptlandsverordening, bij de behandeling worden georganiseerd.

Tot slot worden de documenten genoemd die u ter verdere bespreking en vaststelling worden voorgelegd:

- Landsverordening houdende wijziging van het wetboek van Strafvordering (bijzondere opsporingsbevoegdheden) Ontwerp no.2. Dit ontwerp Landsverordening werd destijds aan de Staten van de NA ter behandeling aangeboden.
- Memorie van Toelichting bij de Landsverordening wijziging Wetboek van Strafvordering, no. 3. De Memorie van Toelichting is samen met het hiervoor genoemde concept Landsverordening (no.1) destijds aan de Staten van NA aangeboden.
- Eindverslag van de Centrale Commissie van de Staten van NA van aug. 2010, no.4.
- Nota van wijziging m.b.t. artikel 402 uit de concept Landsverordening zoals aangeboden aan de Staten van de NA, aug. 2010, no.5.
- Tweede nota van wijziging dat in 2011 na de besprekingen met de ministeries van Justitie van de drie landen (Aruba, Curaçao en St Maarten) is opgesteld, no.6.
- Gewijzigd ontwerp Landsverordening, No 7.

MINISTRY OF
JUSTICE
Sint Maarten

Hon. Roland E. Duncan
Minister of Justice
A.T. Illidge Road 8
Philipsburg
St. Maarten

T: (599) 542 0007
F: (599) 542 0170
E: minister.justice@justicesxm.com

Bij de voortgezette behandeling door de Staten van St. Maarten gaat het om de inhoud van no.7. In deze conceptlandsverordening zijn alle afgesproken wijzigingen opgenomen. De nrs 2, 5 en 6 zijn hierin verwerkt.

- Reactie Raad van Advies NA (Rva No RA/37-09-LV) op de conceptlandsverordening, No 2.

Hoogachtend,

De Minister-president,

S. Wescott-Williams

De Minister van Justitie,

R.E. Duncan

Staten van Sint Maarten

Zittingjaar 2011-2012-020 (Statenummer 3606)

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2010 - 3606

LANDSVERORDENING houdende wijziging van
het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere
opsporingsbevoegdheden)

AANBIEDING

NO. 1

STATEN N.A.
Ontv. 12 JULI 2010
No.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen biedt aan de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden).

Willemstad, - 6 JULI 2010

De Minister van Justitie,

Staten van Sint Maarten

Zittingjaar 2011-2012-020 (Statenummer 3606)

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2010

LANDSVERORDENING van de
houdende wijziging van het Wetboek van
Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

ONTWERP

NO. 2

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen

In overweging genomen hebbende:

dat het in verband met de toenemende complexiteit en internationalisering van de criminaliteit, terrorisme en de daaruit voortvloeiende toename van de bedreiging van de rechtsstaat wenselijk is enkele bijzondere bevoegdheden tot opsporing op te nemen in het Wetboek van Strafvordering en in verband daarmee enige andere bepalingen te wijzigen;

dat artikel 5, aanhef en onder 3°, van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba in acht is genomen;

dat bij de vaststelling van het ontwerp de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba in acht is genomen;

Heeft de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

Het Wetboek van Strafvordering wordt gewijzigd als volgt:

A. artikel I wordt gewijzigd als volgt:

- 1°. na de definitie van het begrip schepeling wordt de punt vervangen door een puntkomma en worden de volgende definities toegevoegd:

- aanbieder van een
communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of bedrijf aan de gebruikers van zijn dienst de mogelijkheid biedt te communiceren met behulp van een geautomatiseerd werk, of gegevens verwerkt of opslaat ten behoeve van een zodanige dienst of de gebruikers van die dienst;
- gebruiker van een
communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die met de aanbieder van een communicatiedienst een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van die dienst of die feitelijk gebruik maakt van een zodanige dienst;
- gegevens: iedere weergave van feiten, begrippen of instructies, op een overeengekomen wijze, geschikt voor overdracht, interpretatie of verwerking door personen of geautomatiseerde werken;
- opsporingsonderzoek: het onderzoek in verband met strafbare feiten onder gezag van de officier van justitie met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen; alle zaken en vermogensrechten.
- voorwerpen:
2°. de begrippen "gegevensverkeer", "telecommunicatie" en "telecommunicatie-infrastructuur" en de daarbij behorende definities komen te vervallen;

B. in artikel 119a worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. het derde lid komt te luiden als volgt:

3. Voorwerpen die toebehoren aan een ander dan degene aan wie, in het in het eerste lid bedoelde geval, de geldboete kan worden opgelegd of degene aan wie, in het in het tweede lid bedoelde geval, het wederrechtelijk verkregen voordeel kan worden ontnomen, kunnen in beslag worden genomen indien:

a. die voorwerpen, onmiddellijk of middellijk, afkomstig zijn van het misdrijf in verband waarmee de geldboete kan worden opgelegd onderscheidenlijk het wederrechtelijk verkregen voordeel kan worden ontnomen, en

b. voldoende aanwijzingen bestaan dat die voorwerpen aan die ander zijn gaan toebehoren met het doel de uitwinning van die voorwerpen te bemoeilijken of te verhinderen, en

b. die ander ten tijde van dat gaan toebehoren wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat die voorwerpen van enig misdrijf afkomstig waren.

2°. na het derde lid wordt een nieuw vierde lid toegevoegd, luidende:

4. In het geval, bedoeld in het derde lid, kunnen tevens andere aan de betrokken persoon toebehorende voorwerpen in beslag worden genomen, tot ten hoogste de waarde van de in het derde lid bedoelde voorwerpen.

C. artikel 119c komt te luiden als volgt:

Op het beslag, bedoeld in artikel 119a, is de Vierde Titel van het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing, behoudens dat:

- a. voor het leggen van het beslag geen verlot van de rechter in eerste aanleg vereist is, noch vrees voor verduistering behoeft te bestaan;
- b. een maximum bedrag waarvoor het recht tot verhaal zal worden uitgeoefend in het proces-verbaal van inbeslagneming of het beslagexploit dient te worden vermeld;
- c. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan voorschriften omtrent termijnen waarbinnen na het beslag de eis in de hoofdzaak dient te zijn ingesteld;
- d. voor roerende zaken die geen registergoederen zijn en rechten aan toonder of order ook volstaan kan worden met het door een opsporingsambtenaar opmaken van een proces-verbaal van inbeslagneming en het afgeven van een bewijs van ontvangst aan degene bij wie de voorwerpen in beslag zijn genomen;
- e. het niet in acht nemen van termijnen waarbinnen betekening van het beslag moet plaatsvinden, buiten de gevallen van artikel 119b, onderdeel c, geen nietigheid van het beslag meebrengt;
- f. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan artikel 721 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De officier van justitie geeft, indien de hoofdzaak na het beslag ter terechtzitting aanhangig wordt gemaakt, daarvan zo spoedig mogelijk aan de derde schriftelijk kennis;
- g. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan artikel 722 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
- h. op in beslag genomen roerende zaken die in bewaring worden genomen de artikelen 141 tot en met 143 van toepassing zijn;
- i. de beëindiging van het beslag met inachtneming van de bepalingen van dit wetboek geschiedt.

D. Titel XIV van het derde boek komt te vervallen;

E. onder vernummering van Titel XVII van het derde boek tot Titel XXII, worden na Titel XVI de volgende nieuwe titels ingevoegd, luidende:

TITEL XVII

Bijzondere bevoegdheden tot opsporing Algemene bepalingen

Artikel 177h

1. Bevelen tot toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking

daarvan worden schriftelijk gegeven. Aan een schriftelijk bevel staat gelijk een mondeling bevel dat binnen drie dagen op schrift is gesteld.

2. Een schriftelijk bevel vermeldt:
  - a. het misdrijf en in geval van verdenking indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
  - b. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld;
  - c. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven, en
  - d. de geldigheidsduur van het bevel.
3. Elk bevel kan worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of ingetrokken.
4. Teneinde toepassing te geven aan een bevel, als bedoeld in het eerste lid, kan een technisch hulpmiddel worden ingezet.
5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld omtrent de technische eisen waaraan de hulpmiddelen, bedoeld in het vierde lid, voldoen, onder meer met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen.

Artikel 177i

1. Een machtiging van de rechter-commissaris als bedoeld in titel XVIII is schriftelijk. Aan een schriftelijke machtiging staat gelijk een mondelinge machtiging die binnen drie dagen op schrift is gesteld.
2. De machtiging betreft alle onderdelen van het bevel. Indien ter uitvoering van het bevel een woning mag worden betreden, wordt dat uitdrukkelijk in de machtiging vermeld.
3. Indien voor een bevel van de officier van justitie een machtiging van de rechter-commissaris is vereist, is ook voor een wijziging, aanvulling of verlenging van dat bevel een machtiging vereist.

Artikel 177j

Bij ministeriële beschikking kunnen personen in de openbare dienst van de andere landen van het Koninkrijk of van een vreemde staat die voldoen aan in de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen eisen voor de toepassing van daarin aan te wijzen bevoegdheden met een opsporingsambtenaar gelijk worden gesteld.

Artikel 177k

1. De officier van justitie voegt de processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door de uitoefening van een van de bevoegdheden genoemd in de titels XVIII en XIX, voorzover die voor het onderzoek in de zaak van enige betekenis zijn, bij de processtukken.
2. Voor zover de processen-verbaal of andere voorwerpen mededelingen behelzen gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 252 zou kunnen verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, worden deze processen-verbaal en andere voorwerpen vernietigd. Voor zover de processen-

- verbaal of andere voorwerpen andere mededelingen dan bedoeld in de eerste volzin behelzen gedaan door of aan een in die volzin bedoelde persoon, worden zij niet bij de processtukken gevoegd dan na voorafgaande machtiging door de rechter-commissaris.
3. Onverminderd artikel 53, vindt de voeging bij de processtukken plaats zodra het onderzoek dat toelaat.
  4. Indien geen processen-verbaal van de uitoefening van één van de bevoegdheden, bedoeld in de titels XVIII en XIX, bij de processtukken zijn gevoegd, wordt van het gebruik van deze bevoegdheid in de processtukken melding gemaakt.
  5. De verdachte of diens raadsman kan de officier van justitie schriftelijk verzoeken bepaalde door hem aangeduide processen-verbaal of andere voorwerpen bij de processtukken te voegen.
  6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften gegeven omtrent de wijze waarop de processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in het eerste lid, worden bewaard en vernietigd.

Titel XVIII

Bijzondere bevoegdheden

Eerste afdeling

Stelselmatige observatie

Artikel 177I

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar een persoon stelselmatig observeert in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek, indien het een misdrijf in het eerste lid, onderdeel a, bedoeld betreft dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert en indien het een misdrijf als in onderdeel b bedoeld betreft, bepalen dat bij de uitoefening van de bevoegdheid een besloten plaats, niet zijnde een woning, kan worden betreden zonder toestemming van de rechthebbende.
3. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat bij de uitoefening van de bevoegdheid een technisch hulpmiddel kan worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming.

4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van drie maanden worden verlengd.
5. Het bevel tot stelselmatige observatie vermeldt, behalve de gegevens bedoeld in artikel 177h, tevens:
  - a. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de in het eerste lid bedoelde persoon;
  - b. bij toepassing van het tweede lid, de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in dat lid, zijn vervuld, alsmede de plaats die zal worden betreden.

Tweede afdeling

Infiltratie

Artikel 177m

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.
2. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen ten aanzien waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.
3. De opsporingsambtenaar brengt bij de uitoefening van het bevel een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
4. Het bevel tot infiltratie vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens:
  - a. een omschrijving van de groep van personen;
  - b. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, voor zover bij het geven van het bevel te voorzien.
5. Toepassing van het eerste en tweede lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

Derde afdeling

Pseudo-koop of -dienstverlening

Artikel 177n

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar goederen afneemt van of gegevens, die zijn opgeslagen of worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een aanbieder van een communicatiedienst afneemt van of diensten verleent aan een persoon in het geval dat:
  - a. die persoon verdacht wordt van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. er aanwijzingen zijn van een terroristisch misdrijf.
2. De opsporingsambtenaar brengt bij de uitoefening van het bevel een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
3. Het bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens, de aard van de goederen, gegevens of diensten.

Vierde afdeling

Stelselmatig inwinnen van informatie

Artikel 177o

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over een persoon in geval dat:
  - a. die persoon verdacht wordt van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. er aanwijzingen zijn van een terroristisch misdrijf.
2. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van drie maanden worden verlengd.

Vijfde afdeling

Bevoegdheden in een besloten plaats

Artikel 177p

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder toestemming van de rechthebbende een besloten plaats, niet zijnde een woning, betreedt, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt, teneinde die plaats op te nemen, aldaar sporen veilig te stellen of aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen, in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. Het bevel, bedoeld in het eerste lid vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens de plaats waarop het bevel betrekking heeft.

Zesde afdeling

Opnemen en onderzoek communicatie

Artikel 177q

1. De officier van justitie kan indien het onderzoek dit dringend vordert, na op zijn vordering door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen dat een opsporingsambtenaar met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie opneemt in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende. Hij kan, na op diens vordering door de rechter-commissaris daartoe verleende machtiging, bepalen dat ter uitvoering van het bevel een woning zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert. In het geval bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, betreft het een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld. De artikelen 155 tot en met 163, met uitzondering van artikel 162, zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens bedoeld in artikel 177h, tevens:
  - a. ten minste één van de personen die aan de communicatie deelneemt en, indien het bevel communicatie betreft op een besloten plaats of in een vervoermiddel, bovendien een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van die plaats of dat vervoermiddel;
  - b. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die kan worden betreden.
4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.
5. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 177r

1. De officier van justitie kan indien het onderzoek dit dringend vordert, na op diens vordering door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen aan een opsporingsambtenaar dat met een

technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, wordt opgenomen, in geval van:

- a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens zo mogelijk het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker en een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen.
  3. Het bevel kan in het belang van het onderzoek ten uitvoer worden gelegd met medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst. In dat geval gaat het bevel vergezeld van de vordering van de officier van justitie aan de aanbieder om medewerking te verlenen.
  4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.
  5. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Zevende afdeling

Vorderen van gegevens

Artikel 177s

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen gegevens of vastgelegde gegevens van een persoon te verstrekken. De vordering kan betrekking hebben op gegevens die ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte noch tot de verschoningsgerechtigde. De vordering kan geen betrekking hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging.
3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:

- a. indien bekend en noodzakelijk, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon of de personen over wie gegevens worden gevorderd;
  - b. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gegevens die worden gevorderd en de termijn waarbinnen, alsmede de wijze waarop deze dienen te worden verstrekt;
  - c. de grondslag van de vordering.
4. Indien de vordering van gegevens betrekking heeft op gegevens die na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, wordt de vordering gedaan voor een periode van ten hoogste vier weken en kan telkens met maximaal vier weken worden verlengd. De officier van justitie vermeldt deze periode in de vordering.
  5. Bij dringende noodzaak kan de vordering mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt de vordering in dat geval achteraf op schrift en verstrekt deze binnen drie dagen nadat de vordering is gedaan aan degene tot wie de vordering is gericht.
  6. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens procesverbaal opmaken, waarin worden vermeld:
    - a. de gegevens, bedoeld in het derde lid;
    - b. de verstrekte gegevens;
    - c. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
    - d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
    - e. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.
  7. In geval van verdenking van een ander strafbaar feit dan bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering als bedoeld in dat lid slechts doen na op diens vordering door de rechter-commissaris verleende machtiging. Het tweede tot en met zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing.
  8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens worden gevorderd en verstrekt.

Artikel 177t

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in artikel 177s, tweede lid, tweede volzin, deze gegevens vorderen, in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte noch tot de verschoningsgerechtigde.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden gedaan na voorafgaande machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris.
4. Artikel 177s, derde, vijfde, zesde, en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Achtste afdeling

Steunbevoegdheden

Artikel 177u

1. Teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 177r of artikel 177s kan de officier van justitie bevelen dat met behulp van bij ministeriële beschikking omschreven apparatuur het nummer, waarmee een gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd, wordt verkregen.
2. Het bevel wordt gegeven aan een ambtenaar aan te wijzen bij landsbesluit.
3. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste één week en vermeldt:
  - a. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 177r of artikel 177s en
  - b. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gebruiker van een communicatiedienst van wie het nummer moet worden verkregen.
4. De officier van justitie doet te zijnen overstaan de processen-verbaal of andere voorwerpen, waaraan een gegeven kan worden ontleend dat is verkregen door toepassing van het eerste lid vernietigen indien dat gegeven niet gebruikt wordt voor de toepassing van artikel 177r of artikel 177s.

Artikel 177v

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit vordert, bij of terstond na de toepassing van artikel 177r, eerste lid, artikel 177s, eerste lid, of 177t, eerste lid, degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de in deze artikelen bedoelde gegevens, bevelen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door de versleuteling ongedaan te maken, dan wel deze kennis ter beschikking te stellen.
2. Het bevel wordt niet gegeven aan de verdachte noch aan de verschoningsgerechtigde.

TITEL XIX

Bijstand aan opsporing door burgers

Eerste afdeling

Burgerpseudokoop of -dienstverlening en inwinning van informatie

Artikel 177w

1. Een opsporingsambtenaar kan, bij bevel daartoe van de officier van justitie, in het belang van het onderzoek met een persoon, die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze voor de duur van het bevel bijstand verleent aan de opsporing door goederen af te nemen van of gegevens, die zijn opgeslagen of worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een aanbieder van een communicatiedienst af te nemen van of diensten te verlenen aan een persoon of stelselmatig informatie in te winnen omtrent een persoon in geval dat:
  - a. die persoon verdacht wordt van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. er aanwijzingen zijn van een terroristisch misdrijf.
2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 177n, eerste lid, en artikel 177o, eerste lid, kan worden gegeven.
3. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing brengt bij de uitvoering daarvan een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds van tevoren was gericht.
4. De overeenkomst is schriftelijk en vermeldt de rechten en plichten van de persoon die bijstand verleent aan de opsporing, de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, alsmede de geldigheidsduur van de overeenkomst. De overeenkomst kan schriftelijk worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd.
5. Het bevel tot uitoefening van de bevoegdheid, wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van drie maanden worden verlengd.
6. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

Tweede afdeling

Burgerinfiltratie

Artikel 177x

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te

- nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.
2. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep van personen ten aanzien waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.
  3. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 177m, eerste lid, kan worden gegeven.
  4. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing brengt bij de uitvoering daarvan een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
  5. Bij de toepassing van het eerste lid legt de officier van justitie schriftelijk vast:
    - a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;
    - b. een omschrijving van de groep van personen;
    - c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn vervuld.
  6. De overeenkomst tot infiltratie is schriftelijk en vermeldt:
    - a. de rechten en plichten van de persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, alsmede de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, en
    - b. de geldigheidsduur van de overeenkomst.
  7. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, verricht bij de uitvoering daarvan geen strafbare handelingen, tenzij vooraf schriftelijk toestemming door de officier van justitie is gegeven om dergelijke handelingen te verrichten. Bij dringende noodzaak kan de toestemming mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt in dat geval de toestemming binnen drie dagen op schrift.
  8. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van de overeenkomst wordt beëindigd.
  9. De overeenkomst kan schriftelijk worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd. De officier van justitie legt de redenen daarvan uiterlijk binnen drie dagen schriftelijk vast.
  10. Toepassing van het eerste en tweede lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

TITEL XX

Doorlaten

Artikel 177y

1. De opsporingsambtenaar is verplicht van de hem in de wet verleende inbeslagnemingsbevoegdheden gebruik te maken, indien hij tijdens het opsporingsonderzoek de vindplaats weet van voorwerpen waarvan het aanwezig hebben of voorhanden hebben ingevolge de wet verboden is vanwege hun schadelijkheid voor de gezondheid of hun gevaar voor de veiligheid. Uitstel tot inbeslagneming wordt slechts in het belang van het onderzoek toegestaan met het oogmerk om op een later tijdstip daartoe over te gaan.
2. Uitstel van inbeslagneming vindt alleen plaats na voorafgaand bevel van de officier van justitie.
3. Het bevel is schriftelijk en vermeldt:
  - a. de voorwerpen waarop het betrekking heeft;
  - b. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven;
  - c. het tijdstip waarop of de periode waarin het bevel geldt.
4. De verplichting tot inbeslagneming, bedoeld in het eerste lid, geldt niet in het geval de officier van justitie op grond van een zwaarwegend opsporingsbelang anders beveelt.
5. Een bevel als bedoeld in het vierde lid is schriftelijk en vermeldt:
  - a. de voorwerpen waarop het betrekking heeft;
  - b. het zwaarwegende opsporingsbelang;
  - c. het tijdstip waarop of de periode gedurende welke de verplichting tot inbeslagneming niet geldt.
6. Toepassing van het vierde lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

TITEL XXI

Verkennd onderzoek

Artikel 177z

1. Indien uit feiten of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd of gepleegd waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, die gezien hun aard of de samenhang met andere misdrijven die binnen die verzamelingen van personen worden beraamd of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, kan de officier van justitie bevelen dat opsporingsambtenaren daarnaar een onderzoek instellen met als doel de voorbereiding van opsporing.
2. Indien een onderzoek als bedoeld in het eerste lid de voorbereiding van de opsporing van terroristische misdrijven tot doel heeft, kan de officier van justitie na voorafgaande schriftelijke machtiging, op zijn vordering te verlenen door de rechter-commissaris, in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen gegevens of vastgestelde

- gegevens van een persoon te verstrekken, teneinde de gegevens te doen bewerken.
3. Een vordering als bedoeld in het tweede lid kan niet worden gericht tot de personen bedoeld in het eerste lid noch tot de verschoningsgerechtigde.
  4. De bewerking als bedoeld in het tweede lid kan bestaan uit het onderling vergelijken dan wel het in combinatie met elkaar verwerken van de gegevens met gegevens uit de politieregisters.
  5. De bewerking wordt op een zodanige wijze uitgevoerd dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van personen zo veel mogelijk wordt gewaarborgd.
  6. Van de verstrekking van de gegevens, bedoeld in het tweede lid, doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken, waarin wordt vermeld:
    - a. de verstrekte gegevens;
    - b. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.
  7. De officier van justitie doet van de bewerking proces-verbaal opmaken, waarin wordt vermeld:
    - a. een aanduiding van de gegevens waarop de bewerking is uitgevoerd;
    - b. een beschrijving van de wijze waarop de bewerking is uitgevoerd;
    - c. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid zijn vervuld.
  8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften gegeven omtrent de wijze waarop de gegevens die voortvloeien uit een onderzoek, als bedoeld in het eerste lid, worden bewaard en vernietigd.

Artikel II

De Regering dient de toepassing van deze landsverordening binnen drie jaar na de inwerkingtreding ervan te evalueren en een verslag daarvan te overleggen aan de Staten.

Artikel III

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied.

Gegeven te,

De Minister van Justitie,

Uitgegeven de
De Minister van Algemene Zaken
en Buitenlandse Betrekkingen.

Staten van Sint Maarten

Zittingjaar 2011-2012-020 (Statenummer 3606)

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN ZITTING 2010

LANDSVERORDENING
houdende wijziging van het Wetboek van
Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

MEMORIE VAN TOELICHTING

NO. 3

Algemene toelichting

§ 1. Inleiding

De Nederlandse Antillen en Aruba hanteren een op artikel 38 Statuut (P.B. 1985, no. 103) jo. artikel 5 van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba (P.B. 1985, no. 88) gebaseerd eenvormig Wetboek van Strafvordering (P.B.1996 no. 164). De laatste wijziging van dit wetboek dateert van 29 december 1998 (P.B. 1998, no. 255, Plukze-wetgeving, in werking getreden per 1 augustus 2000 bij P.B. 2000, no. 64). De hieronder omschreven ontwikkelingen nopen tot een spoedige aanpassing van deze eenvormige landsverordening en met name ten aanzien van de bijzondere opsporingsmethoden, die thans node een wettelijke grondslag missen.

Voor het onderhavige model heeft de Nederlandse Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden van 29 juni 1999 (Stb. 1999, 245) model gestaan.

Aangezien het in verband met recente ontwikkelingen in onze rechtspraak wenselijk is zo spoedig mogelijk een regeling te treffen ten aanzien van deze bijzondere bevoegdheden, zijn hebben de Procureurs-Generaal van beide landen in 2008 de toepassing het onderhavige ontwerp met als richtlijn bekend gemaakt.

Op deze wijze wordt publiekelijk aangegeven, dat de openbaar ministeries met ingang van de datum van afkondiging deze richtlijn als basis zullen nemen voor hun handelingen. Inmiddels is door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba te kennen gegeven dat deze richtlijn niet onbeperkt zonder wettelijke formalisering kan worden toegepast.

Het verschijnsel criminaliteit is in relatief korte tijd sterk veranderd. Het aantal gepleegde strafbare feiten is sterk toegenomen en steeds complexer geworden. Bovendien is er steeds meer sprake van georganiseerde en grensoverschrijdende criminaliteit. De toenemende complexiteit van de criminaliteit, de internationalisering, terrorisme en de toename van de bedreiging van de rechtsstaat vormen een belangrijke aanleiding om over te gaan tot intensievere samenwerking tussen de landen van het Koninkrijk, maar ook met andere landen zoals de Verenigde Staten. Een dergelijke intensievere samenwerking is slechts mogelijk indien regelgeving en bevoegdheidsverdelingen daaraan niet in de weg staan.

Het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika aangaande wederzijdse rechtshulp in strafzaken (Trb. 1981, 188) regelt de samenwerking in strafzaken tussen beide landen. Artikel 12, tweede lid, van dit verdrag regelt dat verzoeken tot rechtshulp worden uitgevoerd overeenkomstig de wet en de procedures van de aangezochte Staat. Maar ook dat de in het verzoek aangegeven procedures dienen te worden gevolgd, zelfs indien zij in de aangezochte Staat ongebruikelijk zijn. Deze verplichting geldt slechts niet indien zulks uitdrukkelijk is verboden in de wetten van de aangezochte Staat. Een van deze procedures is geregeld in het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen (Trb. 1999, 190). Indien geoorloofd volgens de grondbeginselen van hun onderscheiden nationale rechtsstelsels, nemen de Partijen de nodige maatregelen om - binnen hun mogelijkheden - gepast gebruik van gecontroleerde aflevering op internationaal niveau mogelijk te maken, op grond van overeenkomsten of regelingen die wederzijds zijn overeengekomen, teneinde personen te identificeren die zijn betrokken bij de handel in drugs. Deze verdragsbepalingen maken een wettelijke regeling wenselijk opdat zo volledig mogelijk uitvoering kan worden gegeven aan deze samenwerking en om de uitvoering daarvan te kunnen controleren.

De Caraïben spelen een belangrijke rol bij de illegale doorvoer van drugs, mensensmokkel en het witwassen en doorsluizen van illegaal verkregen vermogen. Bij de bestrijding hiervan zijn heimelijk in te zetten opsporingsmethoden onontbeerlijk. Maar ook bij de opsporing van andere ernstige misdrijven zoals moord, doodslag en gewapende overvallen

kan de inzet van heimelijk opsporingsmethoden als het stelselmatig observeren van verdachten en het undercover inwinnen van informatie over verdachte personen van essentieel belang zijn bij het oplossen van een zaak.

Een wettelijke regeling om heimelijk opsporingsmethoden in te zetten ontbreekt bijna geheel in ons land. Slechts het aftappen van gegevensverkeer, zoals vastgelegd in de artikelen 167 tot en met 174 van het Wetboek van Strafvordering (hierna afgekort tot: Sv), kan als zodanig worden gezien. Aangezien de toepassing van heimelijke opsporingsmethoden noodzakelijk is bij de bestrijding van de veranderde criminaliteit, is de regering van mening dat het wenselijk is de hierna te noemen bijzondere opsporingsbevoegdheden van een wettelijke status te voorzien. Het onderhavige ontwerp strekt ertoe de volgende bijzondere opsporingsbevoegdheden van een wettelijke grondslag te voorzien: het stelselmatig observeren, het infiltreren, de pseudokoop en – dienstverlening, het stelselmatig inwinnen van informatie, de bevoegdheden in een besloten plaats, het opnemen van vertrouwelijke informatie en het vorderen van gegevens. Daarnaast wordt een nieuw onderzoek aan het strafvorderlijk arsenaal toegevoegd, namelijk het verkennend onderzoek of te wel onderzoek ter voorbereiding van de opsporing.

Heimelijke opsporingsmethoden als het stelselmatig observeren en het stelselmatig inwinnen van informatie zullen echter snel een inbreuk betekenen op het recht op privacy van burgers zoals dat is gegarandeerd in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna te noemen: EVRM) en artikel 3 van de Staatsregeling (P.B. 1955, no. 32). Dat betekent in combinatie met artikel 9 Sv dat bijzondere opsporingsmethoden een nadrukkelijke wettelijke basis behoeven die bovendien aan bepaalde kwaliteitseisen moet voldoen. Codificatie heeft tevens het voordeel dat de opsporingsambtenaar weet wat zijn bevoegdheden zijn en de burger weet in hoeverre hij inbreuken moet dulden op zijn rechten en vrijheden.

Voorts is van belang, dat de grote bedreiging die van terroristische aanslagen uitgaat, de inzet van bijzondere opsporingsbevoegdheden rechtvaardigt en bovendien dat deze op een eerder moment moeten kunnen worden ingezet. Uitgangspunt moet daarbij zijn dat opsporingsmethoden waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij kunnen bijdragen aan het voorkomen van een terroristische aanslag, verricht moeten kunnen worden.

§ 2. Verdragsrechtelijke verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM

In de inleiding is al kort aandacht besteed aan de uit het EVRM af te leiden verdragsrechtelijke verplichtingen om bijzondere opsporingsmethoden van een nadrukkelijke wettelijke basis te voorzien. In het hiernavolgende zal uitgebreid worden ingegaan op deze verdragsrechtelijke verplichting.

Het recht op privacy wordt gegarandeerd in artikel 8 EVRM. De beide leden van het onderhavige artikel geven aan wat van de overheid mag en moet worden verwacht voordat haar organen een inbreuk mogen maken op dit recht. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna te noemen: EHRM) heeft regelmatig wetten en andere regelgeving getoetst waarin overheidsorganen in staat werden gesteld om een inbreuk op het recht op privacy van burgers te maken. Een consequentie van de vaststelling dat een opsporingsmethode in strijd met artikel 8 EVRM is of kan worden toegepast, is ook dat degene die aan deze bevoegdheden is of kan worden onderworpen op grond van artikel 13 EVRM recht heeft om zich hierover te beklagen.

Artikel 8 EVRM beschermt verschillende rechtsgoederen, zoals bijvoorbeeld privé-leven, familie- en gezinsleven, woning en correspondentie. Privé-leven is het overkoepelende begrip, waaronder de bijzondere begrippen "woning" en "correspondentie" vallen. Het omgekeerde is echter niet waar, de begrippen "woning" en "correspondentie" kunnen een situatie betreffen die het privé-leven te buiten gaan.¹

Als het oordeel van het EHRM wordt gevraagd over een inbreuk op het recht op privacy, dan volgt een behandeling door het EHRM volgens het zogenaamde stappenschema. Dit stappenschema verschilt naar gelang er sprake is van een negatieve verplichting (de overheid dient zich te onthouden van willekeurige inmenging) dan wel van een positieve verplichting (de overheid dient maatregelen te treffen ter verzekering van het recht).

In het eerste model beoordeelt het EHRM eerst de vraag of er sprake is van een inbreuk op het recht op privacy en vervolgens of aan de voorwaarden van artikel 8, tweede lid, is voldaan. Bij de eerste vraag moet worden beoordeeld of datgene waarover wordt geklaagd, behoort tot de privacy van de klager en of daarop een inbreuk is gemaakt. Pas daarna zal worden beoordeeld of aan de voorwaarden van artikel 8, tweede lid, is voldaan. Bij dit laatste oordeel is van belang of de "interference" door een "public authority" tot stand is gekomen en of deze interference "in accordance with the law" was en "necessary in a democratic society". De beoordeling of een inbreuk "in accordance with the law" is, valt uiteen in een

---

¹ Zie bijv. de zaak Niemietz v. Germany (Judgement of 16 December 1992, Publ. ECHR, Series A, Vol. 251-B, par. 30) m.b.t. het begrip 'woning' en A v. France (Judgement of 23 November 1993, Publ. ECHR, Series A, Vol. 277-B) m.b.t. het begrip 'correspondentie'.

aantal vragen: heeft die inbreuk een basis in het nationale recht, voldoet dat nationale recht aan het vereiste van "accessibility" en aan de "rule of law", in verband met de "foreseeability"? Daarna beoordeelt het EHRM of de inbreuk dient tot bescherming van een "legitimate aim". De in het tweede lid opgesomde rechtsbelangen vallen daaronder, zoals: "interest of national security", "public safety", "economic well-being of the country", "prevention of disorder or crime", "protection of health or morals" of "protection of the rights and freedoms of others". Ten slotte wordt de vraag beoordeeld of de inbreuk "necessary in a democratic society" is. Dat wil zeggen: is de inbreuk ingegeven door een "pressing social need" en bestaat er een evenredige verhouding ("proportionality") tussen de zwaarte van de inbreuk en het gewicht van het belang dat met de inbreuk wordt gediend? Daarbij wordt beoordeeld of de redenen die de nationale autoriteiten aandragen ter rechtvaardiging van de gepleegde inbreuk "relevant" en "sufficient" zijn. Als het antwoord op een van de hier genoemde vragen negatief is, is er sprake van een schending van artikel 8 EVRM.

§ 2.1 Betekenis van de begrippen privé-leven, woning en correspondentie in de Straatsburgse jurisprudentie

Het begrip "woning" moet ruim worden uitgelegd. Het EHRM heeft bijvoorbeeld in de zaak Niemietz bepaald dat dit begrip ook bedrijfsruimten kan omvatten.² Het begrip correspondentie wordt niet voorafgegaan door het bijvoeglijk naamwoord "privé". Dat betekent dat ook zakelijke correspondentie wordt beschermd door artikel 8 EVRM. De moderne technologie heeft andere vormen van lange afstandcommunicatie geïntroduceerd, zoals de telefax, telefoon, e-mail en internet. Het spreekt voor zich dat deze nieuwe communicatiemiddelen, zolang zij niet openbaar zijn, dezelfde bescherming genieten.³

Van groter belang is de betekenis van het begrip "privé-leven". Het EHRM heeft nooit getracht een definitie te geven van het begrip "privé-leven". In de zaak P.G. en J.H. tegen het Verenigd Koninkrijk stelt het EHRM dat het begrip "private life" een ruime term is die zich niet leent voor een uitputtende definitie.⁴ Het EHRM beperkt zich ertoe van geval tot geval te bepalen of er sprake is van schending van het recht op privacy. Uit een analyse van deze "case-law" kan wel worden afgeleid dat het recht betrekking heeft op het streven

² Case of Niemietz v. Germany, judgement of 16 December 1992, Publ. ECHR, Series A, Vol. 251-B, par. 30-31.

³ Zie ook Geert Corstens en Jean Pradel, *Het Europese strafrecht*, Deventer, 2003, p. 424.

⁴ Case of P.G. and J.H. v. the United Kingdom, Appl. no. 44787/98 'private life is a broad term not susceptible to exhaustive definition'.

van het individu om zijn leven in vrijheid naar zijn eigen zin in te richten en om in dit (persoonlijk) leven gevrijwaard te blijven van ongewenste inmenging, vooral van de kant van de overheid. Onder dit recht op privacy vallen dan ook de meest uiteenlopende zaken, zoals het recht op een eigen identiteit (en dus op een naam, uiterlijk, seksuele geaardheid), op lichamelijke en geestelijke integriteit, op een plaats om onbevangen jezelf te zijn ("private space"), op bescherming tegen vergaring en gebruik van informatie, op bescherming tegen "surveillance" en op bescherming tegen direct af luisteren. Het begrip "privacy" mag dus niet te eng worden gedefinieerd. Het houdt in ieder geval ook het recht in om relaties aan te gaan met andere mensen zonder dat de overheid dit mag beperken. Het gaat hierbij ook om zakelijke relaties omdat juist in het zakelijke leven relaties met anderen worden gelegd. Het ontkennen van het recht op privacy op dit terrein zou betekenen dat mensen die slechts zakelijke contacten hebben geen te beschermen recht op privacy bezitten.

§ 2.2 De beperking moet bij de wet zijn voorzien

Er is sprake van een schending van artikel 8 EVRM indien de beperking geen enkele basis heeft in het nationale recht. Het begrip "wet" is niet beperkt tot de wet in formele zin, maar omvat ook de wet in materiële zin en het jurisprudentiële recht.

Als de nationale rechter van oordeel is dat het overheidsoptreden conform nationaal recht is, neemt het EHRM daarmee zeer snel genoegen, vooral indien er sprake is van vaste jurisprudentie. Dat neemt niet weg dat als de nationale wetgeving dwingt tot een regeling bij wet in formele zin, het EHRM daarin mee gaat. Het is voornamelijk aan de nationale autoriteiten overgelaten om hun recht te interpreteren en uit te voeren.⁵ Het EHRM beperkt zich tot de vaststelling of "*in the light of the wording of the provisions in question and the state of its own case-law at the time*"⁶ de nationale staat in redelijkheid kan menen dat de beperkende maatregelen "in accordance with the law" zijn.

§ 2.3 De kwaliteit van de wet: toegankelijk en voorzienbaar

Het EHRM stelt twee eisen aan het nationale recht: het moet toegankelijk en voorzienbaar zijn. De eerste voorwaarde is, dat de burger in staat moet zijn om, gelet op de

---

⁵ Kruslin en Huvig v. France, Judgement of 24 April 1990., Publ. ECHR, Series A, Vol. 176A § 29. Zie ook Malone v. United Kingdom, Judgement of 2 August 1984, Publ. ECHR, Series A, Vol. 82., § 79 en Chappell Case, Judgement of 30 March 1989, Publ. ECHR, Series A, Vol. 152, § 54.

⁶ Malone, o.c., p. 36 § 79.

omstandigheden, voldoende aanwijzing te krijgen over de regels die in een concrete zaak van toepassing zijn. Uit de zaak Silver kan worden afgeleid dat hiervoor van belang is of de betreffende regeling is gepubliceerd.⁷ Ongepubliceerde normen, of deze nu tot het geschreven of tot het ongeschreven recht behoren, voldoen niet aan het vereiste van de toegankelijkheid omdat de kenbaarheidfactor ontbreekt. De toegankelijkheid is volgens het EHRM mede afhankelijk van de inhoud, het betreffende rechtsgebied en aantal en kwaliteit van degenen voor wie die regeling bestemd is. De tweede belangrijke kwaliteitsvoorwaarde is dat het optreden van de overheid moet zijn te voorzien op basis van dat recht. De eis van de voorzienbaarheid brengt met zich mee dat de nationale norm met voldoende nauwkeurigheid moet zijn geformuleerd om de burger in staat te stellen zijn gedrag te bepalen. We spreken in dit verband ook wel van *lex certa*. Het moet voor de betrokken burger mogelijk zijn, desnoods na advies van deskundigen, om een adequaat inzicht te hebben in de juridische gevolgen dat bepaald handelen met zich mee kan brengen.

Een zekere vaagheid is echter – teneinde (excessieve) rigiditeit te vermijden en gelijke tred te houden met de zich wijzigende omstandigheden – vaak onvermijdelijk. De mate van precisie hangt af van het onderwerp, de inhoud van de regel, het terrein waarop de regel van toepassing is en het aantal en de status van de personen op wie de regel is gericht. Zo heeft het EHRM in de zaak Malone geoordeeld dat de voorzienbaarheid bij justitieel politieoptreden zoals bijvoorbeeld het afluisteren van de telefoon, een andere, beperktere inhoud heeft dan bij wetten die beperkingen stellen aan het gedrag van individuen. Maar ook de regeling met betrekking tot het afluisteren van de telefoon moet voldoende duidelijk aangeven de voorwaarden waaronder en de omstandigheden waarin een telefoon mag worden getapt. Dit betekent overigens niet dat een burger in alle omstandigheden moet weten wanneer hij zou kunnen worden getapt.⁸

De Europese Commissie voor de Rechten van de Mens heeft in het verleden zelfs bepaald dat onder omstandigheden algemeen taakstellende artikelen als "law" mogen worden gezien waarop bevoegdheden zoals, in de zaak X tegen België, het doorzoeken van een auto, mogen worden gebaseerd: "*The police (...) were acting within the scope of their duty the purpose of*

⁷ Silver v. United Kingdom, Judgement of 25 March 1983, Publ. ECHR, Series A, Vol. 61, § 87. In deze zaak werd bepaald dat de 'Prison Act and the Rules' voldeden aan het criterium van 'accessibility', maar dat de 'Orders and Instructions', op grond waarvan in dit geval post niet werd uitgereikt of verstuurd, daaraan niet voldeden omdat zij niet waren gepubliceerd.

⁸ Malone, o.c., § 67. In de Leander-zaak werd hetzelfde bepaald in de speciale context van de geheime controle van overheidspersoneel in sectoren die de nationale veiligheid betreffen (Leander v. United Kingdom, Judgement of 26 March 1987, Publ. ECHR, Series A, Vol. 116, § 51).

which is to detect offences and collect evidence to prove they have been committed; it follows that the search in question, though not specially provided for by statute, cannot be considered unlawful".⁹

De eisen die aan de voorzienbaarheid van het recht moeten worden gesteld, lijken hoger te worden naarmate de toetsbaarheid in concreto (vooraf en tevens door de betrokkene) geringer is en het (geheime) opsporingsmethoden betreft die een indringender inbreuk op de in het eerste lid bedoelde rechten opleveren:

"Since the implementation in practice of measures of secret surveillance of communications is not open to scrutiny by the individuals concerned or the public at large, it would be contrary to the rule of law for the legal discretion granted to the executive to be expressed in terms of an unfettered power. Consequently, the law must indicate the scope of any such discretion conferred on the competent authorities and the manner of its exercise with sufficient clarity, having regard to the legitimate aim of the measure in question, to give the individual adequate protection against arbitrary interference".¹⁰

Het bestaan (en de omvang) van rechterlijk toezicht zijn belangrijke factoren bij de vraag of de aan de autoriteiten toegekende discretionaire bevoegdheden redelijk en acceptabel zijn met het oog op artikel 8 EVRM.¹¹ Het EHRM gaat zelfs zover dat het in de zaak Klass (betreffende het in het geheim openen van poststukken en het in het geheim opnemen van telefoongesprekken) stelt: *"In a field where abuse is potentially so easy in individual cases and could have such harmful consequences for democratic society as a whole, it is in principle desirable to entrust supervisory control to a judge".¹²* Noodzakelijk is het echter niet: *"The Commission does not consider that the concept of foreseeability requires that questions of interpretation and practice must be decided in a judicial forum."¹³*

§ 2.4. De noodzaak van de beperking in een democratische samenleving

⁹ X v. Belgium, Decision of the Commission of 30 May 1974, Appl. no. 5488/72, Yearbook VII, p. 222-228.

¹⁰ Malone, o.c., § 68.

¹¹ Zie de zaak Eriksson v. Sweden, Judgement of 22 June 1989, Publ. ECHR, Series A, Vol. 156., § 60 waar sprake was van voldoende toezicht door een rechter. In de zaken: Kruslin, o.c., § 33 en Huvig, o.c., § 32 was er sprake van onvoldoende rechterlijk toezicht.

¹² Klass v. Germany, Judgement of 6 September 1978, Publ. ECHR, Series A, Vol. 25, § 56. Aan het ontbreken van deze rechterlijke controle werd echter in deze zaak geen consequentie verbonden omdat 'the exclusion of judicial control does not exceed the limits of what may be deemed necessary in a democratic society'. Het vereiste toezicht kon in casu worden uitgeoefend door een onafhankelijke, met voldoende bevoegdheden uitgeruste parlementaire commissie.

¹³ Christie v. the United Kingdom, Decision of the Commission of 27 June 1994, Appl. no. 21482/93 (DR nr. 78, p. 134).

Het recht op privacy mag slechts dan worden beperkt indien er sprake is van een aantoonbare noodzaak ter handhaving van een democratische samenleving ("necessary in a democratic society"). Het criterium veronderstelt een afweging tussen het belang van het recht op privacy enerzijds en het belang van een doelmatige rechtspleging anderzijds. Deze afweging dient te geschieden in het licht van de beginselen van een democratische samenleving. Het gaat hierbij dus om de vraag of de procedures die zijn neergelegd in een wettelijke regeling daadwerkelijk in staat zijn om de inbreuken die uit de desbetreffende regeling (kunnen) voortvloeien te beperken tot wat noodzakelijk is in een democratische samenleving.

Het EHRM heeft in de Handyside-zaak een drietal criteria geformuleerd om te bepalen wanneer een inmenging "necessary" is. Ten eerste moet voor de inmenging een dringende maatschappelijke behoefte bestaan ("pressing social need"), waardoor de waarborg uit het eerste lid daarbij achtergesteld mag worden. Daarbij geldt een ruime "margin of appreciation" voor de nationale overheden.¹⁴

Ten tweede moet de beperking evenredig zijn aan het nagestreefde doel: "*Every "formality", "condition", "restriction" or "penalty" imposed in this sphere must be proportionate to the legitimate aim pursued.*"¹⁵ De evenredigheidseis komt er op neer dat een juist evenwicht moet worden bereikt tussen het algemeen belang en de bescherming van de individuele fundamentele rechten. Bovendien moeten er adequate en effectieve garanties tegen misbruik zijn ontwikkeld.¹⁶ Eventuele tekortkomingen moeten overigens, voordat tot disproportionaliteit moet worden geconcludeerd, wel het karakter vertonen van 'ernstige' tekortkomingen.¹⁷

Ten derde moeten de redenen die de staat voor de inbreuk aangeeft "relevant and sufficient" zijn in het licht van de in de clausulering genoemde doelcriteria: "*The Court must decide (...) whether the reasons given by the national authorities to justify the actual measures of "interferences" they take are relevant and sufficient.*"¹⁸

¹⁴ Handyside v. United Kingdom, Judgement of 7 December 1976, Publ. ECHR, Series A, Vol. 24, § 48.

¹⁵ Handyside, o.c., § 49. Zie ook Chappell, o.c., § 62.

¹⁶ Leander, o.c., § 59; Funke, o.c., § 56. Op twee plekken kan dus een controle op de 'safeguards against abuse' plaatsvinden. Hier en bij 'in accordance with the law' en in sommige gevallen bij beide. Waar de controle plaatsvindt, zal afhangen van de ernst van de inbreuk.

¹⁷ Chappell v. United Kingdom, Judgement of 30 March 1989, Publ. ECHR, Series A, Vol. 152-A, § 66. De in de Chappell-zaak aanwezige tekortkomingen (zie § 63-65) werden niet ernstig genoeg beschouwd. In deze zaak werden een civielrechtelijke en een strafvordelijke huiszoeking tegelijkertijd uitgevoerd door 16 à 17 personen. Het Europese Hof vond dat 'disturbing', 'unfortunate' en 'regrettable', doch niet disproportioneel.

¹⁸ Handyside, o.c., § 50.

Hoewel het EHRM de relevantie van deze drie criteria in latere arresten heeft bevestigd, blijkt uit de latere jurisprudentie ook dat dit geen cumulatieve voorwaarden zijn.¹⁹ In een enkele zaak wordt zelfs in het geheel niet aan deze criteria getoetst.²⁰ De criteria moeten meer worden gezien als het instrumentarium dat het EHRM zichzelf heeft verschaft om de "necessity" van een inbreuk te kunnen beoordelen.

§ 2.5. De beperking moet gericht zijn op erkende doelen

De inbreuk die op de privacy van de betrokken burger wordt gemaakt, dient tot bescherming van een van de "legitimate aims". De "legitimate aims" in artikel 8, tweede lid, zijn: "national security", "public safety", "economic well-being of the country", "prevention of disorder" of "prevention of crime". In de jurisprudentie van het EHRM heeft de betekenis van deze begrippen tot dusverre weinig afzonderlijke aandacht gekregen. Eventuele interpretatie van de doelcriteria vindt steeds plaats in relatie tot wat noodzakelijk wordt geacht in een democratische samenleving.

Het ligt min of meer voor de hand dat een regeling, op grond waarvan een overheidsfunctionaris een inbreuk op de privacy van een burger mag maken in het kader van de opsporing van een begaan strafbaar feit of de bestrijding van terroristische dreiging, weinig aanleiding zal geven tot discussie met betrekking tot de mogelijke grondslag. Uit het voorgaande blijkt dat alle in dit wetsvoorstel voorgestelde bijzondere opsporingsmethoden in min of meerder mate een inbreuk maken op het recht op privacy zoals dat is gegarandeerd in artikel 8 EVRM. De consequentie daarvan is dat deze methoden een wettelijke basis behoeven die bovendien aan bepaalde kwaliteitseisen moet voldoen. Het voorliggende ontwerp voldoet aan deze 'Straatsburgse eisen'.

§ 3. Jurisprudentie

Bijzondere opsporingsmethoden worden gekenmerkt door de heimelijke toepassing ervan en worden ook in ons deel van het Koninkrijk met enige regelmaat toegepast.²¹

In 2007 is de toepassing van een aantal bijzondere opsporingsmethoden getoetst door het Gerecht in eerste aanleg van de Nederlandse Antillen zittingsplaats Curaçao op 5

¹⁹ In een aantal zaken wordt bijvoorbeeld slechts aan het proportionaliteitsvereiste getoetst. Zie Gillow, o.c., § 56 en 58; Chappell, o.c., § 60, 62-66.

²⁰ Zie bijvoorbeeld de zaken Klass en Malone.

²¹ De zaken waarbij bijzondere opsporingsmethoden zijn toegepast zijn: de Orionzaak (stelselmatige observatie), de zaak Demei (HR 9 november 1999, nr. 112355A, het plaatsen van af luister-apparatuur in het kantoor van gedeputeerde Demei) en de Kingscrosszaak.

september 2007 (parketnr. 900.266/07) in de zgn. Kingscrosszaak. In deze zaak wordt een aardig beeld geschetst van de huidige praktijk en de problemen die rijzen door het ontbreken van een wettelijke regeling. Het betrof in deze zaak het plaatsen en gebruiken van opname apparatuur in een voertuig ten behoeve van het zogenaamde direct afluisteren van gesprekken (hierna te noemen: OVC-methoden; opname vertrouwelijke communicatie) en het plaatsen van een peilbaken ten behoeve van de observatie. Tijdens het onderzoek ter terechtzitting was gebleken dat de officier van justitie had toegestaan dat er stelselmatig werd geobserveerd en dat met toestemming van de Procureur-Generaal en de hoofdofficier van justitie een technisch hulpmiddel in een voertuig was geplaatst ten behoeve van het direct afluisteren van vertrouwelijke gesprekken. Dit gebeurde met inachtneming van de in Nederland daarvoor geldende procedures. De officier van justitie meldde ter zitting dat qua procedure de inzet van bijzondere opsporingsmiddelen heeft plaatsgevonden met inachtneming van de Richtlijn Bijzondere Opsporingsmethoden NA van 17 december 2004, uitgevaardigd door de Procureur-Generaal. Deze richtlijn is echter niet gepubliceerd.²² De Nederlands-Antilliaanse wetgeving kent, evenals de Arubaanse, nog geen expliciete regeling van bijzondere opsporingsbevoegdheden.

De toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden is in Aruba tot op heden eenmaal aan de rechter ter toetsing voorgelegd, in de recentelijk behandelde Dominozaak (GEA 143/08, parketnr. 2007/6112). In deze zaak oordeelde het Gerecht in het tussenvonnis d.d. 23 mei 2008 dat de inzet van OVC-methoden – ondanks het ontbreken van een wettelijke basis- niet dermate onrechtmatig was dat dit dient te leiden tot het meest verregaande gevolg van niet-ontvankelijkheid van het openbaar ministerie. Reden hiervoor was dat het Gerecht van mening was dat er geen sprake was van aantasting van het beginsel van een behoorlijke procesorde en het recht op een eerlijke behandeling, omdat de toepassing zorgvuldig en op transparante wijze was geschied. In het eindvonnis d.d. 4 juli 2008 werd het openbaar ministerie verweten dat zij niet toegankelijk en voorzienbaar hadden gemaakt, door bekendmaking aan het publiek, dat en onder welke omstandigheden OVC als een in de praktijk bestaande bijzondere opsporingsmethode zou kunnen worden ingezet, vooruitlopend op gewenste nieuwe wetgeving. Aangezien gedurende de langdurige inzet van de OVC door het openbaar ministerie geen aandacht aan enige vorm van algemene bekendmaking werd geschonken, is niet voldaan aan de belangrijke eisen die voortvloeien uit het EVRM. Nu aan die minima-eisen niet is voldaan, oordeelde het Gerecht dat alle OVC van het bewijs uitgesloten dient te worden. Door de niet-naleving

---

²² De richtlijn wordt wel genoemd in het Evaluatierapport Rechtshandhaving, zij het daar onder de aanduiding Richtlijn Bijzondere Opsporingsmethoden NA 1994.

van de voor de opsporing geldende regels is de verdachte immers getroffen in het belang dat de overtreden norm beoogt te beschermen.

Uitgangspunt is thans dat de huidige situatie hier vergelijkbaar is met die van voor de invoering van de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden (hierna te noemen: Wet BOB) in Nederland. Toetsing van de gebezigde opsporingsmethoden zal derhalve thans nog moeten plaatsvinden aan de hand van de jurisprudentie van de Hoge Raad van voor de invoering van de Wet BOB in Nederland. Uit die jurisprudentie komt naar voren dat niet-wettelijk geregelde opsporingsmethoden mogen worden toegepast mits niet stelselmatig. De inzet van deze methoden mag geen min of meer volledig beeld geven van bepaalde aspecten van het privé-leven van een verdachte. Het gebruik van technische hulpmiddelen kan tot gevolg hebben dat eerder sprake is van stelselmatigheid. In dat geval wordt er een inbreuk gemaakt op het in artikel 8 EVRM gegarandeerde recht op privacy. Een dergelijke inbreuk door overheidsorganen is slechts toegestaan indien een wettelijke regeling daarin voorziet. De jurisprudentie van het EHRM laat zien dat hoe groter de inbreuk op het recht op privacy van de burger, hoe gedetailleerder de wetgeving zal moeten zijn. In de Nederlandse Antillen en Aruba geldt zelfs een strengere eis, omdat artikel 9 van het Wetboek van Strafvordering eist dat de strafvordering slechts plaatsvindt in de gevallen en op de wijze bij landsverordening voorzien.²³ Het formeelwettelijke kader wordt wat betreft de opsporing van strafbare feiten door de politie, onder leiding van de officier van justitie, gevormd door artikel 2 van de Politieregeling 1999 (PB 1999 no. 79) resp. Landsverordening Politie (AB 1988 no. 18) en de artikelen 184 en 185 in samenhang met artikel 183 van het Wetboek van Strafvordering voor de overige opsporingsambtenaren.²⁴ De officier van justitie heeft een sleutelrol bij de toepassing van dwangmiddelen ten behoeve van de opsporing.

In de eerdergenoemde Antilliaanse zaak was gebleken dat incidenteel was geobserveerd. Nu daarbij gebruik was gemaakt van een peilbaken en daarbij met een hulpmiddel vertrouwelijk gesprekken waren afgeluisterd, oordeelde het Gerecht in eerste aanleg dat er een verdergaande inbreuk op de privacy van verdachte was gemaakt. Voordat de rechter oordeelde over de consequentie van deze constatering, stelde hij: "Het opnemen van vertrouwelijke communicatie door middel van een technisch hulpmiddel kan zeer diep in de persoonlijke levenssfeer van de burger dringen. In de wel formeelwettelijk geregelde

²³ Datzelfde gold destijds ook voor Nederland. Zie de wettelijke regeling van art. 1 NSv.

²⁴ In deze artikelen worden de opsporingsambtenaren opgesomd. De Hoge Raad heeft aangegeven dat deze taakomschrijving en opsomming tevens bevoegdheden impliceert.

Nederlandse situatie is daarvoor dan ook de toestemming van de rechter-commissaris vereist. Binnen het Nederlandse openbaar ministerie vindt tevens toetsing plaats alvorens de vordering tot inzet wordt gedaan. Aangezien hier te lande tot op heden specifieke wetgeving ontbreekt, ligt het vorderen van toestemming van de rechter-commissaris niet voor de hand. Wel heeft interne toetsing binnen het openbaar ministerie plaatsgevonden, en wel door de hoofdofficier van justitie en de Procureur-Generaal op grond van voornoemde richtlijn. Door de opgemaakte processen-verbaal en de verantwoording ter terechtzitting is transparantie van de wijze waarop is opgespoord verkregen". De rechter oordeelt verder dat de toepassing van het afluisteren op zich niet onredelijk was. "Het doel van de toepassing van het afluisteren kon - geoordeeld naar het moment van de toepassing van het dwangmiddel - niet op andere, meer doelmatige en minder ingrijpende wijze worden bereikt. (...) De door het dwangmiddel veroorzaakte inbreuk werd door de ernst van de verdenking - het op grote schaal witwassen van misdrijfgelden - gerechtvaardigd". Het gerecht komt vervolgens met een opmerkelijke visie: "Gegeven de lokale jurisprudentie mag bekend worden verondersteld dat, vooruitlopend op een formeelwettelijke regeling, de dwangmiddelen uit de op zich toegankelijk Nederlandse BOB ook hier te lande kunnen worden toegepast, met zoveel mogelijk de inachtneming van de Nederlandse regelgeving dienaangaande. Wat betreft de voorzienbaarheid van de inbreuk moet daarom geoordeeld worden dat deze niet geheel ontbreekt". Het Gerecht stelt overigens verder wel: "Anderzijds moet geoordeeld worden dat juist door de combinatie van observeren met behulp van een technisch hulpmiddel en met gebruik van afluisterapparatuur, zij het incidenteel, een redelijk volledig beeld is verkregen van de wijze van werken van verdachte zijnde een bepaald aspect van diens privé-leven. Daartoe is hier te lande een formeelwettelijke regeling nodig, die ontbreekt. De slotsom moet luiden dat het opnemen van vertrouwelijke informatie gecombineerd met het gebruik van het peilbaken, gelet op het ontbreken van specifieke wetgeving en niet-publicatie van de richtlijn op die punten, een onherstelbaar vormverzuim oplevert. Dat verzuim is echter niet van dien aard dat daaraan de door de verdediging bepleite gevolgen - niet-ontvankelijkheid of bewijsuitsluiting - moeten worden verbonden. Het Gerecht, van oordeel zijnde dat het door normschending veroorzaakte nadeel langs deze weg redelijkerwijs kan worden gecompenseerd, zal de hoogte van een op te leggen straf, in verhouding tot de ernst van de normschending, verlagen".²⁵

De regering is van mening dat uit de hierboven behandelde uitspraken duidelijk blijkt dat een formeelwettelijke regeling van bijzondere bevoegdheden tot opsporing wenselijk is en

²⁵ De straf werd met 12 maanden verlaagd (60 maanden ipv 72 maanden gevangenisstraf).

zodoende niet langer op zich mag laten wachten.

§ 4. Nederland als voorbeeld: de Wet BOB

De Wet Bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 1999, 245, i.w.tr. op 1 februari 2000, hierna te noemen: Wet BOB) heeft een aantal bijzondere bevoegdheden tot opsporing in Nederland geïntroduceerd. Uit de hiervoor beschreven zaken blijkt dat het openbaar ministerie op dit moment in bepaalde zaken gebruik maakt van de inzet van bijzondere opsporingsmethoden en dat dit gebeurde met inachtneming van de in Nederland daarvoor geldende procedures. Het lijkt daarom verstandig om bij de wettelijke regeling van deze methoden uitvoerig stil te staan bij de wijze waarop de wettelijke regeling in Nederlandse is vormgegeven.

In de Wet BOB is uitvoering gegeven aan de voorstellen van de Parlementaire Enquête Commissie Opsporingsmethoden (Kamerstukken II 1995/96, 24 072). De conclusies daaruit dwongen tot een nieuwe regeling. Later zijn door de Wet bevoegdheden vorderen gegevens (Stb. 2005, 390), Computercriminaliteit II (Stb. 2006, 300) en de Wet verruiming mogelijkheden opsporing en vervolging terroristische misdrijven (Stb. 2006, 731) deze bijzondere opsporingsbevoegdheden verder uitgebreid.

De belangrijkste uitgangspunten van de Wet BOB zijn:

- a. codificatie van opsporingsmethoden. Opsporingsmethoden die niet onder de bevoegdheid van artikel 2 Politiewet of de artikelen 141 en 142 WvSv konden worden gebracht, dienden goed geregeld te worden. Het gaat hierbij met name om opsporingsmethoden die risico's meebrengen voor de integriteit van de opsporing dan wel een inbreuk maken op grondrechten van burgers;
- b. het verstevigen van het gezag van de officier van justitie bij de opsporing. Dit is onder meer geregeld doordat bijzondere opsporingsbevoegdheden alleen uitgeoefend kunnen worden door middel van een bevel van de officier van justitie;
- c. het zorgen voor transparantie en controleerbaarheid van de opsporing. De toepassing van opsporingsmethoden dient zo transparant mogelijk te geschieden door middel van een verslag in een proces-verbaal.²⁶

Door de Wet tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafrecht en enige andere wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot opsporing en vervolging van terroristische misdrijven (Stb.2006, 580) is de toepassing van de

²⁶ Slechts via art. 187d NSv bestaat de mogelijkheid in verband met de veiligheid van personen of een zwaarwegend opsporingsbelang om informatie af te scherm.

bijzondere opsporingsbevoegdheden uitgebreid voor het geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf. De onderhavige wet is een resultaat van de doorlichting van de wetgeving die is aangekondigd in de brief aan de Tweede Kamer naar aanleiding van de aanslagen in Madrid (Kamerstukken II 2003/04, 27 925, nr. 123). De urgentie van de wet werd verder onderstreept door de moord op Theo van Gogh en de reacties daarop vanuit de politiek en de samenleving. De grote bedreiging die van terroristische aanslagen uitgaat, rechtvaardigt, aldus het Nederlandse kabinet, dat afwegingen ten aanzien van de inzet van strafvorderlijke bevoegdheden anders uitvallen dan in het reguliere strafrecht het geval is. Uitgangspunt moet naar het oordeel van het onderhavige kabinet zijn dat opsporingshandelingen waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij kunnen bijdragen aan het voorkomen van een terroristische aanslag, verricht moeten kunnen worden.

De bijzondere opsporingsbevoegdheden zijn in Nederland over de Titels IVa, V, Va, Vb, Vc, Vd en Ve van het Wetboek van Strafvordering verdeeld. Titel IVa betreft bijzondere bevoegdheden tot opsporing van vermoedelijk begane strafbare feiten. De titel sluit daarmee naar zijn grondslag aan bij de gebruikelijke grondslag voor andere bevoegdheden in het wetboek. Er is sprake van het traditionele verdenkingscriterium van artikel 27 lid 1 NSv als voorwaarde, terwijl gesproken wordt van een verdachte. De bevoegdheden van Titel V kunnen worden uitgeoefend indien in georganiseerd verband misdrijven worden beraamd of gepleegd, als omschreven in artikel 67, eerste lid NSv die gezien hun aard of samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren. De verruiming van de mogelijkheden tot opsporing van terroristische misdrijven van Titel Vb schuilt erin dat de wetgever een aantal opsporingsbevoegdheden mogelijk maakt waarvoor, in afwijking van Titel IVa geen 'redelijk vermoeden van het begaan' van een terroristisch misdrijf meer vereist is. De wetgever meent dat met een lagere graad van verdenking ('aanwijzingen') moet kunnen worden volstaan teneinde de inzet van opsporingsbevoegdheden in geval van een terroristische misdrijf gemakkelijker te kunnen maken. Het doel zit dus niet meer zozeer in het opsporen (en vervolgen) van terroristische misdrijven, maar in het voorkomen ervan. Daartoe wordt strafvordering nadrukkelijker dan ooit aangewend. In Titel Va en Vc is de bijstand van burgers aan de opsporing van strafbare feiten geregeld. Tenslotte bevat Titel Ve het 'verkennend onderzoek'.

§ 5. Uitgangspunten van het ontwerp

Voor de wetgever hier is het niet zozeer de vraag *of* er bijzondere opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering dienen te worden

opgenomen: het een en ander houdt onder meer verband met de toename van georganiseerde criminaliteit die ook in onze landen kan worden geconstateerd. De vraag die hier meer speelt is *welke* bijzondere opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering geregeld dienen te worden en op welke wijze. Aan de hand van de volgende drie uitgangspunten zal de voorgestelde wetgeving worden verantwoord. Deze uitgangspunten zijn:

1. bepaalde opsporingsmethoden behoeven een concrete wettelijke basis;
2. opsporingshandelingen waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij kunnen bijdragen aan het voorkomen van een terroristische aanslag moeten verricht kunnen worden;
3. transparantie en controleerbaarheid van de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden.

In de hierna volgende paragrafen zullen de bovengenoemde uitgangspunten nader toegelicht worden.

§ 5.1 Uitgangspunt 1: Het codificeren van opsporingsmethoden

Bijzondere opsporingsmethoden worden met enige regelmaat ingezet. Het openbaar ministerie van de Nederlandse Antillen hanteert daarbij een interne richtlijn die gebaseerd is op de Wet BOB uit Nederland. In Aruba ontbreekt een dergelijke richtlijn tot nu toe. De jurisprudentie van het EHRM laat echter zien dat een interne richtlijn niet "in accordance with the law" is indien er met deze methoden een meer dan beperkte inbreuk op het recht op privacy van burgers wordt gemaakt. Ook de risico's die een aantal van deze methoden met zich mee brengt voor de integriteit van de opsporing dwingen tot een uitdrukkelijke wettelijke regeling. Bovendien zullen de opsporingsdiensten en het openbaar ministerie geconfronteerd worden met steeds meer problemen indien niet van tevoren geheel en al duidelijk is waar de grenzen van rechtmatige opsporing liggen.

§5.2 Uitgangspunt 2: (Opsporings)handelingen waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij kunnen bijdragen aan het voorkomen van een terroristische aanslag moeten verricht kunnen worden.

In het belang van een adequate bestrijding van terrorisme is gekozen voor een aanzienlijke verruiming van de toepassingsmogelijkheden van bijzondere opsporingsbevoegdheden. Het gaat om de toepassing van alle bijzondere opsporingsbevoegdheden in geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf. Het gaat daarbij niet alleen om voltooide delicten maar juist ook om de voorbereiding van, poging tot en zelfs het samenspannen tot

een terroristisch misdrijf. Het zou ongewenst zijn als, bij aanwijzingen van - voorbereiding van, poging tot of samenspanning tot - terroristische misdrijven, opsporingshandelingen waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij kunnen bijdragen aan het voorkomen van een terroristische aanslag, achterwege zouden moeten worden gelaten bij gebreke van een voldoende onderbouwde verdenking.

Het is niet geheel ondenkbaar, dat wij ook in het Caribische gebied gebruik zullen moeten maken van deze bevoegdheden. Het grote aantal cruiseschepen dat de eilanden aandoet en het grote aantal grote toeristenhotels vormen immers een potentieel doelwit.

Van aanwijzingen is sprake indien de beschikbare informatie feiten en omstandigheden bevat die erop duiden dat daadwerkelijk een terroristisch misdrijf zou zijn of zal worden gepleegd. Het begrip "aanwijzingen" is een nieuw begrip. Het komt het dichtst bij het criterium "indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat" uit de Wapenverordening (AB 1998 GT 4). Alleen moet er in het laatste geval sprake zijn van een gepleegd strafbaar feit waarbij een wapen is gebruikt. De bedoeling van de invoering van het criterium 'aanwijzing' is echter dat een dergelijk strafbaar feit wordt voorkomen. Er moet juist preventief kunnen worden opgetreden bij dreiging van een terroristisch misdrijf. "Aanwijzingen van een terroristisch misdrijf" gaat minder ver dan een strafvorderlijke verdenking. Waar, in lijn met artikel 47 Sv, bij andere feiten in verband met de eis van een verdenking een redelijk vermoeden dat een strafbaar feit is gepleegd tot uitgangspunt wordt genomen, kan bij terroristische misdrijven ook in gevallen waarin het minder waarschijnlijk is dat er sprake is van een dergelijk misdrijf, opsporing plaatsvinden. Kortom: aanwijzingen zijn voldoende; een "redelijk" vermoeden van een strafbaar feit is niet vereist. Als voorbeeld van voldoende aanwijzingen kan worden gedacht aan moeilijk verifieerbare geruchten dat een aanslag wordt voorbereid of dat daartoe wordt samengespannen. Ook uitkomsten van dreigingsanalyses van (buitenlandse) inlichtingendiensten kunnen aanwijzingen opleveren. Bij dergelijke geruchten moeten de bijzondere opsporingsbevoegdheden kunnen worden gehanteerd: bij opsporing van terroristische misdrijven staat immers niet alleen het hard maken van een redelijke verdenking, maar minstens evenzeer het voorkomen van aanslagen centraal.

§ 5.3 Uitgangspunt 3: Transparantie en controleerbaarheid van de opsporing

Om de controleerbaarheid van de opsporing te vergroten, vooral waar het de toepassing van heimelijke bevoegdheden betreft, wordt voorgesteld de opsporing transparanter te maken. Alles wat in het belang van de opsporing aan bijzondere opsporingsbevoegdheden is ingezet, moet afdoende geverbaliseerd worden en terug te vinden zijn in het procesdossier.

§ 6. Over te nemen bevoegdheden

In deze paragraaf zal worden ingegaan op de vraag welke bijzondere opsporingsbevoegdheden uit het Nederlandse Wetboek van Strafvordering zullen worden overgenomen in het onderhavige ontwerp. Het onderzoekskader waarin deze bevoegdheden zullen worden geïntroduceerd zal nader worden beschreven in de volgende paragraaf. In het kort zal aangegeven worden welke bevoegdheden uit de Wet BOB wel en welke niet in het ontwerp zijn verwerkt.

De regering acht het wenselijk de volgende bijzondere bevoegdheden tot opsporing over te nemen in het onderhavige ontwerp: het stelselmatig observeren, het infiltreren, de pseudokoop en -dienstverlening, het stelselmatig inwinnen van informatie, de bevoegdheden in een besloten plaats, het opnemen van vertrouwelijke informatie en het vorderen van gegevens. In het artikelsgewijze gedeelte van deze memorie van toelichting zal nader ingegaan worden op de hierboven genoemde bevoegdheden.

Uit onderzoek is gebleken dat in Nederland de bevoegdheden uit titel V (Bijzondere bevoegdheden tot opsporing voor het onderzoek naar het beramen of plegen van ernstige misdrijven in georganiseerd verband) vrijwel nooit worden gebruikt (zie in het bijzonder de eindevaluatie van de Wet BOB van het WODC in samenwerking met het Willem Pompe instituut van de Universiteit Utrecht uit 2004).²⁷ Gezien de uitkomsten van genoemd onderzoek lijkt overname van titel V in dit ontwerp dan ook niet noodzakelijk. Bovendien is het regelen van deze bevoegdheden in de situatie als bedoeld in de Nederlandse wet niet zinvol omdat in dat geval er veelal ook een verdenking bestaat van het overtreden van artikel 146 (deelneming aan een misdadige organisatie) en deze bevoegdheden dus in het klassieke kader al mogen worden toegepast. Er bestaat derhalve geen noodzaak om deze bepalingen uit het Nederlandse recht over te nemen. Hetzelfde geldt voor de notificatieplicht van artikel 126bb NSv. Dit artikel 126bb NSv geeft de officier van justitie de opdracht om na afloop van het toepassen van een bijzondere opsporingsbevoegdheid en zodra het belang van het onderzoek dat toelaat de betrokkene schriftelijk ervan op de hoogte te stellen dat jegens hem een dergelijke bevoegdheid is toegepast. Onderzoek heeft uitgewezen dat dit in Nederland niet of nauwelijks gebeurt. Zie eindevaluatie Wet BOB, p. 145-147. De regering ziet geen reden om deze bepaling over te nemen. Behalve dat in Nederland hiervan nauwelijks gebruik wordt gemaakt, is de toepassing van dit artikel gezien de kleinschaligheid van de eilanden niet in het belang van de opsporing. Immers, door middel van deze notificatie zou te makkelijk door

²⁷ A. Beijer e.a., De wet bijzondere opsporingsbevoegdheden – eindevaluatie, 2004, p. 110-112.

"anderen" inzicht kunnen worden verkregen in de toepassing van bijzondere opsporingsmethoden.

Voorts ziet de regering geen aanleiding om artikel 126cc NSv over te nemen. Deze bepaling geeft aan de officier van justitie de opdracht om gegevens die worden verkregen door middel van toepassing van bijzondere opsporingsmethoden te bewaren tot twee maanden na beëindiging van de zaak. Daarna dienen deze gegevens te worden vernietigd nadat de laatste notificatie als bedoeld in artikel 126bb NSv is gedaan. Gezien de beperkte bezetting van het openbaar ministerie legt de administratie van deze plicht een te grote druk op de organisatie. Bovendien is deze bevoegdheid gekoppeld aan de notificatieplicht waarvan onderzoek heeft uitgewezen dat in Nederland niet of nauwelijks gebruik wordt gemaakt. Hierdoor wordt er derhalve ook nog weinig vernietigd. Tevens is de regering van oordeel dat het bewaren van deze gegevens eventueel kan bijdragen aan de opheldering van andere strafbare feiten. Dat belang wordt van grotere waarde geacht. De wijze waarop deze gegevens moeten worden bewaard, zal nader worden uitgewerkt in een ministeriële regeling. Tot slot is gekozen om artikel 126ee NSv niet over te nemen in het onderhavige ontwerp. Dit artikel is bedoeld om het gebruik van technische hulpmiddelen bij de toepassing van bijzondere opsporingsmethoden betrouwbaar en inzichtelijk te maken. Voorts geeft dit artikel aan dat hierover nadere regels kunnen worden gesteld. Het Besluit Technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 1999, 547) voorziet hierin in Nederland. Uit de eindevaluatie van de Wet BOB blijkt dat het om een zeer ingewikkelde en tijdrovende procedures gaat. Deze procedures zijn gezien de kleinschaligheid van de eilanden en de beperkte capaciteit van zowel de politie als het openbaar ministerie hier een te grote belasting. Bovendien dient een dergelijke uitvoeringsregeling steeds te worden aangepast in verband met de verdere ontwikkeling van technische hulpmiddelen. Het is derhalve de verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie om ervoor zorg te dragen dat er verantwoord wordt omgegaan bij het gebruik van technische hulpmiddelen tijdens de inzet van bijzondere opsporingsmethoden. Eventuele onregelmatigheden bij het gebruik van technische hulpmiddelen kunnen ter terechtzitting aan de orde worden gesteld. De rechter kan vervolgens via de toepassing van artikel 413 Sv corrigerend optreden.

§ 7. Definitie opsporingsonderzoek

In het ontwerp wordt in artikel 1 Sv een nieuwe definitie geïntroduceerd van het begrip "opsporingsonderzoek". Dit begrip wordt gedefinieerd als het onderzoek in verband met strafbare feiten onder gezag van de officier van justitie met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen. Het gezag van de officier van justitie is als meest

kenmerkend voor de opsporing centraal gesteld. Van opsporing is op basis van deze definitie sprake indien:

- a. voor het nemen van strafvorderlijke beslissingen gerichte activiteiten worden ondernomen naar aanleiding van het redelijk vermoeden dat een strafbaar feit is begaan (klassieke opsporing);
- b. voor het nemen van strafvorderlijke beslissingen gerichte activiteiten worden ondernomen naar aanleiding van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf (opsporing terroristische misdrijven).

De eerste categorie bestaat reeds en in het kader van deze zogenaamde klassieke opsporing worden de volgende bijzondere opsporingsbevoegdheden geïntroduceerd: stelselmatig observeren, infiltratie, pseudo-koop of dienstverlening, stelselmatig inwinnen van informatie, opnemen van een besloten plaats, opnemen van vertrouwelijke communicatie en het vorderen van gegevens. Het opnemen van telecommunicatie is opnieuw geregeld in artikel 177r. Voorgesteld wordt in navolging van Nederland bijzondere opsporingsbevoegdheden ook te regelen indien er sprake is van "aanwijzingen van een terroristisch misdrijf". In geval van dergelijke "aanwijzingen" staan overigens slechts de bevoegdheden uit Titel XVIII en XIX ter beschikking. Andere opsporingsbevoegdheden mogen niet worden ingezet zolang geen sprake is van een redelijk vermoeden dat een terroristisch misdrijf is begaan.

§ 8. Rechtsbescherming

Om al deze bevoegdheden nader te normeren is per bevoegdheid aangegeven de voorwaarden waaronder (in casu: de strafbare feiten en gronden) de functionaris die met de bevoegdheid is belast, een persoon mag onderwerpen aan deze bevoegdheid en de wijze waarop aan deze bevoegdheid uitvoering moet worden gegeven.

Alle bijzondere opsporingsbevoegdheden zijn opgedragen aan de officier van justitie. In een aantal gevallen moet hij echter voorafgaand aan de inzet van de bevoegdheid een machtiging vorderen bij de rechter-commissaris. Het gaat hier om bevoegdheden waarmee een vergaande inbreuk op het recht op privacy kan worden gemaakt. De machtiging van de rechter-commissaris is bijvoorbeeld nodig indien het opnemen van communicatie wordt bevolen in de zin van de artikelen 177q en 177r. In een aantal andere gevallen moet voorafgaande schriftelijke toestemming door de Procureur-Generaal zijn verleend. Het gaat daarbij om bevoegdheden waarvoor een groot afbreukrisico voor de feitelijke uitvoerder zelf bestaat zoals infiltratie, burgerinfiltratie en burgerpseudokoop.

De grond voor de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden is in alle gevallen

minimaal "het belang van het onderzoek". Dat betekent dat de inzet van een bijzondere opsporingsbevoegdheid nodig is in het belang van het opsporingsonderzoek om in een bepaalde zaak strafvorderlijke beslissingen te kunnen nemen. Te denken ware daarbij aan een beslissing tot (verdere) vervolging of de toepassing van andere (bijzondere) opsporingsbevoegdheden. Het geval waarin bijzondere opsporingsbevoegdheden mogen worden ingezet is bij aanwijzingen van een terroristisch misdrijf altijd dezelfde. Bij de klassieke opsporing (onderzoek naar een begaan strafbaar feit) geldt hoe ingrijpender (de mogelijke inbreuk) hoe zwaarder het strafbare feit moet zijn. Minder ingrijpende bevoegdheden als het stelselmatig inwinnen van informatie mogen worden toegepast indien er slechts sprake is van verdenking van enig misdrijf. Het merendeel van de bevoegdheden mag worden ingezet indien er sprake is van een verdenking van een misdrijf waarop voorlopige hechtenis is toegelaten. Voor een beperkt aantal bevoegdheden geldt dat zij slechts mogen worden ingezet indien er sprake is van een verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert. Deze laatste voorwaarde geldt voor (burger)infiltratie, het betreden van een besloten plaats in het kader van stelselmatige observatie en het opnemen van communicatie in de zin van artikel 177q en 177r. In een geval, namelijk wanneer in verband met direct opnemen van communicatie een woning moet worden betreden, dient er sprake te zijn van een misdrijf, waarop acht jaren of meer is gesteld (artikel 177q). De wijze waarop de bevoegdheden mogen worden gebruikt moet nadrukkelijk in het bevel worden aangegeven.

§ 9. De financiële consequenties van het onderhavige ontwerp

De kosten die gepaard zullen gaan met de invoering van de bijzondere opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen zijn moeilijk te kwantificeren. Gezien de schaalgrootte alhier, de te verwachten frequentie van inzet van de bevoegdheden en de voor de inzet benodigde menskracht en middelen (hoog specialistisch personeel en dito apparatuur) zou het investeren alhier in de benodigde kennis en middelen buitenproportioneel zijn. Voor bepaalde na te melden bevoegdheden verdient het daarom de voorkeur om de inzet daarvan elders binnen het Koninkrijk in te kopen of te huren, aangezien de daarmee op jaarbasis gepaard gaande kosten per saldo lager zullen liggen dan de investering in eigen mensen en middelen alsook de afschrijving van laatstgenoemde.

Bij de hieronder te geven raming van jaarlijks met de uitvoering van de bijzondere opsporingsbevoegdheden gepaard gaande kosten, moet het volgende worden opgemerkt.

Indien wordt gesproken van het elders inkopen/inhuren van diensten dan wordt bij de daarmee gepaard gaande bedragen vooralsnog uitgegaan van de kosten exclusief salariskosten. Mocht dit wijzigen, dan moet per inzet gerekend worden op een aanzienlijke verhoging van de kosten. De verhoging wordt in dat geval geschat op ten minste 30% van na te melden totaalbedrag op jaarbasis.

In de huidige constellatie worden observatiewerkzaamheden al verricht in samenwerking met het Recherche Samenwerkingsteam op basis van wederzijdse bijstand. Het is noodzakelijk maximaal twee secties Observatieteam (OT) op te richten en in stand houden. Hiervoor dienen voldoende mensen (ten minste 12) opgeleid te worden en zij dienen tevens hun vaardigheden te onderhouden. Omdat niet altijd met 2 secties OT gereden behoeft te worden is voor wat betreft het aantal voertuigen uitgegaan van 1,5 sectie.

Omdat het OT moet werken op een relatief klein oppervlak waar men snel wordt herkend of gekend, is het noodzakelijk dat het OT gebruik maakt van andere dan politievoertuigen. Daarmee zijn relatief hoge huurkosten gemoeid, welke op jaarbasis geraamd worden op NAfl.365.000,-. Dit bedrag omvat hoofdzakelijk een, op basis van ervaring gemaakte, reële inschatting van huur- en leasekosten voor voertuigen. Voorts worden initiële investeringen in zichtversterkende middelen, zoals kijkers, camera's, videoapparatuur, programmatuur, laptop en peilbakens geschat op NAfl.200.000,-. Bij een afschrijving over vier jaren betekent dit een jaarlijkse last van NAfl.50.000,-. Indien bij genoemde bedragen de geschatte opleidingskosten van NAfl.25.000,- op jaarbasis worden opgeteld, komt dit op een totaalbedrag van NAfl.440.000,- op jaarbasis.

De overige bijzondere opsporingsmethoden vergen de inzet van speciaal opgeleid personeel en soms hoogwaardige -dure- technologie. Gelet op de schaalgrootte van de eilanden van Nederlandse Antillen, de te verwachten inzet, de noodzaak tot opleiden van mensen en het onderhouden/vernieuwen van vaardigheden en apparatuur, lijkt om redenen hierboven al genoemd een investering door de Nederlandse Antillen zelf in deze technologie en in opleidingen buitenproportioneel. Het verdient daarom aanbeveling voor de inzet van genoemde methodieken steeds gebruik te maken van externe specialisten. Voor een inschatting van het te verwachten gebruik moet gekeken worden naar de afgelopen jaren. Daar waar de wettelijke bevoegdheden ontbraken werden deze slechts toegepast in opsporingsonderzoeken waar de aard en ernst van de feiten daarom vroegen. Indien de wettelijke bevoegdheid er wel is, zal dat een aanzuigende werking hebben op het gebruik van de bevoegdheden. Geschat wordt dat genoemde, grotere operaties, uit te voeren door de korpsen (al dan niet in samenwerking met andere lokale diensten) ongeveer zo'n 10 maal per jaar zullen plaatsvinden. Waar het betreft de noodzaak tot werken onder dekmantel (stelselmatige informatie-inwinning of infiltratie) wordt geschat

dat dit door het KPNA eens per twee jaar zal worden ingezet. Een en ander resulteert in 10 inzetten (een team van 6 personen), gedurende 2 weken, inclusief reis- en verblijfkosten en autohuur. In deze berekening is het totaalpakket van plaatsing en verwijdering van apparatuur meegenomen. De kosten van die inzetten worden geraamd op NAfl.625.000,-. Voorts is een stelpost opgenomen ter zake onvoorziene kosten. Daarbij valt te denken aan de huur van een safehouse, camouflagekosten en het aanleggen van technische voorzieningen zoals hoge snelheids-datalijnen. De kosten van afschrijving van te gebruiken apparatuur zullen worden doorberekend, welke in de stelpost is verdisconteerd. Deze post wordt gesteld op NAfl.225.000,-. Voor een gemiddeld infiltratietraject moet gerekend worden op de inzet van een infiltratieteam gedurende 6 maanden. Er moet, naast reguliere reis- en verblijfkosten, gerekend worden op hoge onvoorziene kosten wegens reizen en verblijf om de "cover" in stand te kunnen houden. Een dergelijke operatie kost ongeveer NAfl.450.000,-. Bij een inzet van dit middel eens per twee jaar komt dit op een jaarlijkse last van NAfl.225.000,-.

Een en ander totaliseert tot een bedrag van NAfl.1.075.000,-. Indien daarbij de kosten van observatie worden opgeteld komt het op een totaalbedrag van NAfl.1.515.000,-.

De ervaring met bijzondere opsporingsbevoegdheden in Nederland leert, dat de effectiviteit van de opsporing sterk kan toenemen. Zeker in strafzaken waar de op te sporen misdrijven zijn ingegeven door "winstbejag" kan de toepassing van de bijzondere opsporingsbevoegdheden er voor zorgen dat niet slechts zicht wordt verkregen op de gepleegde of nog te plegen strafbare feiten, maar tevens op de daarmee wederrechtelijk verkregen gelden en vermogens. Doordat de Nederlandse Antillen na invoering van het onderhavige ontwerp beschikt over een up-to-date stelsel van opsporingsbevoegdheden, kunnen deze ook in financiële zin hun waarde bewijzen. Financiële onderzoeken naar illegaal verkregen vermogen, zoals drugswinsten, opbrengsten van mensensmokkel en -handel, grootschalige fraude en diefstallen zouden met behulp van de thans voorgestelde bevoegdheden veel meer dan nu het geval is kunnen resulteren in het niet alleen berekenen van wederrechtelijk verkregen voordeel maar ook het daadwerkelijk afnemen hiervan.

De regering heeft met het voorgaande een inzicht gegeven in de kosten die – binnen de begroting - gemeoid zijn met de desbetreffende werkzaamheden; er wordt op gewezen dat deze werkzaamheden geen meerkosten mee zullen brengen.

§ 10. Advies van de Raad van Advies (advies van 11 maart 2010, RA/37-09-LV)

De Raad vraagt speciale aandacht voor de vernietiging van de persoonsgegevens die zijn

verkregen bij de uitoefening van opsporingsgegevens en geeft de regering in overweging in het ontwerp regels op te nemen met betrekking tot het vernietigen van de ingewonnen informatie over een persoon, nadat de zaak is geëindigd.

De regering heeft ervoor gekozen dat bij het toepassen van bijzondere opsporingsbevoegdheden er zoveel mogelijk door politie en justitie transparant en controleerbaar gewerkt dient te worden (zie elders in deze de Memorie van Toelichting). In dat kader geldt dat alles wat in het belang van de opsporing aan bijzondere opsporingsbevoegdheden is ingezet afdoende geverbaliseerd dient te worden hetgeen vervolgens controleerbaar wordt gemaakt doordat de opgemaakte processen-verbaal terug te vinden zijn in het procesdossier. Aldus krijgt de rechter, maar ook de verdediging, inzicht in de toegepaste bijzondere opsporingsmethoden en kan de (zittings)rechter controle uitoefenen en bij eventuele geconstateerde onregelmatigheden via artikel 413 van het Wetboek van Strafvordering sanctionerend optreden. Het transparant en controleerbaar werken kent naar het oordeel van de regeringen echter zowel praktische als principiële grenzen. Zo heeft de regering er uitdrukkelijk voor gekozen om onderhavig wetsvoorstel zo praktisch mogelijk in te richten. Het feit dat allerlei ingewikkelde wetgeving op het gebied van bijzondere opsporingsmethoden in Nederland niet worden nageleefd, omdat wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat die praktisch onuitvoerbaar blijken te zijn, hebben de regeringen doen besluiten om die delen uit de Nederlandse wetgeving dan ook niet over te nemen. Dat geldt onder meer voor de notificatieplicht en de plicht voor het uiteindelijk vernietigen van gegevens die zijn verkregen door middel van toepassing van bijzondere opsporingsmethoden. Anders dan de Raad van Advies is de regering van oordeel dat juist geleerd dient te worden van de Nederlandse ervaring. Bovendien zou gezien de (geringe) administratieve capaciteit van het Openbaar Ministerie deze plicht een onevenredig grote druk op de organisaties leggen. Naast praktische onuitvoerbaarheid is de regering van oordeel dat het invoeren van de notificatieplicht alsmede de plicht tot het vernietigen van gegevens die voortkomen uit de toepassing van bijzondere opsporingsmethoden tevens principiële nadelen kent. Gezien de kleinschaligheid van de Nederlandse Antillen zal het voor het Openbaar Ministerie moeilijk zijn om allerlei bijzondere opsporingsmethoden toe te passen. In het geval het Openbaar Ministerie ook nog eens tot notificatie verplicht zou worden dan zou het nog moeilijker worden gemaakt om daadwerkelijk de bijzondere opsporingsmethoden toe te passen. Immers, op die wijze zouden door 'anderen' inzicht kunnen worden verkregen in de toepassing van deze opsporingsmethoden. Hetzelfde kan in dat verband worden gezegd over de plicht om gegevens te vernietigen, omdat op die wijze juist de informatiepositie van het Openbaar Ministerie wordt verminderd in plaats van verstrekt. De regering is van oordeel dat juist het bewaren van deze gegevens

eventueel in de toekomst een bijdrage kan leveren aan de opheldering van strafbare feiten. De regering is zich ervan bewust dat de betreffende gegevens privacygevoelig zijn. Om tegemoet te komen aan de gerechtvaardigde wens van de Raad van Advies om het bewaren van deze gegevens aan wettelijke regels te binden, is het wetsontwerp in die zin aangepast dat in het wetsvoorstel zal worden opgenomen dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens bewaard dienen te worden.

De Raad geeft de regering voorts in overweging de mogelijkheid om woningen te betreden om het nodige te doen voor het af luisteren van vertrouwelijke communicatie die in woningen wordt gevoerd, te heroverwegen. De regering heeft na heroverweging besloten artikel 177q te handhaven, aangezien het hier een belangrijk en onmisbaar onderdeel in de opsporing van strafbare feiten betreft dat aanvullend is op de reeds geregelde bevoegdheden. De mogelijkheid om vertrouwelijke communicatie in woningen te kunnen opnemen, is bezien in het licht van de internationale verhoudingen onmisbaar. Immers dienen de landen in het kader van bestrijding van de georganiseerde criminaliteit en het terrorisme te kunnen beschikken over de gewraakte voorziening, niet in de laatste plaats omdat het geven van internationale rechtshulp in dergelijke gevallen mogelijk dient te zijn.

Bovendien is de regeling met waarborgen omkleed; zo is de mogelijkheid waarover het hier gaat beperkt tot bepaalde ernstige misdrijven en is voorafgaande toestemming van de rechter-commissaris vereist.

Naar aanleiding van een daartoe strekkende opmerking van de Raad van Advies is in de toelichting bij artikel 177z aangegeven dat onder het begrip 'aanwijzingen' hetzelfde moet worden verstaan als het begrip 'aanwijzingen' in de Titels XVIII en XIX.

Aan het advies van de Raad om in de financiële paragraaf duidelijk aan te geven dat er geen meerkosten zullen worden opgenomen is gevolg gegeven.

De Raad wijst er op dat in de Memorie van toelichting bij de artikelen 177m, 177n en 177x geen aandacht wordt besteed aan de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de Staat voor derden die schade lijden als gevolg van de bij de uitvoering van voornoemde artikelen gegeven bevelen. De regering erkent dat in bepaalde gevallen schade kan ontstaan ten gevolge van rechtmatige dan wel onrechtmatige toepassing van de artikelen 177m, 177n en 177x. Deze gevallen verschillen echter niet van de aansprakelijkheid die kan ontstaan bij toepassing van andere dwangmiddelen. Titel XVII van het derde boek van het Wetboek van Strafvordering (Schadevergoeding wegens toepassing van

dwangmiddelen) voorziet in deze gevallen. De toelichting op genoemde artikelen is in dezen aangevuld.

Eveneens is op advies van de Raad de toelichting bij artikel 177x aangevuld inzake de positie van burgerinformanten.

Naar aanleiding van het advies van de Raad is aan het eind van het ontwerp een bepaling opgenomen waarin een evaluatie van de BOB-wetgeving is voorgeschreven na verloop van 3 jaren.

Naar aanleiding van een opmerking van de Raad van Advies van Aruba inzake de noodzaak van waarborgen terzake van technische hulpmiddelen, is aan artikel 177h een lid toegevoegd dat voorschrijft dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld omtrent de technische eisen waaraan de hulpmiddelen moeten voldoen, zulks mede met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen.

Voorts is gehoor gegeven aan de opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard.

Tenslotte kan nog vermeld worden dat de regering in overeenstemming met de regering van Aruba aan artikel 177h een lid heeft toegevoegd dat voorschrijft dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld omtrent de technische eisen waaraan de hulpmiddelen moeten voldoen, zulks mede met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen.

Artikelsgewijze toelichting

Ad artikel I,

Onderdeel A

In ten 1° van het onderhavige onderdeel worden een aantal definities toegevoegd aan artikel 1. Het betreft de definities van de begrippen "aanbieder van een communicatiedienst", "gebruiker van een communicatiedienst", "gegevens", "opsporingsonderzoek" en "voorwerpen".

De toevoeging van de definitie van het begrip "opsporingsonderzoek" vloeit voort uit de gewenste uitbreiding van de reikwijdte van dit begrip. Als gevolg van deze uitbreiding zijn de bijzondere bevoegdheden tot opsporing niet slechts inzetbaar in het kader van de klassieke opsporing, maar ook in het kader van de opsporing van terroristische misdrijven. De wijziging van het begrip "telecommunicatie" in "communicatie" heeft tot gevolg dat de

reikwijdte van de verschillende artikelen sterk wordt uitgebreid. Hierop zal in de toelichting bij de artikelen 177q en 177r nader worden ingegaan.

Ten 2° van het onderhavige onderdeel strekt ertoe een aantal bestaande definities in artikel 1 te laten vervallen. Het betreft de definities van de begrippen "gegevensverkeer", "telecommunicatie" en "telecommunicatie-infrastructuur".

Onderdeel B

Het onderhavige onderdeel strekt tot wijziging van het derde lid van artikel 119a van het Wetboek van Strafvordering. Tevens wordt er een nieuw vierde lid aan dit artikel toegevoegd. Het derde lid maakt het mogelijk om beslag te leggen op het vermogen van een derde en creëert zo een verhaalsrecht op het vermogen van een derde, met name bestemd voor die gevallen waarin de verdachte of veroordeelde de goederen in bewaring heeft gegeven bij een derde en er eigenlijk sprake is van een schijnconstructie. De voorwaarden, waaraan in dat geval dient te worden voldaan, zijn cumulatief opgesomd in de onderdelen a tot en met c van het derde lid. Ten aanzien van de eerste voorwaarde kan nog worden opgemerkt, dat in deze fase van het onderzoek nog geen absolute zekerheid is vereist dat de omstandigheid zich voordoet.

Het nieuwe vierde lid gaat nog iets verder: indien deze derde persoon dergelijke voorwerpen aan zijn vermogen heeft toegevoegd, dan kan ook op *andere* voorwerpen van hem beslag worden gelegd. Men zou daarbij kunnen denken aan voorwerpen, die gemakkelijker in beslag kunnen worden genomen of uitgewonnen, maar ook aan een situatie, dat die derde de oorspronkelijke voorwerpen heeft weggemaakt.

Voor de goede orde dient opgemerkt te worden, dat door het opnemen van deze beide leden in artikel 119a, onder derden ook conservatoir beslag op onroerende zaken kan worden gelegd indien overigens aan de voorwaarden is voldaan.

Deze bepalingen dienen, vooruitlopend op de voorgenomen algehele evaluatie van het Wetboek van Strafvordering, met voorrang te worden opgenomen in ons wetboek gelet op onze internationale verplichtingen met betrekking tot de bestrijding van internationale criminaliteit, waaronder witwassen, heling en de bestrijding c.q. financiering van terrorisme. De hier gecreëerde bevoegdheden zijn daarbij onmisbaar en zijn ook te bezigen in een mogelijk geval van het verlenen van internationale rechtshulp.

Onderdeel C

Het onderhavige onderdeel strekt ertoe, in samenhang met de in onderdeel b aangebrachte wijziging van artikel 119a, artikel 119c van het Wetboek van Strafvordering te wijzigen. De wijzigingen zijn het gevolg van het mogelijk maken van conservatoir derdenbeslag.

Met name het wijzigen van onderdeel f is daarbij cruciaal, aangezien anders de artikelen 119a en 119c elkaar zouden tegenspreken. Het invoegen van de onderdelen f en g betreft de betekening van het derdenbeslag, hetgeen onmisbaar is in de strafvorderlijke procedure. Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt om in onderdeel a het woord "bevelschrift" te vervangen door het woord "verlof", waarmee aansluiting wordt gezocht met de formulering in de huidige wettelijke regelingen. Tevens is een nieuw onderdeel d ingevoegd, welke overeenkomt met de huidige bepaling in het Nederlandse Wetboek van Strafvordering.

Onderdeel D

Het onderhavige onderdeel strekt ertoe Titel XIV van het derde boek te laten vervallen. Deze titel omvat de specifieke regeling met betrekking tot het aftappen van gegevensverkeer, alsmede een aantal algemene bepalingen ten aanzien van de procedure tot toepassing van deze bevoegdheid. In het ontwerp zijn de algemene bepalingen opgenomen in de voorgestelde Titel XVII. Het opnemen van telecommunicatie is opnieuw geregeld in artikel 177r.

Onderdeel E

In onderdeel E van artikel I wordt na Titel XVI een aantal nieuwe titels ingevoegd, waarin de regeling met betrekking tot de bijzondere opsporingsbevoegdheden wordt uiteengezet. In de voorgestelde Titel XVII zijn de algemene bepalingen voor de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden opgenomen. Hieronder zullen de artikelen nader worden toegelicht.

Artikelen 177h tot en met 177j (algemene bepalingen)

De artikelen 177h, 177i en 177j geven een algemene regeling die geldt ten aanzien van alle in de volgende titels omschreven bijzondere bevoegdheden tot opsporing. Er worden regels gegeven omtrent de inhoud van de door de officier van justitie te verstrekken bevelen tot toepassing van een bijzondere bevoegdheid tot opsporing, de daartoe vereiste machtiging van de rechter-commissaris en een regeling met betrekking tot de inzet van buitenlandse opsporingsambtenaren. Omwille van de leesbaarheid van de regeling is er, anders dan in de Wet BOB, niet voor gekozen deze bepalingen telkens afzonderlijk per bijzondere opsporingsbevoegdheid te omschrijven.

Ad artikel 177k (Interne openbaarheid)

Artikel 177k beoogt de interne openbaarheid terzake het gebruik van bijzondere opsporingsbevoegdheden te vergroten en is een uitbreiding van de reeds bestaande artikelen 4 en 186 van het Wetboek van Strafvordering. De toepassing van bijzondere bevoegdheden moet worden verantwoord. In beginsel geschiedt dat in het procesdossier zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. Bij deze afweging mogen ook belangen die spelen met betrekking tot de strafzaak tegen medeverdachten een rol spelen. Slechts indien de toepassing van de bijzondere bevoegdheid gegevens heeft opgeleverd die vallen onder het verschoningsrecht (in de zin van artikel 252 Sv), moeten deze gegevens worden vernietigd.

Ook indien de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden van geen betekenis is geweest voor het onderzoek moet daarvan, op grond van het vierde lid, in het procesdossier melding worden gemaakt van de toepassing.

Nadere regels omtrent het bewaren en vernietigen van processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door de uitoefening van een van de bevoegdheden genoemd in de titels XVIII en XIX, worden in een Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, opgenomen.

Artikel 177l (Stelselmatige observatie)

In artikel 177l worden alleen die vormen van observatie van een persoon expliciet geregeld die stelselmatig zijn. Er is sprake van stelselmatige observatie als er een min of meer volledig beeld wordt verkregen van bepaalde aspecten van iemands privé-leven (bijvoorbeeld diens uitgavenpatroon of diens contacten met een crimineel). Het betreft derhalve slechts die vormen van observatie waarmee een meer dan beperkte inbreuk wordt gemaakt op het recht op privé-leven van burgers. Wordt besloten tot een vorm van observatie die, naar vooraf vaststaat, zo een resultaat tot gevolg kan hebben, dan mag deze observatie slechts op bevel van de officier van justitie worden toegepast. De vraag of sprake is van een stelselmatige observatie kan afhangen van elementen als de duur, de plaats (meer of minder besloten of intiem), de intensiteit, continuïteit of frequentie en het al dan niet toepassen van een technisch hulpmiddel en de mogelijkheden die dat biedt (meer dan alleen de zintuiglijke waarneming versterken of niet). Met name de combinatie van elementen zal bepalend zijn. De persoon, die mag worden geobserveerd heeft overigens niet in alle gevallen de verdachte zelf te zijn: ook andere betrokkenen kunnen worden geobserveerd, indien dit in het belang is van het onderzoek. Uiteraard zal het openbaar ministerie een uiterst terughoudend beleid voeren op dit punt en hierbij kan worden aangetekend, dat de bevelen tot observatie aan het dossier zullen worden

toegevoegd en de onafhankelijke rechter naderhand zal oordelen of de observatie heeft plaatsgevonden binnen de kaders van de wet.

Artikel 177m (Infiltratie)

De noodzaak tot het introduceren van deze bevoegdheid is reeds gelegen in het feit dat regelmatig verzoeken vanuit het buitenland worden ontvangen om bepaalde infiltratieacties toe te laten op ons grondgebied. Om aan deze verzoeken in de toekomst gevolg te kunnen geven is een wettelijke regeling vereist. Infiltratie is een opsporingsmethode die op zichzelf voor de opsporingsambtenaar zeer risicovol is, en bovendien de kans op afglijden naar de onderwereld met zich mee brengt, met alle gevolgen van dien. Het kenmerkende aan deze bevoegdheid is immers dat de infiltrant undercover, dat wil zeggen zonder dat kenbaar is dat hij optreedt in het kader van zijn opsporingstaak, langdurig deel uitmaakt van een criminele groep door zich daarin in een bepaalde rol te manifesteren waarbij het plegen van strafbare feiten een onderdeel is van die rol. Om de controle op de uitvoering te vergroten waarmee mede de kans op afglijden wordt verkleind, ziet de wetgever daarin aanleiding om de bevoegdheid tot infiltratie naar het voorbeeld van Nederland te codificeren. De bevoegdheid staat onder directe controle van de Procureur-Generaal. Hij moet voorafgaand aan de inzet schriftelijke toestemming verlenen.

In het derde lid staat het zogenaamde "Tallon"-criterium verwoord. De tekst in Nederland luidt: "De opsporingsambtenaar mag bij de tenuitvoerlegging van het bevel een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht". De regering stelt voor deze zin in de gebiedende wijs op te nemen in dit ontwerp, waarbij om alle misverstanden te voorkomen, het begrip "andere strafbare feiten" is beperkt tot: "strafbare feiten". De aanduiding 'ander' duidt op een ander dan de opsporingsambtenaar. De regering erkent dat in bepaalde gevallen schade kan ontstaan ten gevolge van rechtmatige dan wel onrechtmatige toepassing van dit artikel. Deze gevallen verschillen echter niet van de aansprakelijkheid die kan ontstaan bij toepassing van andere dwangmiddelen. Titel XVII van het derde boek van het Wetboek van Strafvordering (Schadevergoeding wegens toepassing van dwangmiddelen) voorziet in deze gevallen.

Artikel 177n (Pseudo-koop of -dienstverlening)

Deze opsporingsmethode wordt regelmatig op de eilanden toegepast en tot nu toe gebaseerd op de opsporingstaak, als omschreven in de artikelen 184 en 185 Sv. De bevoegdheid kan worden toegepast aangaande een verdachte of een persoon jegens wie aanwijzingen van een terroristisch misdrijf bestaan. Ook voor deze opsporingsmethode

geldt dat de toepassing risico's met zich meebrengt voor de integriteit van de opsporing. In tegenstelling tot de bevoegdheid tot infiltratie gaat het hier echter om kortstondige operaties, waarmee een snelle klap aan een criminele organisatie kan worden uitgedeeld. Te denken valt aan het zich voordoen als koper van verdovende middelen bij een mogelijke dealer. Om de controle op de uitvoering te vergroten, ziet de wetgever daarin aanleiding om de bevoegdheid tot pseudo-koop of -dienstverlening naar het voorbeeld van Nederland te codificeren.

De regering erkent dat in bepaalde gevallen schade kan ontstaan ten gevolge van rechtmatige dan wel onrechtmatige toepassing van dit artikel. Deze gevallen verschillen echter niet van de aansprakelijkheid die kan ontstaan bij toepassing van andere dwangmiddelen. Titel XVII van het derde boek van het Wetboek van Strafvordering (Schadevergoeding wegens toepassing van dwangmiddelen) voorziet in deze gevallen.

Artikel 177o (Stelselmatig inwinnen van informatie)

Deze bevoegdheid ziet op het stelselmatig door een opsporingsambtenaar undercover inwinnen van informatie. Het gaat dus om het zonder als opsporingsambtenaar herkenbaar zijn verzamelen van informatie. De bevoegdheid kan worden toegepast jegens een verdachte of een persoon jegens wie aanwijzingen van een terroristisch misdrijf bestaan.

Indien er niet sprake is van het *stelselmatig* inwinnen van informatie is hiervoor geen aparte bevoegdheid nodig. Te denken valt daarbij aan het vragen van inlichtingen bij autodealers, juweliers, makelaars etc. over de besteding van een bepaalde persoon. Het inzetten van een speciaal daarvoor opgeleide opsporingsambtenaar moet worden gezien als het inwinnen van stelselmatige informatie, waardoor er altijd een bevel van de officier van justitie aan ten grondslag moet liggen.²⁸ Voorgesteld wordt deze bevoegdheid ook in ons land te introduceren omdat het praktische nut hiervan groot kan zijn en gezien de inbreuk die een dergelijke methode op het recht op privacy van burgers kan maken.

Artikel 177p (Bevoegdheden in een besloten plaats)

Net als in artikel 126k NSv wordt voorgesteld de bevoegdheid tot het betreden van een besloten plaats en het daar uitvoeren van onderzoekshandelingen als het opnemen van die plaats of het aldaar veiligstellen van sporen of het aldaar plaatsen van een technisch hulpmiddel (bijv. een camera) om zo de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen, op te nemen.

---

²⁸ Zie in dat verband in het bijzonder het rapport van WODC, evaluatie bijzondere opsporingsbevoegdheden, fase 1, p. 130.

Artikel 177q (Vertrouwelijke communicatie)

Onder vertrouwelijke communicatie valt bijvoorbeeld een in beslotenheid gevoerd gesprek, een niet openbaar e-mailbericht, of niet voor het publiek bestemd radioverkeer. Ook het gebruik van een geldautomaat, waarbij een persoon met behulp van zijn bankpas communiceert met de computer van de bank, valt onder dit begrip. Met het gebruik van de term communicatie wordt in dit ontwerp bewust gekozen voor een ruim begrip. Het artikel krijgt door de moderne technologie een zeer ruim bereik. Voor communicatie is de uitwisseling van gegevens of berichten tussen twee personen of een persoon en een organisatie(onderdeel) een wezenlijk element. De interactie is essentieel. Het artikel voorziet bovendien als steunbevoegdheid in de mogelijkheid om voor de uitvoering besloten plaatsen en onder omstandigheden ook woningen te betreden, bijvoorbeeld om een bug te plaatsen. (Dat laatste kan bijvoorbeeld ook in een computer voor het registreren van toetsaanslagen en muisklikken). Bij deze bevoegdheid dringt justitie zeer diep door in de persoonlijke levenssfeer op een wijze die tot voor kort nog nauwelijks voor mogelijk werd gehouden, waardoor een extra en nadrukkelijke machtiging van de rechter-commissaris op zijn plaats is. Omdat in de praktijk behoefte bestaat aan de toepassing van deze methode wordt de vastlegging in deze wettelijke regeling voorgesteld.

Artikel 177r (Het opnemen van communicatie)

De oude (telefoon)tapregeling van de artikelen 167 tot en met 171 Sv wordt vervangen naar Nederlands voorbeeld. In Nederland is recentelijk de tapregeling vervangen als uitvloeisel van het Verdrag inzake de bestrijding van strafbare feiten verbonden met elektronische netwerken (Trb. 2002, 18), het zogenaamde Cybercrime Verdrag. Het Verdrag verplicht ertoe de bevoegdheid te creëren om communicatie op te nemen die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een serviceprovider in de zin van het Verdrag. Serviceproviders ("aanbieders van een communicatiedienst") zijn degenen die aan de gebruikers van een dienst de mogelijkheid bieden te communiceren met behulp van een geautomatiseerd werk of die gegevens verwerken of opslaan ten behoeve van een zodanige dienst. Verreweg de belangrijkste categorie aanbieders die hieronder vallen, betreft de openbare telecommunicatiesector. Maar daarnaast vallen ook de besloten netwerken en diensten onder de begripsbepaling, alsmede diegenen die gegevens verwerken of opslaan ten behoeve van een communicatiedienst of diens gebruikers. Met een aanbieder van een geheel of gedeeltelijk besloten communicatienetwerk of -dienst worden private netwerken bedoeld, zoals vormen van intranet. Met degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf gegevens verwerkt of opslaat ten behoeve van een communicatiedienst of diens gebruikers wordt bijvoorbeeld een aanbieder van webhostingdiensten of een beheerder van websites bedoeld. Ook in ons land zijn vormen

van intranet en aanbieders van webhostingdiensten en beheerders van websites actief. Het derde lid creëert de mogelijkheid tot het verplichten van de aanbieder van een communicatiedienst tot het verlenen van medewerking.

Artikel 177s (Vorderen van gegevens)

De kern van dit artikel bestaat uit de bevoegdheid van de officier van justitie om van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, te vorderen bepaalde opgeslagen of vastgestelde gegevens te verstrekken. Dat kunnen identificerende gegevens zijn betreffende naam, adres, woonplaats, postadres, geboortedatum, geslacht, rekeningnummers en administratieve kenmerken behorende bij een persoon. Het kunnen echter ook verkeersgegevens betreffen zoals het nummer van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met wie de gebruiker van een communicatiedienst verbinding heeft, heeft gehad of heeft getracht een verbinding mee te maken; de datum en het tijdstip waarop de verbinding met de gebruiker tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel, ingeval er geen verbinding tot stand is gekomen, de datum en het tijdstip waarop is getracht verbinding met de gebruiker tot stand te brengen. Deze gegevens kunnen worden gevorderd bij een ieder die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt. Het moet dan gaan om rechtspersonen en natuurlijke personen die in de uitoefening van een beroep of bedrijf gegevens verwerken, zoals overheidsdiensten, financiële instellingen, aanbieders van communicatiediensten, verenigingen, professionele dienstverleners en instellingen die diensten verlenen op het gebied van opleiding, cultuur, sport etc., al dan niet op commerciële basis. Volgens het derde lid moeten in de vorderingen bepaalde informatie worden opgenomen. Niet in alle gevallen is het daarbij noodzakelijk om aan de persoon van wie gegevens wordt gevraagd de naam van de betrokkenen op te geven. De formulering van de wet onderstreept dat in die gevallen het noemen van de naam achterwege kan blijven. Het gaat om bestaande, reeds beschikbare gegevens, maar ook om toekomstige gegevens die pas na de vordering worden verwerkt. Gezien de ontwikkelingen op het gebied van de informatie- en communicatietechnologie bestaat er genoeg aanleiding om een dergelijke brede bevoegdheid in onze wetgeving op te nemen.

Artikel 177t (Vorderen gevoelige gegevens)

Het voorgestelde artikel 177t scheidt de bevoegdheid om gevoelige gegevens te vorderen. Onder gevoelige gegevens worden verstaan: gegevens over bijvoorbeeld iemands godsdienst, ras, politieke gezindheid, gezondheid of seksuele leven. Gevoelige gegevens zijn gegevens die vanwege hun aard een indringende inbreuk kunnen maken op de

persoonlijke levenssfeer. Om die reden dient de bevoegdheid aan zwaardere voorwaarden te zijn gebonden dan de bevoegdheid tot het vorderen van andere gegevens. De gevoelige gegevens zijn uitgezonderd van de bevoegdheid tot het vorderen van gegevens. In de formulering van die bevoegdheid wordt namelijk bepaald dat de te vorderen gegevens geen betrekking mogen hebben op deze gevoelige gegevens.

Artikel 177u (Gebruik van scanapparatuur)

Ten einde het opnemen van bepaalde communicatie en het vorderen van bepaalde gegevens mogelijk te maken, wordt de (steun)bevoegdheid tot het gebruik van scanapparatuur geïntroduceerd, waardoor de officier van justitie kan bevelen dat apparatuur (zoals een IMSI-catcher) wordt ingezet om het nummer te achterhalen waarmee de gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd of andere gegevens van een persoon kunnen worden achterhaald. De strafvorderlijke bevoegdheid tot de inzet van dergelijke apparatuur is uitsluitend toegestaan om toepassing mogelijk te maken van de bevoegdheden tot het vorderen van (verkeers)gegevens of tot het opnemen van communicatie die wordt gevoerd met een geautomatiseerd werk. Het gaat dus om gevallen waarin deze bevoegdheden niet kunnen worden toegepast omdat men niet beschikt over het daarvoor noodzakelijke nummer van de gebruiker van de communicatiedienst.

Artikel 177v (Bevel medewerking ontsleutelen gegevens)

Indien gegevens die door toepassing van de hiervoor besproken bevoegdheden worden gevorderd met behulp van codes zijn beveiligd, is het van belang dat deze beveiliging kan worden doorbroken. Voorgesteld wordt deze (steun-)bevoegdheid in ons wetboek op te nemen.

Titel XIX: Medewerking van burgers

De voorstellen tot nu toe betroffen functionarissen, namelijk personen aan wie vanwege hun specifieke functie bevelen kunnen worden gericht tot het verrichten van bepaalde handelingen. In deze aparte titel zal worden opgenomen de medewerking die van "gewone" burgers kan worden gevraagd.

Artikel 177w (Burgerpseudo-koop of dienstverlening en inwinnen van informatie)

Van deze methode wordt in de strijd tegen de (georganiseerde) criminaliteit reeds met enige regelmaat gebruik gemaakt. Codificatie van deze praktijk is gezien de aard van de handelingen die moeten worden verricht (het plegen van strafbare feiten) vereist. Wij stellen dan ook voor deze bevoegdheden op te nemen in het Wetboek van Strafvordering.

In het derde lid staat ook hier het zogenaamde "Tallon"-criterium verwoordt, zoals hierboven bij artikel 177m is besproken. De aanduiding "ander" duidt hier op ieder ander dan de burger, die onder regie van de overheid optreedt.

Artikel 177x (Burgerinfiltratie)

De bevoegdheid om in uitzonderingsgevallen burgers als infiltrant in te zetten wordt uit het Nederlandse wetboek overgenomen. Er zullen immers omstandigheden zijn waarin opsporingsambtenaren niet kunnen infiltreren in een criminele of terroristische groep terwijl 'gewone' burgers dat wel zouden kunnen. In dergelijke gevallen moet een wettelijke regeling voorhanden zijn. Uiteraard vergt dit nog veel meer toezicht door Justitie dan infiltratie door een opsporingsambtenaar.

In het vierde lid van dit artikel staat het zogenaamde "Tallon"-criterium verwoordt. De tekst in Nederland luidt: "De opsporingsambtenaar mag bij de tenuitvoerlegging van het bevel een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht". De regering stelt ook hier voor deze zin in de gebiedende wijs op te nemen in het onderhavige ontwerp, waarbij om alle misverstanden te voorkomen, het begrip "andere strafbare feiten" is beperkt tot: 'strafbare feiten'. De aanduiding 'ander' duidt op een ander dan de opsporingsambtenaar.

De regering erkent dat in bepaalde gevallen schade kan ontstaan ten gevolge van rechtmatige dan wel onrechtmatige toepassing van dit artikel. Deze gevallen verschillen echter niet van de aansprakelijkheid die kan ontstaan bij toepassing van andere dwangmiddelen. Titel XVII van het derde boek van het Wetboek van Strafvordering (Schadevergoeding wegens toepassing van dwangmiddelen) voorziet in deze gevallen.

Aan de te sluiten overeenkomst met een burger in het kader van bijstand aan de opsporing door burgers zitten zowel publiekrechtelijke als privaatrechtelijke kanten. In de eerste plaats kent de overeenkomst publiekrechtelijke kanten omdat het immers strafvordering dient. In dat verband worden over en weer de rechten en plichten vastgelegd, evenals de wijze van uitvoering. De wet eist verder dat de geldigheidsduur wordt vastgelegd. De overeenkomst bevestigt daarmee het gezag van de Officier van Justitie die de inhoud in de regel zal dicteren en dient te accorderen. In de tweede plaats kent de overeenkomst ook privaatrechtelijke kanten. De overeenkomst dwingt immers tot uitvoering, bijvoorbeeld tot betaling voor verleende diensten. In het geval naar het oordeel van de Officier van Justitie de inspanning van de informant onder de maat blijft en de burger derhalve wanprestatie pleegt, kan niet alleen tot niet-betaling worden overgegaan maar tevens tot het opzeggen van de overeenkomst.²⁹ Aangezien aan de

²⁹ Cleiren & Nijboer 2009, (T&C Sv), Inleidende opmerking bij Titel VA, nr. 2, door prof. T. Blom

overeenkomst zelf geen gegevens kunnen worden ontleend als bedoeld in artikel 177k eerste lid, hoeft de overeenkomst door de Officier van Justitie niet bij de processtukken te worden gevoegd. Wel moet van het gebruik van deze methode van onderzoek melding worden gemaakt in het dossier (lid 4). Voeging kan dan worden verzocht (lid 5), maar de openbaarheid van de overeenkomst zal nogal eens op het persoonlijk gevaar van de betrokken burger of op een (ander) zwaarwegend opsporingsbelang afstuiten.

Titel XX

In deze titel wordt de situatie aan de orde gesteld, dat de overheid op de hoogte is geraakt van een uiterst ongewenste situatie met betrekking tot de aanwezigheid van levensgevaarlijke goederen of met betrekking tot het plegen van levensgevaarlijke delicten. In dat kader is het opnemen van een bijzondere bevoegdheid op zijn plaats.

Artikel 177y (Doorlaten)

Voorgesteld wordt om naar Nederlands voorbeeld het zogenaamde doorlaten in het ontwerp op te nemen. Gekozen is voor de Nederlandse regeling maar met enkele aanpassingen. In artikel 177y is een verplichting tot inbeslagneming gecreëerd indien de opsporingsambtenaar tijdens het opsporingsonderzoek daadwerkelijk de vindplaats te weten komt van voorwerpen waarvan het aanwezig hebben of voorhanden hebben ingevolge de wet verboden is vanwege hun schadelijkheid voor de gezondheid of hun gevaar voor de veiligheid. Men denke als voorbeeld aan een container verdovende middelen. De inbeslagneming mag slechts op bevel van de officier van justitie in het belang van het onderzoek worden uitgesteld met het oogmerk om op een later tijdstip daartoe over te gaan (artikel 177y, eerste lid), of zelfs volledig achterwege blijven indien een zwaarwegend opsporingsbelang wordt gediend. In dit laatste geval moet er echter voorafgaande schriftelijke toestemming van de Procureur-Generaal zijn verkregen (artikel 177y, tweede lid).

De bevoegdheid tot uitstel van inbeslagneming is anders gezegd een bevoegdheid tot gecontroleerde aflevering: men grijpt niet in, opdat op een later tijdstip wel wordt ingegrepen. Deze bevoegdheid mag slechts worden toegepast wanneer er voldoende waarborgen zijn dat de inbeslagneming op een later tijdstip ook daadwerkelijk kan worden geëffectueerd. De uitgebreidere bevoegdheid tot doorlaten houdt in een bevoegdheid om in het geheel niet op te treden. Het gaat om het onder regie van politie en justitie bewust op de (illegale) markt laten komen van illegale gevaarlijke voorwerpen. De bevoegdheid bestaat slechts indien er sprake is van een zwaarwegend opsporingsbelang. Het hier bedoelde belang moet zwaarwegend zijn, zwaarwegender met name dan het belang dat is gediend met het verbod op doorlaten. Dat belang is de bescherming van de

maatschappij tegen de betreffende illegale voorwerpen en de bescherming van de integriteit van de overheid. Het concrete opsporingsbelang moet dus aantoonbaar groter zijn dan het onmiddellijke gevaar dat door het doorlaten van de voorwerpen ontstaat. De bevoegdheid staat daarom onder directe controle van de Procureur-Generaal. Hij moet voorafgaand aan het doorlaten schriftelijke toestemming verlenen. Deze bepalingen zijn niet gecreëerd om belangen van verdachten te beschermen, maar om de maatschappij te beschermen tegen gevaarlijke voorwerpen. De verdachte kan zich dus niet op de niet of de niet juiste naleving van deze bepaling beroepen. Het voordeel van het overnemen van de Nederlandse regeling is dat aansluiting kan worden gezocht bij de Nederlandse rechtspraak en de daarin ontwikkelde jurisprudentie en dogmatiek. Het vierde lid van het Nederlandse equivalent (artikel 126ff NSv) wordt echter niet overgenomen als zijnde overbodig: uiteraard is de vraag hoe de opsporingsambtenaar aan zijn wetenschap van de vindplaats van een gevaarlijk object is gekomen, irrelevant. Ook indien die wetenschap is ontleend aan de inzet van een bijzondere opsporingsbevoegdheid leidt dit tot dezelfde consequenties.

Met dit artikel krijgt de opsporingspraktijk een belangrijke wettelijke basis om (georganiseerde vormen van) criminaliteit beter te bestrijden. Door aan de andere kant echter in beginsel een verplichting tot inbeslagneming in bepaalde situaties te creëren wordt de maatschappij beter beschermd tegen gevaarlijke voorwerpen.

Artikel 177z (Verkennd onderzoek)

Het verkennende onderzoek is bedoeld ter voorbereiding van de opsporing. Het verkennend onderzoek zelf is dus geen opsporing en opsporingsbevoegdheden mogen in dit kader dus ook niet worden ingezet. Bij de feitelijke invulling van het verkennend onderzoek moet worden gedacht aan het al dan niet op grote schaal vastleggen van persoonsgegevens, afkomstig uit open bronnen of verkregen van particulieren op basis van vrijwillige medewerking. Deze informatie uit open bronnen wordt vergeleken met informatie uit politieregisters. Door het vastleggen en vergelijken van gegevens worden deze bewerkt door deze op elkaar te betrekken en te analyseren waardoor de som der gegevens een meerwaarde aan informatie kan opleveren. De informatie wordt veredeld. De verzamelde gegevens worden opgeslagen in een speciaal register.

Men zou hierbij kunnen denken aan onderzoek naar sectoren van de samenleving (bijvoorbeeld autohandel) om vast te stellen of en op welke wijze daarbinnen misdrijven worden beraamd of gepleegd. In het kader van het verkennend onderzoek ter voorbereiding van de opsporing van terroristische misdrijven mag hierbij wel gebruik gemaakt worden van een opsporingsbevoegdheid, namelijk het vorderen van gegevens.

Onder het begrip 'aanwijzingen' in lid 1 van dit artikel moet hetzelfde worden verstaan

als het begrip 'aanwijzingen' in de Titels XVIII en XIX.

Nadere regels omtrent het bewaren en vernietigen van gegevens die zijn verkregen door de uitoefening van een verkennend onderzoek, worden in een Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, opgenomen.

Ad artikel II

Het onderhavige artikel, ten slotte, regelt de inwerkingtreding van het ontwerp. De regering heeft ervoor gekozen de regeling die strekt tot invoering van bijzondere bevoegdheden tot opsporing met de grootste spoed in werking te laten treden en kiest zodoende voor onmiddellijke inwerkingtreding. De noodzaak van een spoedige inwerkingtreding is gelegen in het tot op heden ontbreken van een wettelijke grondslag van de bijzondere bevoegdheden tot opsporing in het Wetboek van Strafvordering, terwijl deze bevoegdheden in de praktijk reeds met enige regelmaat worden toegepast.

De Minister van Justitie,

RAAD VAN ADVIES
VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Aan Zijne Excellentie
de Gouverneur van de
Nederlandse Antillen
Curaçao

525 09
23 MRL 2010
RVA
A. J. B. B.
A. J. B. B.
GEZIEN
GOUVERNEUR VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

dd 15 MAART 2010

RvA no. RA/37-09-LV

Directie Wetgeving en Juridische Zaken	
DWJnc.	DWJ 08/630 - A
DATUM	25 MAART 2010

Onderwerp: Ontwerp-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (6999/RNA, DWJ'08/630)

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 30 oktober 2009 om het oordeel van de Raad van Advies inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van de Raad van Advies d.d. 8 maart 2010, bericht de Raad u als volgt.

De ontwerp-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) strekt, volgens de considerans, ertoe in verband met de toenemende complexiteit en internationalisering van de criminaliteit, terrorisme en de daaruit voortvloeiende toename van de bedreiging van de rechtstaat enkele bijzondere bevoegdheden tot opsporing op te nemen in het Wetboek van Strafvordering en in verband daarmee enige andere bepalingen te wijzigen.

Bestudering van het onderhavige ontwerp en de bijbehorende memorie van toelichting alsmede de overige bij het adviesverzoek gevoegde stukken geeft de Raad aanleiding tot het maken van de navolgende opmerkingen.

Inhoudelijke opmerkingen

Algemeen

Vernietiging van ingewonnen informatie over een persoon

De onderhavige ontwerp-landsverordening (het ontwerp) voorziet in een aantal bijzondere opsporingsbevoegdheden bij de uitvoering waarvan informatie over een persoon kan worden ingewonnen. Zoals opgenomen in de memorie van toelichting (pagina 10) zullen alle in dit wetsvoorstel voorgestelde bijzondere opsporingsmethoden in min of meerdere mate een inbreuk maken op het recht op privacy zoals dat is gegarandeerd in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (EVRM). Het risico van een inbreuk op het recht op privacy heeft met zich meegebracht dat deze opsporingsmethoden met waarborgen worden omgeven die aanzienlijk zijn. De Raad onderkent de noodzaak voor de introductie van de bijzondere opsporingsbevoegdheden. De Raad vraagt wel speciale aandacht voor de vernietiging van de persoonsgegevens die zijn verkregen bij de uitoefening

van deze opsporingsbevoegdheden. Temeer omdat de Nederlandse Antillen in tegenstelling tot Nederland en Aruba, niet beschikken over een wettelijke regeling die regels geeft ter bescherming van de privacy van burgers voor wat betreft de persoonsgegevens opgenomen in de diverse databanken.

De Raad geeft de regering dan ook in overweging in het ontwerp zelf regels op te nemen met betrekking tot het vernietigen van de ingewonnen informatie over een persoon, nadat de zaak is geëindigd.

Het betreden van woningen

Ingevolge artikel 177q, tweede lid, zoals voorgesteld in artikel I, onderdeel E, van het ontwerp, kan ter uitvoering van het bevel een woning zonder de toestemming van de rechthebbende worden betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert.

Voor de Raad zijn woningen van mensen plaatsen van privacy. De Raad acht het huisrecht een belangrijk grondrecht en vindt dat de bevoegdheid om niet openlijk (zoals bij een huiszoeking) maar heimelijk alle communicatie die zich in een woning afspeelt op te nemen een ingrijpende inbreuk maakt op dit huisrecht.

Uit de toelichting op artikel 177q (pagina 29) blijkt dat de regering onderkent dat bij de bijzondere opsporingsbevoegdheid, geregeld in genoemd artikel, justitie zeer diep doordringt in de persoonlijke levenssfeer. De Raad vindt dat, in het licht van het totaal aan bevoegdheden dat door het ontwerp ten behoeve van de opsporing ter beschikking wordt gesteld, er onvoldoende noodzaak bestaat om toe te staan dat op deze wijze inbreuk wordt gemaakt op het huisrecht.

De Raad geeft de regering in overweging de mogelijkheid om woningen te betreden om het nodige te doen voor het afluisteren van vertrouwelijke communicatie die in woningen wordt gevoerd, te heroverwegen.

Het ontwerp

Artikel 177z

In artikel 177z, zoals voorgesteld in artikel I, onderdeel E, van het ontwerp, worden regels gesteld met betrekking tot verkennend onderzoek. Het is niet duidelijk wat in artikel 177z, eerste lid, moet worden verstaan onder "aanwijzingen." Het begrip "aanwijzingen" wordt ook in Titels XVIII en XIX gebruikt. In de memorie van toelichting is op pagina 17 toegelicht wat verstaan moet worden onder "aanwijzingen" van een terroristisch misdrijf in de zin van Titels XVIII en XIX.

Indien aangenomen mag worden dat het begrip "aanwijzingen" in artikel 177z, dezelfde betekenis heeft als de "aanwijzingen" van een terroristisch misdrijf in de zin van Titels XVIII en XIX, stelt de Raad voor in de toelichting op artikel 177z daarnaar te verwijzen. Mocht dit niet het geval zijn, dan geeft de Raad in overweging om in de toelichting op artikel 177z aan te geven wat verstaan moet worden onder "aanwijzingen", genoemd in dat artikel.

De memorie van toelichting

Pagina's 21, 22 en 23

Op pagina 21 van de memorie van toelichting is onder "§ 9. De financiële consequenties van het onderhavige ontwerp" opgenomen dat de kosten die gepaard gaan met de invoering van de bijzondere opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen moeilijk zijn te kwantificeren. In verband daarmee wordt op de pagina's 22 en 23 een raming gegeven van de jaarlijks met de uitvoering van de bijzondere opsporingsbevoegdheden gepaard gaande kosten.

De regering heeft conform artikel 2 van het Landsbesluit versterking budgetdiscipline Land (P.B. 2001, no. 40) advies ingewonnen bij de Directie Financiën. De Directie Financiën heeft bij brief nrs. F 586, F 4456 en F 386 d.d. 25 augustus 2009 de regering geïnformeerd akkoord te gaan met het ontwerp, "echter wel met het nadrukkelijke verzoek om in de financiële paragraaf op te nemen, dat de werkzaamheden geen extra financiële consequenties met zich mee zullen brengen". De Directie Financiën stelt dat het duidelijk moet zijn dat met het opnemen van de vermelde bedragen slechts inzicht wordt gegeven in de met de werkzaamheden gemoeide kosten en dat er geen meerkosten zullen worden opgenomen, dit teneinde misverstanden te voorkomen.

De Raad constateert dat de regering in de financiële paragraaf geen rekening heeft gehouden met het advies van de Directie Financiën en geeft de regering in overweging dit alsnog te doen.

Pagina 32 (artikel 177x)

Het valt de Raad op dat in de memorie van toelichting met betrekking tot de infiltratie (artikel 177m), pseudo-koop of -dienstverlening (artikel 177n) alsmede met betrekking tot burgerinfiltratie (artikel 177x) geen aandacht wordt besteed aan de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de Staat voor derden die schade lijden, als gevolg van de bij de uitvoering van de artikelen 177m, 177n en 177x gegeven bevelen. De Raad geeft de regering in overweging, ook in het licht van artikel 44 van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, in de memorie van toelichting hierop in te gaan.

Pagina 32

Het voorgestelde artikel 177x geeft een regeling omtrent het inzetten van burgerinformanten. De regeling schrijft een schriftelijke overeenkomst voor waarin de rechten en plichten van de informant worden vermeld. Het valt de Raad op dat een inhoudelijke, meer principiële beschouwing, over de inhoud van een dergelijke overeenkomst in de toelichting op pagina 32 nauwelijks wordt gegeven.

De Raad geeft de regering in overweging de memorie van toelichting op dat punt aan te vullen. Daarbij dient tevens te worden ingegaan op mogelijke problemen bij de uitvoering van de overeenkomst.

Overige inhoudelijke opmerkingen

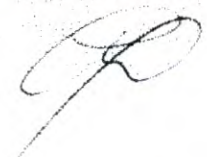
Bescherming van persoonsgegevens

In de onderhavige landsverordening is de mogelijkheid geschapen voor het verzamelen en verwerken van persoonsgegevens. Zoals reeds op pagina 1 van het onderhavige advies, onder "Algemeen", is opgemerkt, beschikken de Nederlandse Antillen in tegenstelling tot Nederland en Aruba, niet over een wettelijke regeling die regels geeft ter bescherming van de privacy van burgers voor wat betreft de persoonsgegevens opgenomen in de diverse databanken. De Raad vindt dat er thans voldoende aanleiding is om een wettelijke regeling inzake bescherming van persoonsgegevens tot stand te brengen die voldoende bescherming biedt aan de privacy van burgers.

De Raad geeft de regering in overweging het nodige te doen opdat een regeling zoals die hiervoor genoemd tot stand kan worden gebracht.

Evaluatie van de regeling

Uit de memorie van toelichting (pagina 16) kan de Raad opmaken dat de regering een drietal uitgangspunten hanteert ter verantwoording van de keuze welke bijzondere

opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering geregeld dienen te worden en op welke wijze. Het derde uitgangspunt betreft de transparantie en controleerbaarheid van de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden. Het voorstel van de regering concentreert zich vooral waar het bovengenoemd uitgangspunt betreft op de toepassing van heimelijke bevoegdheden (pagina 17 van de memorie van toelichting). Het komt de Raad voor dat, in het kader van de "Straatsburgse kwaliteitseisen", getoetst dient te worden in hoeverre het voorgestelde in het ontwerp de controle op en transparantie van het opsporingsonderzoek heeft vergroot.

De Raad geeft de regering in overweging daartoe een bepaling in het ontwerp op te nemen waarin een evaluatie van de regeling na een redelijke periode, van bijvoorbeeld drie jaren, wordt voorgeschreven.

Opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard

Zowel het ontwerp als de memorie van toelichting geeft de Raad aanleiding tot het maken van de volgende wetstechnische en redactionele opmerkingen.

De Raad volstaat met het geven van een aantal voorbeelden.

Het ontwerp

De Raad stelt voor de laatste alinea van de considerans als volgt te formuleren: "dat artikel 5, aanhef en onder 3°, van de Samenwerkingsregeling van de Nederlandse Antillen en Aruba in acht is genomen;"

In de omschrijving van het begrip "opsporingsonderzoek", zoals voorgesteld in artikel 1, onderdeel A, dienen na het woord "officier" te worden ingevoegd de woorden "van justitie".

De memorie van toelichting

In de tweede regel op pagina 2 van de memorie van toelichting dient "heden" vervangen te worden door de datum waarop de richtlijn, genoemd in de laatste alinea op 1 van de memorie van toelichting, is bekend gemaakt. In de memorie van toelichting dient ook te worden opgenomen op welke wijze de bekendmaking heeft plaatsgevonden.

In de zesde regel van de voorlaatste alinea van § 8. Rechtsbescherming op pagina 20 dient "r" vervangen te worden door "177r".

In de eerste volzin op pagina 25 dient "artikel 199a" vervangen te worden door "artikel 119a".

Het z.g. Tallon"-criterium staat in artikel 177x verwoord. De Raad stelt daarom voor in de eerste volzin van de laatste alinea van de toelichting op artikel 177x op pagina 32 van de memorie van toelichting "derde lid" te vervangen door "vierde lid".

De Raad heeft voor het overige geen opmerkingen.

Concluderend geeft de Raad de regering in overweging de onderhavige ontwerp-landsverordening bij de Staten in te dienen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

Willemstad, 11 maart 2010

de Ondervoorzitter,

Prof mr. F.B.M. Kunneman

de Secretaris,

mevr. mr. C.M. Raphaëla

Staten van de Nederlandse Antillen

Zittingsjaar 2010

3606

**Landsverordening houdende wijziging van
het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere
opsporingsbevoegdheden)**

Nr. 4

EINDVERSLAG

De bespreking van de onderhavige ontwerp-landsverordening heeft dezerzijds tot geen bedenkingen aanleiding gegeven.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 4de augustus 2010.

De Rapporteur,

P.J. Atacho.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2010-3606 (E-III)

LANDSVERORDENING van de
houdende wijziging van het Wetboek van
Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

NOTA VAN WIJZIGING

NO. 85

In het ontwerp wordt de volgende wijziging aangebracht:

Na onderdeel E. wordt onderdeel F. toegevoegd, dat luidt als volgt:

F. Artikel 402 komt als volgt te luiden:

Artikel 402

1. Het vonnis bevat het tenlastegelegde alsmede de vordering van de procureur-generaal.
2. De beslissingen vermeld in de artikelen 393 en 401, tweede en derde lid, zijn met redenen omkleed.
3. De beslissing dat het feit door de verdachte is begaan, moet steunen op de inhoud van in het vonnis opgenomen bewijsmiddelen, houdende daartoe redengevende feiten of omstandigheden.
4. Het vonnis geeft in het bijzonder de redenen op, die de straf hebben bepaald of tot de maatregel hebben geleid.
5. Bij de oplegging van een straf of maatregel die vrijheidsontneming meebrengt, geeft het vonnis in het bijzonder de redenen op die tot de keuze van deze strafsoort, dan wel tot deze soort maatregel hebben geleid. Het vonnis geeft voorts zoveel mogelijk de omstandigheden aan, waarop bij de vaststelling van de duur van de straf is gelet.
6. Indien een zwaardere straf wordt opgelegd dan de procureur-generaal heeft gevorderd, dan wel een straf onvoorwaardelijk

wordt opgelegd die vrijheidsontneming van langere duur meebrengt dan de procureur-generaal heeft gevorderd, geeft het vonnis steeds in het bijzonder de redenen op die daartoe hebben geleid. Hetzelfde geldt ingeval het Hof een zwaardere straf of maatregel oplegt dan de rechter in eerste aanleg heeft opgelegd.

7. Het vonnis wordt binnen vier maanden na de einduitspraak aangevuld met de in het derde lid bedoelde bewijsmiddelen indien de verdachte een rechtsmiddel heeft ingesteld dan wel indien de verdachte of diens raadsman daarom verzoekt of de procureur-generaal dit vordert.

8. Behoudens het gestelde in het derde lid geschiedt alles op straffe van nietigheid.

Toelichting

De voorgestelde wijziging is het gevolg van een uitspraak van de Hoge Raad der Nederlanden dd 13 juli 2010 (LJN: BJ8669), waarin vastgehouden werd aan de strikte tekst van artikel 402.

Een vonnis bevatte tot dan toe op het moment dat de zaak werd ingezonden naar de Hoge Raad wel de bewijsmiddelen, maar die ontbraken veelal op de dag van de uitspraak. Ook in onze regio werd gebruik gemaakt van de in Nederland inmiddels gelegaliseerde praktijk om de bewijsmiddelen eerst toe te voegen aan het vonnis nadat eventueel hoger beroep of cassatie werd ingesteld. Een dergelijke praktijk bespaart veel werk en dus ook veel geld. Met de voorgestelde wijziging wordt ook hier die praktijk gelegaliseerd. Los van het instellen van een rechtsmiddel dient het vonnis eveneens aangevuld te worden met de bewijsmiddelen indien de verdediging of vervolging dat verzoeken c.q. vorderen.

Willemstad,
De Minister van Justitie,

19 AUG. 2010

LANDSVERORDENING houdende wijziging van
het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

NO.6

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Sint Maarten

In de Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het opschrift en de aanhef worden als volgt gewijzigd:

1. het opschrift komt als volgt te luiden: Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere Opsporingsmethoden en andere spoedeisende veranderingen)
2. In de aanhef worden de woorden "DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen" vervangen door: De Gouverneur van Sint Maarten;
3. In de aanhef komen de tweede en derde overweging als volgt te luiden:
dat artikel 3, onderdeel a. van de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en St. Maarten in acht is genomen;
dat bij de vaststelling van het ontwerp de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en St. Maarten in acht is genomen;

B. Onder Artikel I, onderdeel A van de Ontwerp Landsverordening wordt de aanhef als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

- 1°. de volgende definities worden toegevoegd:

C. Onder Artikel I wordt onderdeel AA ingevoegd dat komt te luiden als volgt:

AA. De aanvang van Boek 2 titel 1 vierde afdeling komt te luiden als volgt:

VIERDE AFDELING

PROCESSTUKKEN

Artikel 50a

1. De verdachte kan de officier van justitie dan wel, indien een gerechtelijk vooronderzoek is geopend, de rechter-commissaris schriftelijk gemotiveerd verzoeken door hem aangeduide processen-verbaal of andere voorwerpen bij de processtukken te voegen. Op dit verzoek wordt zo spoedig mogelijk beslist.
2. Afwijzing van een verzoek als bedoeld in het eerste lid geschiedt schriftelijk en onder opgave van redenen. Van deze beslissing kan de verdachte binnen drie dagen in beroep komen bij de rechter-commissaris dan wel, indien de afwijzing door de rechter-commissaris is geschied, bij het Hof van Justitie.

D. Onder Artikel I wordt onderdeel AAA ingevoegd dat komt te luiden als volgt:

AAA. In artikel 111 worden het derde en vijfde lid als volgt gewijzigd:

3. De zekerheidstelling voor de nakoming van de voorwaarden bestaat in de storting van geldswaarden door de verdachte of een derde.
5. De verdachte wordt op het eerste verzoek of de eerste vordering gehoord.

E. Onder Artikel I wordt onderdeel AAAA ingevoegd dat komt te luiden als volgt:

AAAA. Na artikel 114 wordt artikel 114a ingevoegd, dat komt te luiden als volgt:

Artikel 114a

1. Indien de opheffing geschiedt wegens het niet nakomen van voorwaarden, kan bij de beslissing tot opheffing de zekerheid vervallen worden verklaard aan het Land.
2. De beslissing geldt als een onherroepelijke uitspraak van de burgerlijke rechter en wordt als zodanig ten uitvoer gelegd.
3. Indien de verdachte zich na de opheffing van de schorsing aan de tenuitvoerlegging van het bevel tot voorlopige hechtenis onttrekt, wordt, indien dit nog niet is gebeurd, de zekerheid vervallen verklaard aan het Land. De zekerheid wordt eveneens, ook zonder dat de opheffing van de schorsing is bevolen, vervallen verklaard aan het Land, indien de verdachte de voorwaarde bedoeld in artikel 111, tweede lid onder b, niet nakomt. De beslissing wordt ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie gegeven. Het tweede lid is van toepassing.

F. Artikel 177h wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177h

1. Bevelen tot toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking daarvan worden schriftelijk gegeven. Aan een schriftelijk bevel staat gelijk een mondelinge bevel dat, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen op schrift is gesteld.
2. Een schriftelijk bevel vermeldt:
  - a. het misdrijf en in geval van verdenking indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
  - b. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld;
  - c. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven, en
  - d. de geldigheidsduur van het bevel.
3. Elk bevel kan worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of ingetrokken.
4. Onverminderd artikel 53 worden schriftelijke bevelen, alsmede de schriftelijke wijziging, aanvulling, verlenging en intrekking ervan, bij de processtukken gevoegd zodra het onderzoek dit toelaat.
5. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, die ten grondslag liggen aan de gegeven bevoegdheid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel, de vordering dan wel de overeenkomst tot toepassing ervan wordt beëindigd.
6. Teneinde toepassing te geven aan een bevel, als bedoeld in het eerste lid, kan een technisch hulpmiddel worden ingezet.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de technische eisen waaraan de hulpmiddelen, bedoeld in het zesde lid, voldoen, onder meer met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen.

G. Artikel 177i wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177i

1. Een machtiging van de rechter-commissaris als bedoeld in titel XVIII wordt schriftelijk gegeven. Aan een schriftelijke machtiging staat gelijk een mondelinge machtiging die, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen op schrift is gesteld.
2. De machtiging wordt gegeven op schriftelijke vordering van de officier van justitie. Aan een schriftelijke vordering staat gelijk een mondelinge vordering die binnen drie dagen op schrift is gesteld.
3. De vordering geeft het voorgenomen bevel kort weer en bevat een uiteenzetting omtrent de redenen welke tot de vordering aanleiding hebben gegeven.
4. De machtiging betreft alle onderdelen van het bevel. Indien ter uitvoering van het bevel een woning mag worden betreden, wordt dat uitdrukkelijk in de machtiging vermeld.
5. Indien voor een bevel van de officier van justitie een machtiging van de rechter-commissaris is vereist, is ook voor een wijziging, aanvulling of verlenging van dat bevel een machtiging vereist.
6. Onverminderd artikel 53 worden de in het eerste, tweede en vijfde lid bedoelde documenten bij de processtukken gevoegd zodra het onderzoek dit toelaat.

H. Artikel 177k, tweede lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

2. Voor zover de processen-verbaal of andere voorwerpen mededelingen behelzen gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 252 zou kunnen verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, worden deze processen-verbaal en andere voorwerpen onverwijld vernietigd.

I. Artikel 177k, vijfde en zesde lid, worden verwijderd.

J. Artikel 177ka wordt ingevoegd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177ka

1. De officier van justitie doet aan betrokkene schriftelijk mededeling van de uitoefening van de bevoegdheden, genoemd in de titels XVIII tot en met XIX, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. De mededeling blijft achterwege, indien uitreiking van de mededeling redelijkerwijs niet mogelijk is.

2. Als betrokkenen in de zin van het eerste lid worden aangemerkt:

a. de persoon ten aanzien van wie een van de bevoegdheden van Titel XVIII of XIX is uitgeoefend;

b. de gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 177r, eerste lid;

c. de rechthebbenden als bedoeld in de artikelen 177l, tweede lid, 177p, eerste lid en 177q, tweede lid.

3. Indien betrokkene de verdachte is, kan mededeling achterwege blijven, indien hij op grond van de processtukken met de bevoegdheidstoepassing op de hoogte kan komen.

K. Artikel 177kb wordt ingevoegd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177kb

1. Zolang de zaak niet is geëindigd, bewaart de officier van justitie de processen-verbaal en andere voorwerpen, waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX, voor zover die niet bij de processtukken zijn gevoegd, en houdt deze ter beschikking van het onderzoek.

2. Zodra twee maanden verstreken zijn nadat de zaak geëindigd is en de laatste mededeling, bedoeld in artikel 177ka, is gedaan, doet de officier van justitie de processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in het eerste lid, vernietigen. Van de vernietiging wordt proces-verbaal opgemaakt.

3. Met een zaak die geëindigd is, wordt bij de toepassing van het vorige lid gelijkgesteld een voorbereidend onderzoek dat naar redelijke verwachting niet tot een zaak zal leiden.

L. Artikel 177kc wordt ingevoegd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177kc

1. De officier van justitie kan schriftelijk bepalen dat gegevens die zijn verkregen door toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX, kunnen worden gebruikt voor een ander strafrechtelijk onderzoek dan waartoe de bevoegdheid is uitgeoefend.
2. Indien toepassing is gegeven aan het eerste lid, behoeven de gegevens, in afwijking van artikel 177kb, tweede lid, niet te worden vernietigd, totdat het andere onderzoek is geëindigd.
3. Indien toepassing is gegeven aan het eerste lid worden alle stukken, die betrekking hebben op de uitoefening van de betreffende bevoegdheid bij de processtukken van de nieuwe zaak gevoegd.

M. Artikel 177kd wordt ingevoegd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177kd

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen voorschriften worden gegeven omtrent de wijze waarop de processen-verbaal en andere voorwerpen, die zijn verkregen door toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX, worden bewaard en vernietigd en omtrent de wijze waarop de mededeling, bedoeld in artikel 177ka, wordt gedaan.

N. Artikel 177ke wordt ingevoegd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177ke

Degene tot wie een vordering als bedoeld in de artikelen 177r, derde lid, 177s, 177t en artikel 177v is gericht neemt in belang van het onderzoek geheimhouding in acht omtrent al hetgeen hem terzake van de vordering bekend is.

O. De titel van de Eerste Afdeling van de Bijzondere opsporingsbevoegdheden wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Planmatige Observatie

P. Artikel 177l wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177l

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar een persoon planmatig observeert in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek, indien het een misdrijf in het eerste lid, onderdeel a, bedoeld betreft dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert en indien het een misdrijf als in onderdeel b bedoeld betreft,

bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, kan worden betreden zonder toestemming van de rechthebbende.

3. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een technisch hulpmiddel kan worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming.

4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste zes weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van zes weken worden verlengd.

5. Het bevel tot planmatige observatie vermeldt, behalve de gegevens bedoeld in artikel 177h, tevens:

a. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de in het eerste lid bedoelde persoon;

b. bij toepassing van het tweede lid, de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in dat lid, zijn vervuld, alsmede de plaats die zal worden betreden.

Q. Artikel 177m, eerste lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.

R. Aan artikel 177n wordt een vierde lid toegevoegd, dat komt te luiden als volgt:

4. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

S. Artikel 177o, tweede lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

2. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste zes weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van zes weken worden verlengd.

T. Artikel 177q wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177q

1. De officier van justitie kan indien het onderzoek dit dringend vordert, na door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen dat een opsporingsambtenaar met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie opneemt in geval van:

a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;

b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende. Hij kan, na door de rechter-commissaris daartoe verleende machtiging, bepalen dat ter uitvoering van het bevel een woning zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert. In het geval bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, betreft het een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld. De artikelen 155 tot en met 163, met uitzondering van artikel 162, zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens bedoeld in artikel 177h, tevens:

a. ten minste één van de personen die aan de communicatie deelnemen en, indien het bevel communicatie betreft op een besloten plaats of in een vervoermiddel, bovendien een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van die plaats of dat vervoermiddel;

b. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die kan worden betreden.

4. In een geval als bedoeld in het eerste lid onder a. kan het bevel ten opzichte van een persoon, die zich op grond van artikel 252 kan verschonen van het geven van een getuigenis, uitsluitend worden gegeven, indien deze zelf als verdachte wordt aangemerkt.

5. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

6. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

U. Artikel 177r wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177r

1. De officier van justitie kan indien het onderzoek dit dringend vordert, na door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen aan een opsporingsambtenaar dat met een technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, wordt opgenomen, in geval van:

a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;

b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens zo mogelijk het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker en een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen.

3. Het bevel kan in het belang van het onderzoek ten uitvoer worden gelegd met medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst. In dat geval gaat het bevel vergezeld van de schriftelijke vordering van de officier van justitie aan de aanbieder om medewerking te verlenen.

4. In een geval als bedoeld in het eerste lid onder a. kan het bevel ten opzichte van een persoon, die zich op grond van artikel 252 kan verschonen van het geven van een getuigenis, uitsluitend worden gegeven, indien deze zelf als verdachte wordt aangemerkt.

5. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

6. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

V. Artikel 177s wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177s

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen gegevens of vastgelegde gegevens van een persoon te verstrekken. De vordering kan betrekking hebben op gegevens die ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, in geval van:

- a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
- b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan noch worden gericht tot de verdachte noch tot de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253. De vordering kan geen betrekking hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:

- a. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon of de personen over wie gegevens worden gevorderd;
- b. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gegevens die worden gevorderd en de termijn waarbinnen, alsmede de wijze waarop deze dienen te worden verstrekt;
- c. de grondslag van de vordering.

4. Indien de vordering van gegevens betrekking heeft op gegevens die na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, wordt de vordering gedaan voor een periode van ten hoogste vier weken en kan telkens met maximaal vier weken worden verlengd. De officier van justitie vermeldt deze periode in de vordering.

5. Bij dringende noodzaak kan de vordering mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt de vordering in dat geval achteraf op schrift en verstrekt deze, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen nadat de vordering is gedaan aan degene tot wie de vordering is gericht.

6. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:

- a. de gegevens, bedoeld in het derde lid;
- b. de verstrekte gegevens;
- c. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
- d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
- e. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

7. In geval van verdenking van een ander strafbaar feit dan bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering als bedoeld in dat lid slechts doen na door de rechter-commissaris verleende machtiging. Het tweede tot en met zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens worden gevorderd en verstrekt.

W. Artikel 177t wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

Artikel 177t

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in artikel 177s, tweede lid, tweede volzin, deze gegevens vorderen, in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan noch worden gericht tot de verdachte noch tot de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.
3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden gedaan na voorafgaande machtiging, te verlenen door de rechter-commissaris.
4. Artikel 177s, derde, vijfde, zesde, en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

X. Artikel 177v, tweede lid, komt te luiden als volgt:

2. Het bevel wordt noch gegeven aan de verdachte noch aan de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.

Y. In artikel 177w wordt, onder vernummering van het vierde tot en met het zesde lid tot vijfde tot en met zevende lid, een lid ingevoegd, luidende:

4. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens de aard van de goederen, gegevens of diensten.

Z. In artikel 177w wordt het vernummerde zesde lid (zie punt Y) gewijzigd en komt te luiden als volgt:

6. Het bevel tot uitoefening van de bevoegdheid, wordt gegeven voor een periode van ten hoogste zes weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van zes weken worden verlengd.

AA. Artikel 177x, eerste lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.

BB. Artikel 177x, zevende lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

7. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, verricht bij de uitvoering daarvan geen strafbare handelingen, tenzij vooraf schriftelijk toestemming door de officier van justitie is gegeven om dergelijke handelingen te verrichten. Bij dringende noodzaak kan de toestemming mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt in dat geval de toestemming, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen op schrift.

CC. In artikel 177x wordt, onder vernummering van het negende tot en met tiende lid tot achtste tot en met negende lid, het achtste lid verwijderd.

DD. Artikel 177z, eerste lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

1. Indien uit feiten of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd of gepleegd waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten en welke gezien hun aard of de samenhang met andere vermoedelijk binnen die groep beraamde of gepleegde misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, kan de officier van justitie bevelen dat opsporingsambtenaren daarnaar een onderzoek instellen met als doel de voorbereiding van opsporing.

EE. Artikel 177z, derde lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

3. Een vordering als bedoeld in het tweede lid kan noch worden gericht tot de personen bedoeld in het eerste lid noch tot de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.

FF. Artikel 177z, zesde lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

6. Van de verstrekking van de gegevens, bedoeld in het tweede lid, doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken, waarin wordt vermeld:

- a. de verstrekte gegevens;
- b. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

GG. Artikel 402, tweede lid, wordt gewijzigd en komt te luiden als volgt:

2. De beslissingen vermeld in de artikelen 393 en 401, tweede en derde lid, zijn met redenen omkleed. Het vonnis geeft, indien de beslissing afwijkt van door de verdachte dan wel door de officier van justitie uitdrukkelijk onderbouwde standpunten, in het bijzonder de redenen op die daartoe hebben geleid.

Toelichting

A. Het oorspronkelijk voorstel is in 2008 aangeboden aan de Ministers van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba. Mede door het tijdsverloop is de noodzaak gebleken om het oorspronkelijk ontwerp tegen het licht te houden. Immers door de gewijzigde staatkundige situatie kregen met name de landen Curaçao en Sint Maarten de gelegenheid zich uit te laten over het ontwerp, waarna hun wensen en opmerkingen in deze Nota van wijziging zijn verwerkt. Daarbij is het aantal onderwerpen van het wetsvoorstel uitgebreid, waardoor de titel ook is gewijzigd in: Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere Opsporingsmethoden en andere spoedeisende veranderingen)

B. Vanwege de systematiek van artikel 1, waarin wordt gewerkt met een alfabetische opsomming van definities, is het niet juist om de nieuw voorgestelde definities toe te voegen na het begrip schepeling. Vandaar deze wijziging om de definities in te voegen, zodat de regering de systematiek van artikel 1 in stand houdt.

C. In het strafproces wordt dikwijls als een probleem ervaren dat de rechter en de verdediging met een zekere regelmaat pas zeer laat de beschikking krijgen over wezenlijke onderdelen van het procesdossier, maar vooral dat de verdediging soms informatie geheel wordt onthouden, zonder toepassing van de daarvoor in artikel 51 van het Wetboek van Strafvordering gegeven regeling. Een en ander wordt bevorderd door het ontbreken van een overkoepelende en samenhangende regeling omtrent de verstrekking van stukken. De regeling in artikel 4 kan niet als zodanig worden aangemerkt, terwijl artikel 51 slechts betrekking heeft op de *onthouding* van de kennisgeving van processtukken.

Het oorspronkelijke ontwerp wilde in deze lacune voorzien door in artikel 177k, vijfde lid vast te leggen: 'De verdachte of diens raadsman kan de officier van justitie schriftelijk verzoeken bepaalde door hem aangeduide processen-verbaal of andere voorwerpen bij de processtukken te voegen'. Dit raakte alleen stukken, welke betrekking hebben op de uitoefening van de in het ontwerp voorziene nieuwe bevoegdheden. Het lijkt echter verstandig van de gelegenheid gebruik te maken om deze regeling een algemener karakter te geven en haar op te nemen in een nieuw artikel 50a. Zo wordt bevorderd dat stukken, die van belang zijn voor de verdediging, tijdig aan het dossier worden toegevoegd. De verantwoordelijkheid hiervoor, welke nu geheel bij de officier van justitie ligt, wordt, indien een gerechtelijk vooronderzoek is geopend, gelegd bij de rechter-commissaris. Bij hem kan beroep worden ingesteld tegen de afwijzing door de officier van justitie van een verzoek om stukken aan het dossier toe te voegen; tegen afwijzing van een dergelijk verzoek door de rechter-commissaris wordt beroep geopend op het Hof. Ingevolge het bestaande artikel 38 dient het Hof hierop in raadkamer te beslissen. Een verzoek ex artikel 50a dient volgens de wettelijke tekst *gemotiveerd* te worden gedaan, waarbij aangetekend kan worden dat deze motivering beperkter kan zijn naar mate het meer voor de hand ligt dat de gewenste stukken tot het procesdossier zouden dienen te behoren.

Het is uiteraard niet de bedoeling dat de nieuwe regeling de toepassing van dwangmiddelen illusoir maakt. Daarom is in de nieuw voorgestelde artikelen 177h, vierde lid, 177i, zesde lid, en 177k, derde lid, vastgelegd dat de daar bedoelde documenten pas bij de processtukken behoeven te worden gevoegd zodra het belang van het onderzoek dit toelaat. Dit brengt mee dat voeging niet hoeft te geschieden, en naar mag worden aangenomen in de praktijk ook niet zal geschieden, voordat de toepas-

sing van de betreffende bevoegdheid is beëindigd. Anderzijds zal, zodra die toepassing is geëindigd, het belang van het onderzoek zich doorgaans ook niet meer tegen die voeging verzetten.

Een en ander sluit goed aan op de bestaande, in artikel 51 neergelegde, regeling omtrent de onthouding van reeds aan het dossier toegevoegde processtukken. Het nieuwe artikel 50a is, in het bijzonder voor de nieuwe opsporingsbevoegdheden, aangevuld met een aantal specifieke voorschriften omtrent de schriftelijke vastlegging en de voeging bij de stukken, in artikel 177i, derde lid en in artikel 177kc, derde lid.

De regering is zich er van bewust dat op deze manier nog geen waterdichte en een ieder bevredigende regeling wordt bereikt; daarvoor moet dieper in de bestaande wetgeving worden ingegrepen. Dit vergt echter zoveel studie, dat daarop thans niet kan worden gewacht. Bovendien wordt over dit onderwerp ook in Nederland een wetsvoorstel voorbereid; het lijkt raadzaam de ontwikkelingen in dat land af te wachten.

D en E. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om een voorschrift, dat destijds bij het ontwerpen van het Wetboek van Strafvordering over het hoofd is gezien en daardoor in het Wetboek ontbreekt, alsnog op te nemen. Destijds is bij Nota van Wijzigingen de mogelijkheid geschapen om onder de voorwaarden, die kunnen worden gesteld bij schorsing van de voorlopige hechtenis, ook te vergen dat zekerheid wordt gesteld (borgsom). Daarbij is verzuimd een regeling te treffen voor het geval de gestelde voorwaarden niet worden nageleefd. Dit had ten gevolge dat de borgsom niet vervallen kon worden verklaard, zodat de nieuwe regeling ieder praktisch belang bleef missen. Omdat het vergen van een borgsom kan voorkomen dat mensen nodeloos in voorlopige hechtenis worden genomen, wordt voorgesteld om het ontbrekende voorschrift thans alsnog in te voeren. Daarbij is artikel 83 van het Nederlandse Wetboek van Strafvordering als voorbeeld genomen; ter vereenvoudiging is echter de mogelijkheid dat een derde als waarborg optreedt, zonder meteen de borgsom te storten, geschrapt. Van die mogelijkheid wordt ook in Nederland nooit gebruik gemaakt; de toepassing leidt tot nodeloze complicaties en de praktijk heeft er geen behoefte aan. In verband met deze stroomlijning zijn ook het derde en het vijfde lid van artikel 111 gewijzigd.

F. In artikel 177h is een aantal wijzigingen en toevoegingen gemaakt. Allereerst is in het eerste lid toegevoegd dat het mondelinge bevel, *op straffe van nietigheid*, binnen drie dagen op schrift moet zijn gesteld. Het oorspronkelijke voorstel bevatte geen expliciete sancties. Daarin is in de huidige Nota van wijziging in die zin verandering gekomen dat, in de gevallen dat de beslissingen van de functionarissen tot het inzetten van de bevoegdheden leiden ook mondeling kunnen worden genomen, die beslissingen op straffe van nietigheid binnen drie dagen op papier dienen te worden gezet, waarna deze dienen te worden gevoegd in het procesdossier. Het betreft hier alle bevelen en machtigingen als bedoeld in de algemene bepalingen (artikelen 177h, eerste lid en 177i, eerste lid), alsmede de vordering als bedoeld in artikel 177s, vijfde lid en de toestemming, bedoeld in artikel 177x, zevende lid. Omdat het gaat om diep ingrijpende bevoegdheden en voor de procesvoering wezenlijke normen mag er van worden uitgegaan dat de rechter die resultaten niet voor het bewijs van het strafbare feit zal toelaten indien de beslissingen niet (binnen drie dagen) schriftelijk zijn genomen of op papier gezet.

Een bevel of vordering, als bedoeld in titel XVIII welke voor een bepaalde periode wordt gegeven, dan wel een overeenkomst als bedoeld in titel XIX, die voor een be-

paalde periode wordt aangegaan, vraagt om wijzigings- verlengings- en beëindiging-mogelijkheden. Voorgesteld artikel 177h, vijfde lid, voorziet in het laatste. Er wordt bepaald dat de officier van justitie de uitvoering van het bevel, de vordering dan wel de overeenkomst tot toepassing ervan moet beëindigen, zodra de gronden waarop deze gegeven is, vervallen zijn. Dit dient schriftelijk te gebeuren. De officier van justitie heeft tot taak te bepalen in welke situaties het bevel, de vordering of de overeenkomst lang genoeg geduurd heeft. Van deze functionaris wordt verwacht, dat hij met voldoende afstand de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afweegt aan de hand van de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Van het stellen van een absoluut maximum is derhalve afgezien. Wel is vanuit dit perspectief in dit vijfde lid de instructie aan de officier van justitie gegeven niet automatisch te wachten op de afloop van het bevel, de vordering dan wel de overeenkomst, maar als daarvoor aanleiding is eerder in te grijpen. Deze invoeging is deels het gevolg van een advies van de Nederlandse Raad van State, waarin werd gewezen op het ontbreken van een dergelijke bepaling in artikel 177l.¹

Door het invoegen van een nieuw vierde en vijfde lid in artikel 177h, worden de laatste twee leden van deze bepaling vernummerd naar lid 6 en lid 7. Hierdoor is een wijziging van het zevende lid noodzakelijk, immers er wordt verwezen naar het vorige lid, dat nu het zesde lid is geworden. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt het nemen van het besluit facultatief te maken en daarmee in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de artikelen 177kd en 177s, achtste lid.

G. Voor de wijziging in de bepaling van het eerste lid van artikel 177i (toevoeging: 'op straffe van nietigheid') wordt verwezen naar de toelichting onder punt. F. Bij de toepassing van een aantal bijzondere opsporingsbevoegdheden is een machtiging van de rechter-commissaris vereist. In het oorspronkelijk ontwerp was ervoor gekozen om in de bepalingen van die artikelen te vermelden dat die machtiging op vordering van de officier wordt verkregen. Uit dit nieuwe tweede lid van artikel 177i blijkt dat een machtiging van de rechter-commissaris in dit verband wordt verkregen op schriftelijke vordering van de officier van justitie. In het derde lid is nader omschreven waar de schriftelijke vordering aan moet voldoen.

H. In de bepaling van artikel 177k, tweede lid, wordt het woord *onverwijld* toegevoegd. Dit is gebeurd om daarmee te onderstrepen dat deze vernietiging onmiddellijk en direct dient te geschieden. Tevens is de tweede volzin uit het tweede lid verwijderd.

I. De bepaling van artikel 177k, vijfde lid, wordt verwijderd, vanwege de invoeging van artikel 50a in deze Nota van wijziging. De bepaling van artikel 177k, zesde lid, wordt verwijderd, omdat bewaren en vernietigen afzonderlijk wordt geregeld in de nieuw voorgestelde bepaling van artikel 177kb. Artikel 177kd ziet vervolgens op de mogelijkheid om in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften te geven omtrent de bewaring en vernietiging maar ook omtrent de wijze waarop een mededeling, als bedoeld in artikel 177ka, kan worden gedaan.

---

¹ Raad van State, 30 juni 2010, No.W04.10.0199/I

J. De voorgestelde regeling voorzagt niet in notificatie. Zowel de Orde van Advocaten van Aruba², de Staten van Aruba³ als de Nederlandse Raad van State in zijn al eerder aangehaalde advies, onderstrepen het belang van het opnemen van een bepaling waarin notificatie verplicht wordt gesteld.

Het is van belang dat burgers op enig moment weten dat hun grondrechten worden beperkt, omdat zij anders niet de mogelijkheid hebben de gegrondheid van deze grondrechtenbeperking aan de rechter voor te leggen (artikelen 6 en 13 EVRM). Dit geldt zeker als de inbreuk heimelijk plaatsvindt. Uit jurisprudentie van het EHRM op dit punt blijkt dat het achterwege blijven van notificatie een schending oplevert van artikel 13 EVRM. In Nederland werd de notificatieplicht kort na de invoering van de wet BOB niet of nauwelijks nagekomen. Dit blijkt uit de evaluatie van diezelfde wet. Het College van Procureurs-generaal in Nederland heeft inmiddels maatregelen genomen om de naleving van de notificatieplicht te verbeteren. Dit blijkt uit het WODC rapport 'Opsporen onder dekmantel' dat in 2010 is verschenen.

Door de invoering van de bepaling van artikel 177ka vindt de gedachte uitdrukking dat een burger op wiens persoonlijke levenssfeer door de overheid een inbreuk is gemaakt, op enig moment daarvan op de hoogte moet worden gesteld.

Het voorschrift is verbonden met de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. De mededelingsplicht bestaat dan ook ten opzichte van de burgers op wiens rechten inbreuk wordt gemaakt en niet alleen ten opzichte van een verdachte. Het tweede lid wijst aan wie als betrokkene moet worden aangemerkt. De mededeling vindt plaats zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. Het moment van mededeling bepaalt mede het moment van vernietiging van de gegevens omtrent de uitoefening van bevoegdheden (artikel 177kb, tweede lid).

De mededeling kan achterwege blijven als deze redelijkerwijze niet mogelijk is. Gedoeld wordt op feitelijke belemmeringen, bijvoorbeeld omdat geen woon- of verblijfplaats bekend is.

Gewezen kan worden op de eveneens in deze Nota van wijziging nieuw voorgestelde bepaling van artikel 177kd. Uit deze bepaling blijkt dat er bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften kunnen worden gesteld omtrent de wijze waarop de mededeling wordt gedaan.

In het ontwerp is aan het eind reeds een bepaling opgenomen waarin een evaluatie van de BOB-wetgeving is voorgeschreven na verloop van 3 jaren. In die evaluatie zal de handhaving en toepassing van deze notificatieplicht een apart punt van aandacht zijn.

Voor de volledigheid wordt hier opgemerkt, dat het niet (tijdig) doen van de mededeling raakt uitsluitend de belangen van de betrokkene en niet die van verdachte, voor zover hij een ander is.

K. De voorgestelde regeling voorzagt niet in 'vernietiging'. Ook op dit punt hebben de Orde van Advocaten van Aruba, de Staten van Aruba en de Nederlandse Raad van State geadviseerd om in het ontwerp een bepaling op te nemen met betrekking tot de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen die worden verkregen door uitoefening van de bijzondere opsporingsbevoegdheden.

² Commissie Strafrecht van de Orde van Advocaten van Aruba, 14 oktober 2010, ZJ 2009-2010-689

³ Staten van Aruba, 8 november 2010, Zittingsjaar 2009-2010, 689, bijzondere opsporingsbevoegdheden, verslag No. 5

De verplichting tot het vernietigen van persoonsgegevens die niet meer bewaard hoeven te worden, vormt een wezenlijk onderdeel van de bescherming van het privéleven, zoals neergelegd in artikel 8 EVRM. Het legaliteitsbeginsel en in het bijzonder het vereiste van 'foreseeability' brengen met zich dat zo veel mogelijk op wettelijk niveau zal moeten worden geregeld op welk moment en in welke gevallen vernietiging moet plaatsvinden.

Door de invoering van artikel 177ka (notificatieplicht) ligt het voor de hand om aan te sluiten bij deze bepaling. De bepaling van artikel 177kb dient zowel het onderzoek als de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het belang van het onderzoek wordt gediend door het voorschrift dat de in het eerste lid bedoelde processen-verbaal en andere voorwerpen worden bewaard zolang de zaak niet is geëindigd. De bepaling beschermt de persoonlijke levenssfeer van de betrokken burgers door tot bij proces-verbaal gedocumenteerde vernietiging te verplichten.

Zolang de stafzaak niet is geëindigd, staat bewaring van gegevens voorop; daarna moeten de gegevens in principe worden vernietigd.

Er dient gewezen te worden op de eveneens in deze Nota van wijziging nieuw ingevoegde bepalingen van de artikelen 177kc en 177kd. Beide bepalingen hebben betrekking op de bepaling van artikel 177kb. Artikel 177kc bevat een beperking op de vernietigingsplicht en uit artikel 177kd blijkt dat er bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften kunnen worden gegeven omtrent de wijze waarop er moet worden bewaard en vernietigd.

L. In het verlengde van de artikelen 177ka en 177kb wordt deze bepaling van artikel 177kc ingevoegd. Met artikel 177kc wordt uitvoering gegeven aan de aanbeveling van de Raad van State een regeling te treffen voor het gebruik van gegevens, verkregen door toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden, in een andere strafzaak. Er is bewust gekozen voor de ruime term 'ander strafrechtelijk onderzoek'. Daarmee wordt bedoeld op het opsporingsonderzoek in ruime zin, maar ook op het strafrechtelijk financieel onderzoek.

Als de bedoelde gegevens in een ander onderzoek worden gebruikt, moeten ze (alsnog) worden vernietigd zodra het andere onderzoek is geëindigd, conform de regeling van artikel 177kb.

M. De bepaling van het voorstelde artikel 177kd heeft betrekking op de voorgestelde artikelen 177ka en 177kb. De mogelijkheid wordt gecreëerd om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften te geven omtrent de wijze van bewaren en vernietigen van processen-verbaal en andere voorwerpen, die zijn verkregen door de toepassing van een bijzondere opsporingsbevoegdheid. Tevens wordt de mogelijkheid gecreëerd om bij hetzelfde landsbesluit voorschriften te geven omtrent de wijze waarop de mededeling (notificatie) moet worden gedaan.

N. Deze bepaling is in Nederland opgenomen in de bepaling met betrekking tot de mededelingsplicht. De regering is van mening dat deze bepaling omtrent de geheimhoudingsplicht los staat van de mededelingsplicht en heeft gekozen om de bepaling in een apart artikel op te nemen.

O en P. Het oorspronkelijk ontwerp spreekt in artikel 177l over ‘stelselmatige’ observatie. Door uitleg van de Hoge Raad van het begrip ‘stelselmatig’ (zie bijvoorbeeld HR 12 februari 2002, *NJ* 2002, 310 en HR 26 oktober 2010, *NJ* 2010, 587) valt datgene dat NIET een min of meer volledig beeld van bepaalde aspecten van het leven van de verdachte oplevert buiten dat begrip. Wij achten deze uitleg te ver gaan en introduceren derhalve een ander begrip, namelijk: ‘planmatig’. Met deze term wordt bedoeld de politie slechts te vergunnen om zonder machtiging van de officier van justitie te observeren indien men toevallig een keer op een bepaalde verdachte stuit en men die verdachte onmiddellijk wil observeren. Deze onmiddellijke observatie kan niet van lange duur zijn; zeker binnen twaalf uren moet het mogelijk zijn om de officier van justitie in te schakelen. Vanaf dat moment en bovendien zodra er enig vooropgezet plan aan de observatie ten grondslag ligt, is de observatie ‘planmatig’ in de zin van de wet, in welk geval een machtiging noodzakelijk is. De regering realiseert zich dat dit meer werk voor het Openbaar Ministerie op zal leveren, maar aan de andere kant verhoogt dit de betrokkenheid en de verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie voor het opsporingswerk.

De wijzigingen in het tweede en derde lid van artikel 177l zijn in overeenstemming met de bepalingen van de artikelen 177i, tweede lid en 177q, tweede lid. De zinsnede ‘bij de uitoefening van de bevoegdheid’ is vervangen door ‘ter uitvoering van het bevel’. Deze terminologie sluit tevens beter aan bij het systeem van het ontwerp. Er zou discussie kunnen ontstaan over het feit of de toepassing van het tweede en derde lid ook beëindigd moet worden, bij beëindigen van het bevel uit het eerste lid.

De zinsnede ‘ter uitvoering van het bevel’ maakt echter duidelijk dat het tweede en derde lid in zoverre gekoppeld zijn aan het eerste lid, dat bij beëindiging van het bevel uit het eerste lid ook de toepassing uit het tweede en derde lid moet worden beëindigd.

Met betrekking tot de wijziging van het vierde lid: de oorspronkelijk voorgestelde termijn voor de toepassing van de nieuwe bevoegdheden, welke drie maanden bedroeg is gereduceerd tot de helft (zes weken) ter verbetering van de rechterlijke controle. Dit geldt voor de artikelen 177l, vierde lid, 177o, tweede lid en 177w, zesde lid. Indien tegen de tijd, waarop de gestelde termijn zal verstrijken, wordt vastgesteld dat de toepassing van de betreffende bevoegdheid dient te worden voortgezet, kan en moet daartoe opnieuw de voorgescreven autorisatie te worden verkregen, waarbij de noodzaak om die toepassing voort te zetten door de daartoe bevoegd verklaarde autoriteit uitdrukkelijk wordt beoordeeld. Bij (burger-)infiltratie is overigens afgezien van het opnemen van enige termijn vanwege het gevaarzettend karakter van het opnemen daarvan.

Q. In artikel 177m, eerste lid, is het woord ‘vermoedelijk’ toegevoegd. Dit is gedaan om te onderstrepen dat een dergelijke participatie nog niet vast hoeft te staan

R. Aan artikel 177n is een vierde lid toegevoegd, waarin wordt bepaald dat toepassing van het eerste lid (het bevel van de officier van justitie aan een opsporingsambtenaar om over te gaan tot een pseudokoop of pseudodienstverlening) alleen plaatsvindt na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal. Overwogen is voorts nog of sommige beslissingen wel hoog en onafhankelijk genoeg dienen te worden genomen, hetgeen met name geldt voor (burger-) infiltratie en (burger-) pseudokoop, maar ook voor de toestemming om voor inbeslagneming vatbare voorwerpen door te laten (de artikelen 177m, vijfde lid, 177n, vierde lid, 177w, zevende lid, 177x, negende lid en tot slot 177y, zesde lid). Een van de mogelijke oplossingen zou zijn

geweest dat er niet alleen zou moeten blijken van de instemming van de eigen procureur-generaal, maar ook die van de collega procureur-generaal in het Caribisch Koninkrijk. Deze optie wordt evenwel toch niet voorgesteld, aangezien bij ampel overleg een dergelijke optie niet in te passen bleek in het systeem van de politieke verantwoordelijkheid van de Regering voor het optreden van de procureur-generaal. Wel zij hier met nadruk gesteld, dat de Minister aan de procureur-generaal een aanwijzing kan geven waarin een procedure wordt bepaald, die deze zou moeten volgen voordat hij zijn toestemming geeft. Daarbij kan worden gedacht aan een verplicht advies van een Commissie, maar ook (bovendien) aan een verplicht advies van de collega-procureur-generaal. De politieke verantwoordelijkheid blijft daarbij in het betrokken land.

S. Voor de toelichting van het wijzigen van de termijn in zes weken wordt verwezen naar de toelichting onder punt O en P.

T. In artikel 177q wordt een aantal wijzigingen gemaakt. In het eerste en tweede lid is de zinsnede 'op zijn vordering' verwijderd. Dit in verband met de toevoeging van het tweede en derde lid aan artikel 177i onder punt G van deze Nota van wijziging. Onder a in het eerste lid is het woord 'vermoedelijk' toegevoegd. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting onder punt Q.

Met betrekking tot het nieuwe vierde lid: ook in Nederland is er discussie over de positie van de geheimhouders, bedoeld in artikel 252, in relatie tot de bijzondere opsporingsmethoden. Thans wordt voorgesteld expliciet in de wet op te nemen dat tegen deze geheimhouders, indien zij geen verdachte zijn van strafbare feiten, de methoden van de zesde afdeling (opnemen en onderzoek communicatie, de artikelen 177q en 177r) niet mogen worden aangewend. Consequentie van de voorgestelde regeling is, dat het opnemen van communicatie met geheimhouders in het kader van tegen anderen gerichte toepassing van de hier bedoelde bevoegdheden zoveel mogelijk dient te worden voorkomen en dat, indien zij toch wordt opgenomen, de opnamen onverwijld dienen te worden vernietigd. Dit is neergelegd in artikel 177k, tweede lid.

Door de invoeging van het nieuwe vierde lid, zijn de laatste twee leden van het artikel vernummerd tot het vijfde en zesde lid.

U. In artikel 177r wordt een aantal wijzigingen gemaakt. In het eerste lid is de zinsnede 'op zijn vordering' verwijderd. Dit in verband met de toevoeging van het tweede en derde lid aan artikel 177i onder punt G van deze Nota van wijziging. Onder a in het eerste lid is het woord 'vermoedelijk' toegevoegd. Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting onder punt Q. Met betrekking tot de toelichting bij het derde lid nog het volgende: zoals vermeld in de Memorie van toelichting, creëert dit lid de mogelijkheid tot het verplichten van de aanbieder van een communicatiedienst tot het verlenen van medewerking. De hier bedoelde vordering van de officier van justitie aan de aanbieder van een communicatiedienst kan vergezeld gaan van een door de Rechter-Commissaris ondertekend extract van de verleende machtiging. Het extract zal niet méér gegevens bevatten dan de aanbieder voor de uitvoering van de vordering nodig heeft.

Er is een vierde lid ingevoegd met betrekking tot verschoningsgerechtigde ex artikel 252. Voor de toelichting hiervan wordt verwezen naar de toelichting onder punt T.

Door de invoeging van het nieuwe vierde lid, zijn de laatste twee leden van het artikel vernummerd tot het vijfde en zesde lid.

V. In artikel 177s, tweede lid, is er voor gekozen om de niet nader gedefinieerde term 'verschoningsgerechtigde' te vervangen door 'de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.' Hiermee wordt gehoor gegeven aan het advies van de Raad van State. In het derde lid onder a is de zinsnede 'en noodzakelijk' verwijderd. In het vijfde lid is 'op straffe van nietigheid' toegevoegd. Zie hiervoor de toelichting onder punt F. In het zevende lid is de zinsnede 'op diens vordering' verwijderd. Zie hiervoor de toelichting onder de punten G en T.

W. In artikel 177t, eerste lid onder a, is het woord 'vermoedelijk' toegevoegd. Zie hiervoor de toelichting onder punt Q. In het tweede lid is er voor gekozen om de niet nader gedefinieerde term 'verschoningsgerechtigde' te vervangen door 'de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.' Hiermee wordt gehoor gegeven aan het advies van de Raad van State. In het derde lid is de zinsnede 'op vordering van de officier van justitie' verwijderd. Zie hiervoor de toelichting onder de punten G en T.

X. Er is voor gekozen om de niet nader gedefinieerde term 'verschoningsgerechtigde' te vervangen door 'de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.' Hiermee wordt gehoor gegeven aan het advies van de Raad van State.

Y. Deze toevoeging van een extra lid aan de bepaling van artikel 177w (burgerpseudokoop of –dienstverlening) is in overeenstemming met artikel 177n, derde lid (pseudokoop of –dienstverlening). Abusievelijk was bij de bepaling van artikel 177w geen lid opgenomen waarin wordt voorgeschreven dat de aard van de goederen, gegevens of diensten moet worden vermeld in het bevel.

Z. Voor de verandering van de termijnen in artikel 177w, zesde lid, wordt verwezen naar de toelichting onder punt O en P.

AA. In artikel 177x, eerste lid, is het woord 'vermoedelijk' toegevoegd. Zie hiervoor de toelichting onder punt Q

BB. In artikel 177x, zevende lid, is de zinsnede 'op straffe van nietigheid' toegevoegd. Zie hiervoor de toelichting onder punt F.

CC. Door de invoering van het nieuwe vierde lid in artikel 177h, is dit achtste lid van artikel 177x overbodig. In het nieuwe artikel 177h, vierde lid, wordt al geregeld dat zodra niet meer is voldaan aan de voorwaarden die ten grondslag liggen aan de gegeven bevoegdheid, de officier van justitie bepaalt dat de uitvoering van de overeenkomst wordt beëindigd.

DD. De bepaling van artikel 177z, eerste lid, is tekstueel iets herzien, zodat het beter aansluit op de artikelen 177m en 177x; daartoe is ook de term 'verzameling van personen' vervangen door de in die artikelen aanduiding 'groep van personen'. De betekenis is hierdoor niet gewijzigd.

EE. Er is voor gekozen om de niet nader gedefinieerde term 'verschoningsgerechtigde' te vervangen door 'de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.' Hiermee wordt gehoor gegeven aan het advies van de Raad van State.

FF. Deze wijziging in artikel 177z, zesde lid, betreft de verbetering van een kennelijke verschrijving.

GG. In de eerste Nota van wijziging bij deze Landsverordening is artikel 402 gewijzigd. In deze Nota van wijziging wordt het tweede lid van artikel 402 gewijzigd voorgesteld. Deze voorgestelde aanvulling strekt er toe eveneens versneld in te voeren de verplichting van de rechter om, bij afwijking van de uitdrukkelijk onderbouwde standpunten van de verdediging of vervolging, de bijzondere redenen die daartoe hebben geleid expliciet in het vonnis op te nemen. Op deze wijze wordt ook rechtspraak gediend en kan de jurisprudentie van de Hoge Raad ten aanzien van het in Nederland gewijzigde artikel 359, tweede lid NSv onverkort gelding krijgen in het Caribisch gebied.

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, loopy initial 'G' followed by several smaller loops and a long horizontal stroke at the end.

STATEN VAN SINT MAARTEN 2011

LANDSVERORDENING houdende wijziging van
het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden
en andere spoedeisende veranderingen)

GEWIJZIGD ONTWERP

NO.7

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Sint Maarten

In overweging genomen hebbende:

dat het in verband met de toenemende complexiteit en internationalisering van de criminaliteit, terrorisme en de daaruit voortvloeiende toename van de bedreiging van de rechtsstaat wenselijk is enkele bijzondere bevoegdheden tot opsporing op te nemen in het Wetboek van Strafvordering en in verband daarmee enige andere bepalingen te wijzigen;

dat artikel 3, onderdeel a, van de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en St. Maarten in acht is genomen;

dat bij de vaststelling van het ontwerp de Samenwerkingsregeling eenvormig procesrecht Aruba, Curaçao en St. Maarten in acht is genomen;

Artikel I

Het Wetboek van Strafvordering wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1°. de volgende definities worden toegevoegd:

aanbieder van een communicatiedienst:	de natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of bedrijf aan de gebruikers van zijn dienst de mogelijkheid biedt te communiceren met behulp van een geautomatiseerd werk, of gegevens verwerkt
--	---

- of opslaat ten behoeve van een zodanige dienst of de gebruikers van die dienst;
- gebruiker van een communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die met de aanbieder van een communicatiedienst een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van die dienst of die feitelijk gebruik maakt van een zodanige dienst;
- gegevens: iedere weergave van feiten, begrippen of instructies, op een overeengekomen wijze, geschikt voor overdracht, interpretatie of verwerking door personen of geautomatiseerde werken;
- opsporingsonderzoek: het onderzoek in verband met strafbare feiten onder gezag van de officier van justitie met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen;
- voorwerpen: alle zaken en vermogensrechten.
- 2°. de begrippen “gegevensverkeer”, “telecommunicatie” en “telecommunicatie-infrastructuur” en de daarbij behorende definities komen te vervallen;

AA. De aanvang van Boek 2 titel 1 vierde afdeling gaat luiden:

VIERDE AFDELING

PROCESSTUKKEN

Artikel 50a

1. De verdachte kan de officier van justitie dan wel, indien een gerechtelijk vooronderzoek is geopend, de rechter-commissaris schriftelijk gemotiveerd verzoeken door hem aangeduide processen-verbaal of andere voorwerpen bij de processtukken te voegen. Op dit verzoek wordt zo spoedig mogelijk beslist.
2. Afwijzing van een verzoek als bedoeld in het eerste lid geschiedt schriftelijk en onder opgave van redenen. Van deze beslissing kan de verdachte binnen drie dagen in beroep komen bij de rechter-commissaris dan wel, indien de afwijzing door de rechter-commissaris is geschied, bij het Hof van Justitie.

AAA. In artikel 111 wordt het derde en vijfde lid als volgt gewijzigd:

3. De zekerheidstelling voor de nakoming van de voorwaarden bestaat in de storting van geldswaarden door de verdachte of een derde.

5. De verdachte wordt op het eerste verzoek of de eerste vordering gehoord.

AAAA. Na artikel 114 wordt artikel 114a ingevoegd, dat komt te luiden als volgt:

Artikel 114a

1. Indien de opheffing geschiedt wegens het niet nakomen van voorwaarden, kan bij de beslissing tot opheffing de zekerheid vervallen worden verklaard aan het Land.

2. De beslissing geldt als een onherroepelijke uitspraak van de burgerlijke rechter en wordt als zodanig ten uitvoer gelegd.

3. Indien de verdachte zich na de opheffing van de schorsing aan de tenuitvoerlegging van het bevel tot voorlopige hechtenis onttrekt, wordt, indien dit nog niet is gebeurd, de zekerheid vervallen verklaard aan het Land. De zekerheid wordt eveneens, ook zonder dat de opheffing van de schorsing is bevolen, vervallen verklaard aan het Land, indien de verdachte de voorwaarde bedoeld in artikel 111, tweede lid onder b, niet nakomt. De beslissing wordt ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie gegeven. Het tweede lid is van toepassing.

B. In artikel 119a worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. het derde lid komt te luiden als volgt:

3. Voorwerpen die toebehoren aan een ander dan degene aan wie, in het in het eerste lid bedoelde geval, de geldboete kan worden opgelegd of degene aan wie, in het in het tweede lid bedoelde geval, het wederrechtelijk verkregen voordeel kan worden ontnomen, kunnen in beslag worden genomen indien:

a. die voorwerpen, onmiddellijk of middellijk, afkomstig zijn van het misdrijf in verband waarmee de geldboete kan worden opgelegd onderscheidenlijk het wederrechtelijk verkregen voordeel kan worden ontnomen, en

b. voldoende aanwijzingen bestaan dat die voorwerpen aan die ander zijn gaan toebehoren met het doel de uitwinning van die voorwerpen te bemoeilijken of te verhinderen, en

b. die ander ten tijde van dat gaan toebehoren wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat die voorwerpen van enig misdrijf afkomstig waren.

2°. na het derde lid wordt een nieuw vierde lid toegevoegd, luidende:

4. In het geval, bedoeld in het derde lid, kunnen tevens andere aan de betrokken persoon toebehorende voorwerpen in beslag worden genomen, tot ten hoogste de waarde van de in het derde lid bedoelde voorwerpen.

C. Artikel 119c komt te luiden als volgt:

Op het beslag, bedoeld in artikel 119a, is de Vierde Titel van het Derde Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing, behoudens dat:

- a. voor het leggen van het beslag geen verlov van de rechter in eerste aanleg vereist is, noch vrees voor verduistering behoeft te bestaan;
- b. een maximum bedrag waarvoor het recht tot verhaal zal worden uitgeoefend in het proces-verbaal van inbeslagneming of het beslagexploit dient te worden vermeld;
- c. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan voorschriften omtrent termijnen waarbinnen na het beslag de eis in de hoofdzaak dient te zijn ingesteld;
- d. voor roerende zaken die geen registergoederen zijn en rechten aan toonder of order ook volstaan kan worden met het door een opsporingsambtenaar opmaken van een proces-verbaal van inbeslagneming en het afgeven van een bewijs van ontvangst aan degene bij wie de voorwerpen in beslag zijn genomen;
- e. het niet in acht nemen van termijnen waarbinnen betekening van het beslag moet plaatsvinden, buiten de gevallen van artikel 119b, onderdeel c, geen nietigheid van het beslag meebrengt;
- f. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan artikel 721 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De officier van justitie geeft, indien de hoofdzaak na het beslag ter terechtzitting aanhangig wordt gemaakt, daarvan zo spoedig mogelijk aan de derde schriftelijk kennis;
- g. geen overeenkomstige toepassing toekomt aan artikel 722 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
- h. op in beslag genomen roerende zaken die in bewaring worden genomen de artikelen 141 tot en met 143 van toepassing zijn;
- i. de beëindiging van het beslag met inachtneming van de bepalingen van dit wetboek geschiedt.

D. Titel XIV van het derde boek komt te vervallen;

E. Onder vernummering van Titel XVII van het derde boek tot Titel XXII, worden na Titel XVI de volgende nieuwe titels ingevoegd, luidende:

TITEL XVII

Bijzondere bevoegdheden tot opsporing

Algemene bepalingen

Artikel 177h

1. Bevelen tot toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking daarvan worden schriftelijk gegeven. Aan een schriftelijk bevel staat gelijk een mondelinge bevel dat, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen op schrift is gesteld.
2. Een schriftelijk bevel vermeldt:
  - a. het misdrijf en in geval van verdenking indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
  - b. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld;
  - c. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven, en
  - d. de geldigheidsduur van het bevel.
3. Elk bevel kan worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of ingetrokken.
4. Onverminderd artikel 53 worden schriftelijke bevelen, alsmede de schriftelijke wijziging, aanvulling, verlenging en intrekking ervan, bij de processtukken gevoegd zodra het onderzoek dit toelaat.
5. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, die ten grondslag liggen aan de gegeven bevoegdheid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel, de vordering dan wel de overeenkomst tot toepassing ervan wordt beëindigd.
6. Teneinde toepassing te geven aan een bevel, als bedoeld in het eerste lid, kan een technisch hulpmiddel worden ingezet.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de technische eisen waaraan de hulpmiddelen, bedoeld in het zesde lid, voldoen, onder meer met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen.

Artikel 177i

1. Een machtiging van de rechter-commissaris als bedoeld in titel XVIII wordt schriftelijk gegeven. Aan een schriftelijke machtiging staat gelijk een mondelinge machtiging die, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen op schrift is gesteld.
2. De machtiging wordt gegeven op schriftelijke vordering van de officier van justitie. Aan een schriftelijke vordering staat gelijk een mondelinge vordering die binnen drie dagen op schrift is gesteld.
3. De vordering geeft het voorgenomen bevel kort weer en bevat een uiteenzetting omtrent de redenen welke tot de vordering aanleiding hebben gegeven.
4. De machtiging betreft alle onderdelen van het bevel. Indien ter uitvoering van het bevel een woning mag worden betreden, wordt dat uitdrukkelijk in de machtiging vermeld.
5. Indien voor een bevel van de officier van justitie een machtiging van de rechter-commissaris is vereist, is ook voor een wijziging, aanvulling of verlenging van dat bevel een machtiging vereist.
6. Onverminderd artikel 53 worden de in het eerste, tweede en vijfde lid bedoelde documenten bij de processtukken gevoegd zodra het onderzoek dit toelaat.

Artikel 177j

Bij ministeriële beschikking kunnen personen in de openbare dienst van de andere landen van het Koninkrijk of van een vreemde staat die voldoen aan in de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen eisen voor de toepassing van daarin aan te wijzen bevoegdheden met een opsporingsambtenaar gelijk worden gesteld.

Artikel 177k

1. De officier van justitie voegt de processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door de uitoefening van een van de bevoegdheden genoemd in de titels XVIII en XIX, voorzover die voor het onderzoek in de zaak van enige betekenis zijn, bij de processtukken.
2. Voor zover de processen-verbaal of andere voorwerpen mededelingen behelzen gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 252 zou kunnen verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, worden deze processen-verbaal en andere voorwerpen onverwijld vernietigd.
3. Onverminderd artikel 53, vindt de voeging bij de processtukken plaats zodra het onderzoek dat toelaat.
4. Indien geen processen-verbaal van de uitoefening van één van de bevoegdheden, bedoeld in de titels XVIII en XIX, bij de processtukken zijn gevoegd, wordt van het gebruik van deze bevoegdheid in de processtukken melding gemaakt.

Artikel 177ka

1. De officier van justitie doet aan betrokkene schriftelijk mededeling van de uitoefening van de bevoegdheden, genoemd in de titels XVIII tot en met XIX, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. De mededeling blijft achterwege, indien uitreiking van de mededeling redelijkerwijs niet mogelijk is.
2. Als betrokkenen in de zin van het eerste lid worden aangemerkt:
  - a. de persoon ten aanzien van wie een van de bevoegdheden van Titel XVIII of XIX is uitgeoefend;
  - b. de gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 177r, eerste lid;
  - c. de rechthebbenden als bedoeld in de artikelen 177l, tweede lid, 177p, eerste lid en 177q, tweede lid.
3. Indien betrokkene de verdachte is, kan mededeling achterwege blijven, indien hij op grond van de processtukken met de bevoegdheidstoepassing op de hoogte kan komen.

Artikel 177kb

1. Zolang de zaak niet is geëindigd, bewaart de officier van justitie de processen-verbaal en andere voorwerpen, waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX, voor zover die niet bij de processtukken zijn gevoegd, en houdt deze ter beschikking van het onderzoek.
2. Zodra twee maanden verstreken zijn nadat de zaak geëindigd is en de laatste mededeling, bedoeld in artikel 177ka, is gedaan, doet de officier van justitie de processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in het eerste lid, vernietigen. Van de vernietiging wordt proces-verbaal opgemaakt.
3. Met een zaak die geëindigd is, wordt bij de toepassing van het vorige lid gelijkgesteld een voorbereidend onderzoek dat naar redelijke verwachting niet tot een zaak zal leiden.

Artikel 177kc

1. De officier van justitie kan schriftelijk bepalen dat gegevens die zijn verkregen door toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX, kunnen worden gebruikt voor een ander strafrechtelijk onderzoek dan waartoe de bevoegdheid is uitgeoefend.
2. Indien toepassing is gegeven aan het eerste lid, behoeven de gegevens, in afwijking van artikel 177kb, tweede lid, niet te worden vernietigd, totdat het andere onderzoek is geëindigd.
3. Indien toepassing is gegeven aan het eerste lid worden alle stukken, die betrekking hebben op de uitoefening van de betreffende bevoegdheid bij de processtukken van de nieuwe zaak gevoegd.

Artikel 177kd

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen voorschriften worden gegeven omtrent de wijze waarop de processen-verbaal en andere voorwerpen, die zijn verkregen door toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in titel XVIII en XIX, worden bewaard en vernietigd en omtrent de wijze waarop de mededeling, bedoeld in artikel 177ka, wordt gedaan.

Artikel 177ke

Degene tot wie een vordering als bedoeld in de artikelen 177r, derde lid, 177s, 177t en artikel 177v is gericht neemt in belang van het onderzoek geheimhouding in acht omtrent al hetgeen hem terzake van de vordering bekend is.

Titel XVIII

Bijzondere bevoegdheden

Eerste afdeling

Planmatige observatie

Artikel 177l

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar een persoon planmatig observeert in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek, indien het een misdrijf in het eerste lid, onderdeel a, bedoeld betreft dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert en indien het een misdrijf als in onderdeel b bedoeld betreft, bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, kan worden betreden zonder toestemming van de rechthebbende.

3. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een technisch hulpmiddel kan worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming.

4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste zes weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van zes weken worden verlengd.

5. Het bevel tot planmatige observatie vermeldt, behalve de gegevens bedoeld in artikel 177h, tevens:

a. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de in het eerste lid bedoelde persoon;

b. bij toepassing van het tweede lid, de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in dat lid, zijn vervuld, alsmede de plaats die zal worden betreden.

Tweede afdeling

Infiltratie

Artikel 177m

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.

2. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen ten aanzien waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.

3. De opsporingsambtenaar brengt bij de uitoefening van het bevel een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.

4. Het bevel tot infiltratie vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens:

a. een omschrijving van de groep van personen;

b. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, voor zover bij het geven van het bevel te voorzien.

5. Toepassing van het eerste en tweede lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

Derde afdeling

Pseudo-koop of –dienstverlening

Artikel 177n

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar goederen afneemt van of gegevens, die zijn opgeslagen of worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst

van een aanbieder van een communicatiedienst afneemt van of diensten verleent aan een persoon in het geval dat:

- a. die persoon verdacht wordt van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. er aanwijzingen zijn van een terroristisch misdrijf.
2. De opsporingsambtenaar brengt bij de uitoefening van het bevel een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
  3. Het bevel tot pseudo-koop of –dienstverlening vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens, de aard van de goederen, gegevens of diensten.
  4. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

Vierde afdeling

Stelselmatig inwinnen van informatie

Artikel 177o

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over een persoon in geval dat:
  - a. die persoon verdacht wordt van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. er aanwijzingen zijn van een terroristisch misdrijf.
2. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste zes weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van zes weken worden verlengd.

Vijfde afdeling

Bevoegdheden in een besloten plaats

Artikel 177p

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder toestemming van de rechthebbende een besloten plaats, niet zijnde een woning, betreedt, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt, teneinde die plaats op te nemen, aldaar sporen veilig te stellen of aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen, in geval van:
  - a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. Het bevel, bedoeld in het eerste lid vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens de plaats waarop het bevel betrekking heeft.

Zesde afdeling

Opnemen en onderzoek communicatie

Artikel 177q

1. De officier van justitie kan indien het onderzoek dit dringend vordert, na door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen dat een opsporingsambtenaar met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie opneemt in geval van:

- a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
- b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende. Hij kan, na door de rechter-commissaris daartoe verleende machtiging, bepalen dat ter uitvoering van het bevel een woning zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert. In het geval bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, betreft het een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld. De artikelen 155 tot en met 163, met uitzondering van artikel 162, zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens bedoeld in artikel 177h, tevens:

- a. ten minste één van de personen die aan de communicatie deelnemen en, indien het bevel communicatie betreft op een besloten plaats of in een vervoermiddel, bovendien een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van die plaats of dat vervoermiddel;
- b. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die kan worden betreden.

4. In een geval als bedoeld in het eerste lid onder a. kan het bevel ten opzichte van een persoon, die zich op grond van artikel 252 kan verschonen van het geven van een getuigenis, uitsluitend worden gegeven, indien deze zelf als verdachte wordt aangemerkt.

5. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

6. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 177r

1. De officier van justitie kan indien het onderzoek dit dringend vordert, na door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen aan een opsporingsambtenaar dat met een technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, wordt opgenomen, in geval van:

- a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
- b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens zo mogelijk het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker en een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen.

3. Het bevel kan in het belang van het onderzoek ten uitvoer worden gelegd met medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst. In dat geval gaat het bevel vergezeld van de schriftelijke vordering van de officier van justitie aan de aanbieder om medewerking te verlenen.

4. In een geval als bedoeld in het eerste lid onder a. kan het bevel ten opzichte van een persoon, die zich op grond van artikel 252 kan verschonen van het geven van een getuigenis, uitsluitend worden gegeven, indien deze zelf als verdachte wordt aangemerkt.

5. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

6. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Zevende afdeling

Vorderen van gegevens

Artikel 177s

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen gegevens of vastgelegde gegevens van een persoon te verstrekken. De vordering kan betrekking hebben op gegevens die ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, in geval van:

a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;

b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.

2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan noch worden gericht tot de verdachte noch tot de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253. De vordering kan geen betrekking hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:

a. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon of de personen over wie gegevens worden gevorderd;

b. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gegevens die worden gevorderd en de termijn waarbinnen, alsmede de wijze waarop deze dienen te worden verstrekt;

c. de grondslag van de vordering.

4. Indien de vordering van gegevens betrekking heeft op gegevens die na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, wordt de vordering gedaan voor een periode van ten hoogste vier weken en kan telkens met maximaal vier weken worden verlengd. De officier van justitie vermeldt deze periode in de vordering.

5. Bij dringende noodzaak kan de vordering mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt de vordering in dat geval achteraf op schrift en verstrekt deze, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen nadat de vordering is gedaan aan degene tot wie de vordering is gericht.

6. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:

- a. de gegevens, bedoeld in het derde lid;
  - b. de verstrekte gegevens;
  - c. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
  - d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
  - e. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.
7. In geval van verdenking van een ander strafbaar feit dan bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering als bedoeld in dat lid slechts doen na door de rechter-commissaris verleende machtiging. Het tweede tot en met zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing.
8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens worden gevorderd en verstrekt.

Artikel 177t

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in artikel 177s, tweede lid, tweede volzin, deze gegevens vorderen, in geval van:
- a. verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert;
  - b. aanwijzingen van een terroristisch misdrijf.
2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan noch worden gericht tot de verdachte noch tot de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.
3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden gedaan na voorafgaande machtiging, te verlenen door de rechter-commissaris.
4. Artikel 177s, derde, vijfde, zesde, en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Achtste afdeling

Steunbevoegdheden

Artikel 177u

1. Teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 177r of artikel 177s kan de officier van justitie bevelen dat met behulp van bij ministeriële beschikking omschreven apparatuur het nummer, waarmee een gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd, wordt verkregen.
2. Het bevel wordt gegeven aan een ambtenaar aan te wijzen bij landsbesluit.
3. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste één week en vermeldt:
- a. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 177r of artikel 177s en
  - b. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gebruiker van een communicatiedienst van wie het nummer moet worden verkregen.

4. De officier van justitie doet te zijnen overstaan de processen-verbaal of andere voorwerpen, waaraan een gegeven kan worden ontleend dat is verkregen door toepassing van het eerste lid vernietigen indien dat gegeven niet gebruikt wordt voor de toepassing van artikel 177r of artikel 177s.

Artikel 177v

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit vordert, bij of terstond na de toepassing van artikel 177r, eerste lid, artikel 177s, eerste lid, of 177t, eerste lid, degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de in deze artikelen bedoelde gegevens, bevelen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door de versleuteling ongedaan te maken, dan wel deze kennis ter beschikking te stellen.
2. Het bevel wordt noch gegeven aan de verdachte noch aan de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.

TITEL XIX

Bijstand aan opsporing door burgers

Eerste afdeling

Burgerpseudokoop of –dienstverlening en inwinning van informatie

Artikel 177w

1. Een opsporingsambtenaar kan, bij bevel daartoe van de officier van justitie, in het belang van het onderzoek met een persoon, die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze voor de duur van het bevel bijstand verleent aan de opsporing door goederen af te nemen van of gegevens, die zijn opgeslagen of worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een aanbieder van een communicatiedienst af te nemen van of diensten te verlenen aan een persoon of stelselmatig informatie in te winnen omtrent een persoon in geval dat:
  - a. die persoon verdacht wordt van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;
  - b. er aanwijzingen zijn van een terroristisch misdrijf.
2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 177n, eerste lid, en artikel 177o, eerste lid, kan worden gegeven.
3. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing brengt bij de uitvoering daarvan een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds van tevoren was gericht.
4. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 177h, tevens de aard van de goederen, gegevens of diensten.
5. De overeenkomst is schriftelijk en vermeldt de rechten en plichten van de persoon die bijstand verleent aan de opsporing, de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, alsmede de geldigheidsduur van de overeenkomst. De overeenkomst kan schriftelijk worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd.

6. Het bevel tot uitoefening van de bevoegdheid, wordt gegeven voor een periode van ten hoogste zes weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van zes weken worden verlengd.

7. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

Tweede afdeling

Burgerinfiltratie

Artikel 177x

1. In geval van verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten dat gezien zijn aard of de samenhang met andere vermoedelijk door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.

2. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep van personen ten aanzien waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.

3. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 177m, eerste lid, kan worden gegeven.

4. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing brengt bij de uitvoering daarvan een ander niet tot strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.

5. Bij de toepassing van het eerste lid legt de officier van justitie schriftelijk vast:

- a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;
- b. een omschrijving van de groep van personen;
- c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn vervuld.

6. De overeenkomst tot infiltratie is schriftelijk en vermeldt:

- a. de rechten en plichten van de persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, alsmede de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, en
- b. de geldigheidsduur van de overeenkomst.

7. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, verricht bij de uitvoering daarvan geen strafbare handelingen, tenzij vooraf schriftelijk toestemming door de officier van justitie is gegeven om dergelijke handelingen te verrichten. Bij dringende noodzaak kan de toestemming mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt in dat geval de toestemming, op straffe van nietigheid, binnen drie dagen op schrift.

8. De overeenkomst kan schriftelijk worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd. De officier van justitie legt de redenen daarvan uiterlijk binnen drie dagen schriftelijk vast.

9. Toepassing van het eerste en tweede lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

TITEL XX

Doorlaten

Artikel 177y

1. De opsporingsambtenaar is verplicht van de hem in de wet verleende inbeslagnemingsbevoegdheden gebruik te maken, indien hij tijdens het opsporingsonderzoek de vindplaats weet van voorwerpen waarvan het aanwezig hebben of voorhanden hebben ingevolge de wet verboden is vanwege hun schadelijkheid voor de gezondheid of hun gevaar voor de veiligheid. Uitstel tot inbeslagneming wordt slechts in het belang van het onderzoek toegestaan met het oogmerk om op een later tijdstip daartoe over te gaan.

2. Uitstel van inbeslagneming vindt alleen plaats na voorafgaand bevel van de officier van justitie.

3. Het bevel is schriftelijk en vermeldt:

- a. de voorwerpen waarop het betrekking heeft;
- b. de wijze waarop aan het bevel uitvoering moet worden gegeven;
- c. het tijdstip waarop of de periode waarin het bevel geldt.

4. De verplichting tot inbeslagneming, bedoeld in het eerste lid, geldt niet in het geval de officier van justitie op grond van een zwaarwegend opsporingsbelang anders beveelt.

5. Een bevel als bedoeld in het vierde lid is schriftelijk en vermeldt:

- a. de voorwerpen waarop het betrekking heeft;
- b. het zwaarwegende opsporingsbelang;
- c. het tijdstip waarop of de periode gedurende welke de verplichting tot inbeslagneming niet geldt.

6. Toepassing van het vierde lid vindt alleen plaats na voorafgaande schriftelijke toestemming van de procureur-generaal.

TITEL XXI

Verkennend onderzoek

Artikel 177z

1. Indien uit feiten of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd of gepleegd waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten en welke gezien hun aard of de samenhang met andere vermoedelijk binnen die groep beraamde of gepleegde misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, kan de officier van justitie bevelen dat opsporingsambtenaren daarnaar een onderzoek instellen met als doel de voorbereiding van opsporing.

2. Indien een onderzoek als bedoeld in het eerste lid de voorbereiding van de opsporing van terroristische misdrijven tot doel heeft, kan de officier van justitie na voorafgaande schriftelijke machtiging, op zijn vordering te verlenen door de rechter-commissaris, in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen gegevens of vastgestelde gegevens van een persoon te verstrekken, teneinde de gegevens te doen bewerken.

3. Een vordering als bedoeld in het tweede lid kan noch worden gericht tot de personen bedoeld in het eerste lid noch tot de persoon, bedoeld in artikel 251, 252 of 253.

4. De bewerking als bedoeld in het tweede lid kan bestaan uit het onderling vergelijken dan wel het in combinatie met elkaar verwerken van de gegevens met gegevens uit de politieregisters.

5. De bewerking wordt op een zodanige wijze uitgevoerd dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van personen zo veel mogelijk wordt gewaarborgd.

6. Van de verstrekking van de gegevens, bedoeld in het tweede lid, doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken, waarin wordt vermeld:

a. de verstrekte gegevens;

b. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

7. De officier van justitie doet van de bewerking proces-verbaal opmaken, waarin wordt vermeld:

a. een aanduiding van de gegevens waarop de bewerking is uitgevoerd;

b. een beschrijving van de wijze waarop de bewerking is uitgevoerd;

c. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid zijn vervuld.

8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften gegeven omtrent de wijze waarop de gegevens die voortvloeien uit een onderzoek, als bedoeld in het eerste lid, worden bewaard en vernietigd.

F. Artikel 402 komt te luiden als volgt:

Artikel 402

1. Het vonnis bevat het tenlastegelegde alsmede de vordering van de officier van justitie.

2. De beslissingen vermeld in de artikelen 393 en 401, tweede en derde lid, zijn met redenen omkleed. Het vonnis geeft, indien de beslissing afwijkt van door de verdachte dan wel door de officier van justitie uitdrukkelijk onderbouwde standpunten, in het bijzonder de redenen op die daartoe hebben geleid.

3. De beslissing dat het feit door de verdachte is begaan, moet steunen op de inhoud van in het vonnis opgenomen bewijsmiddelen, houdende daartoe redengevende feiten of omstandigheden.

4. Het vonnis geeft in het bijzonder de redenen op, die de straf hebben bepaald of tot de maatregel hebben geleid.

5. Bij de oplegging van een straf of maatregel die vrijheidsontneming meebrengt, geeft het vonnis in het bijzonder de redenen op die tot de keuze van deze strafsoort, dan wel tot deze soort maatregel hebben geleid. Het vonnis geeft voorts zoveel mogelijk de omstandigheden aan, waarop bij de vaststelling van de duur van de straf is gelet.

6. Indien een zwaardere straf wordt opgelegd dan de procureur-generaal heeft gevorderd, dan wel een straf onvoorwaardelijk wordt opgelegd die vrijheidsontneming van langere duur meebrengt dan de procureur-generaal heeft gevorderd, geeft het vonnis steeds in het bijzonder de redenen op die daartoe hebben geleid. Hetzelfde geldt ingeval het Hof een zwaardere straf of maatregel oplegt dan de rechter in eerste aanleg heeft opgelegd.

7. Het vonnis wordt binnen vier maanden na de einduitspraak aangevuld met de in het derde lid bedoelde bewijsmiddelen indien de verdachte een rechtsmiddel heeft ingesteld dan wel indien de verdachte of diens raadsman daarom verzoekt of de procureur-generaal dit vordert.

8. Behoudens het gestelde in het derde lid geschiedt alles op straffe van nietigheid.

Artikel II

De Regering dient de toepassing van deze landsverordening binnen drie jaar na de inwerkingtreding ervan te evalueren en een verslag daarvan te overleggen aan de Staten.

Artikel III

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied.

Gegeven te,

De Minister van Justitie,

Uitgegeven de _____,
De Minister van Algemene Zaken en
Buitenlandse Betrekkingen

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Zittingsjaar 2011-2012-020
(Staten Nederlandse Antillen 3606)

**Landsverordening houdende wijziging
van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)**

Nr. 8

Verslag

De Staten van Sint Maarten hebben op grond van Additioneel artikel IV van de Staatsregeling van Sint Maarten op voorstel van de regering het onderhavig ontwerp in behandeling genomen. Het ontwerp is op 15 november 2011 onderwerp van bespreking geweest in de Centrale Commissie waarbij de Centrale Commissie in de gelegenheid is gesteld met de betrokken minister van gedachte te wisselen.

De Staten beschouwen het onderhavig ontwerp voldoende voorbereid te zijn en dat het derhalve in een openbare vergadering kan worden behandeld.

Dit verslag geldt als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 15de november 2011.

De Rapporteur,

drs. G.R. Arrindell

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Zittingsjaar 2011-2012-020
(Staten Nederlandse Antillen 3606)

**Landsverordening houdende wijziging
van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)**

Nr. 8

Verslag

De Staten van Sint Maarten hebben op grond van Additioneel artikel IV van de Staatsregeling van Sint Maarten op voorstel van de regering het onderhavig ontwerp in behandeling genomen. Het ontwerp is op 15 november 2011 onderwerp van bespreking geweest in de Centrale Commissie waarbij de Centrale Commissie in de gelegenheid is gesteld met de betrokken minister van gedachte te wisselen.

De Staten beschouwen het onderhavig ontwerp voldoende voorbereid te zijn en dat het derhalve in een openbare vergadering kan worden behandeld.

Dit verslag geldt als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 15de november 2011.

De Rapporteur,

drs. G.R. Arrindell

JD Semeleer <jdsemeleer@gmail.com>

Evaluatie BOB

1 message

JD Semeleer <jdsemeleer@gmail.com>**Thu, Nov 17, 2011 at 9:24 AM**

To: SXM AAA Vz Gracita R Arrindell <gracita@sintmaarten.net>, SXM MP Frans G Richardson <fransrichardson@hotmail.com>, SXM MP George Pantophlet <gpantophlet@hotmail.com>, SXM MP Hyacinth L Richardson <hreif2007@hotmail.com>, SXM MP Johan E Leonard <senatorleonard@gmail.com>, SXM MP Jules C James <jjames@royalresortscaribbean.com>, "SXM MP Lloyd J Richardson, MD" <doc@caribserve.net>, SXM MP Louie Laveist <louielaveist@gmail.com>, SXM MP P Leroy de Weever <leroy@tendalrealestate.com>, SXM MP Patrick Illidge <electpatrick@hotmail.com>, SXM MP Romain Laville <senatorlaville@gmail.com>, SXM MP Roy Marlin <roy_marlin@hotmail.com>, SXM MP Silvia Meyers-Olivacce <goldstarsm@hotmail.com>, SXM MP William V Marlin <williammarlin0@hotmail.com>
Cc: SXM A Terrance Rey <a_t_rey@hotmail.com>

Hon. Members of Parliament,

Please find attached both BOB-evaluatie reports.

Thank you.

J.D. (Jossy) Semeleer

---

2 attachments

 BOB Evaluati fase 1 ob197_volledige tekst_tcm44-57485.pdf
1195K

 BOB Evaluatie Eind ob222_Volledige tekst_tcm44-58501.pdf
797K

Evaluatie van de Wet 197 BOB – fase 1

Onderzoek en beleid

De eerste praktijkervaringen
met de Wet Bijzondere
opsporingsbevoegdheden

**R.J. Bokhorst
C.H. de Kogel
C.F.M. van der Meij**

**Wetenschappelijk
Onderzoek- en
Documentatiecentrum**

2002

222

Onderzoek en beleid

De Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden – eindevaluatie

A. Beijer

R.J. Bokhorst

M. Boone

C.H. Brants

J.M.W. Lindeman

Willem Pompe Instituut
voor Strafrechtswetenschappen

Bju

Boom Juridische uitgevers

Justitie

Wetenschappelijk Onderzoek- en
Documentatiecentrum

PARLAMENTO DI KÒRSOU

Parliament of Curaçao • Parlamento de Curazao • Staten van Curaçao

ZITTINGSJAAR 2011-2012-020
no. 9

STATEN VAN ST. MAARTEN			
Ingek. 28 NOV 2011			
Volgnr. 15/080/11-12			
Par.			

Aan de Voorzitter van de
Staten van Sint Maarten,
drs. Gracita Arrindell,
Parliament Building,
Philipsburg,
Sint Maarten.

*lees ontvanger
per email
09 nov 2011
15/080/11-12*

Ons nummer:
228a G/11-12

Willemstad, 8 november 2011

De Staten van Curaçao hebben op 4 november 2011 over de ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden en andere spoedeisende veranderingen)(Zittingsjaar 2010-2011-3606) beraadslaagd. Alhoewel het hierbij niet om een zogenoemde 'eenvormige landsverordening' in de zin van de voorheen bestaande Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba gaat, dient het procesrecht uit praktische overweging zoveel mogelijk afgestemd te zijn op dat van Aruba en Sint Maarten. In dat kader hebben de Staten na sluiting van de beraadslaging over vorengenoemde ontwerp een voorlopige stemming gehouden. Thans informeer ik u dat het vorengenoemde ontwerp met algemene stemmen voorlopig is goedgekeurd door de Staten van Curaçao.

De Griffier,

mr. S.R. Cijntje.

PARLAMENTO DI KÒRSOU

Parliament of Curaçao • Parlamento de Curazao • Staten van Curaçao

STATEN VAN ST. MAARTEN

Ingek. 09 NOV 2011

Volgnr. 18/080/11-12

Par. 8

Jhr (du)
Reeds
in bel-cc's
1 *Eg*

Aan de Voorzitter van de
Staten van Sint Maarten,
drs. Gracita Arrindell,
Parliament Building,
Philipsburg,
Sint Maarten.

Ons nummer:
228a G/11-12

Willemstad, 8 november 2011

De Staten van Curaçao hebben op 4 november 2011 over de ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden en andere spoedeisende veranderingen)(Zittingsjaar 2010-2011-3606) beraadslaagd. Alhoewel het hierbij niet om een zogenoemde 'eenvormige landsverordening' in de zin van de voorheen bestaande Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba gaat, dient het procesrecht uit praktische overweging zoveel mogelijk afgestemd te zijn op dat van Aruba en Sint Maarten. In dat kader hebben de Staten na sluiting van de beraadslaging over vorengenoemde ontwerp een voorlopige stemming gehouden.

Thans informeer ik u dat het vorengenoemde ontwerp met algemene stemmen voorlopig is goedgekeurd door de Staten van Curaçao.

De Griffier,

mr. S.R. Cijntje.

ZITTINGSJAAR 2011-2012-020

no. 10

Aan de Staten van Sint Maarten
t.a.v. de voorzitter, drs. G.R. Arrindell
Wilhelminastraat 1
Philipsburg

STATEN VAN ST. MAARTEN	
Ingek.	03 AN 2012
Dagtekening 15/12/11-12	
Par.	

Sint Maarten, 30 december 2011

Onderwerp: BOB wetgeving

Geachte mevrouw Arrindell,

Tijdens de hoorzitting van 20 december jl. over de BOB wetgeving, is door leden van de Staten verzocht om een schriftelijke weergave van de wensen van de Orde terzake. Hierbij voldoe ik gaarne aan die wens.

1. Bijzondere opsporingsbevoegdheden maken in het algemeen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Naar de opvatting van de Orde dient proportionaliteit te bestaan tussen het belang van de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden en het belang van de bescherming van die persoonlijke levenssfeer. De toepassing van de bijzondere opsporingsbevoegdheden dient dan ook met volledige inachtneming van de daarvoor geldende regels te geschieden. Tegen zogenaamd vormverzuim, waarbij die regels niet of niet geheel in acht zijn genomen, dient streng te worden opgetreden. De behandelende rechter dient een dergelijk vormverzuim af te straffen met ten minste uitsluiting van het met toepassing van de gehanteerde bijzondere opsporingsmethode verkregen bewijs. De Orde acht het zeer gewenst dat zulk rechtsgevolg van het betreffende vormverzuim nadrukkelijk in de wet wordt geregeld. Het huidige ontwerp voorziet daar helaas niet in.
2. De Orde steunt de visie van de Raad van Advies (van de voormalige Nederlandse Antillen) op het eerste ontwerp van de BOB wetgeving, waar het gaat om de mogelijkheid woningen te betreden om het nodige te doen voor het afluisteren van vertrouwelijke communicatie die in woningen wordt gevoerd. Met de Raad is het bestuur van de Orde van mening dat een dergelijke bevoegdheid een onnodige verstrekkende inbreuk op de privacy van de bewoners oplevert. Niet wordt de visie gedeeld dat een dergelijke bevoegdheid onmisbaar zou zijn. Het voorliggende ontwerp (artikel 177q, tweede lid) bevat evenwel nog altijd wel de mogelijkheid van technisch afluisteren in woningen.
3. De Orde hecht aan de versterking van het legaliteitsbeginsel bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden door middel van de invoering van de notificatieplicht inzake de toepassing. In het gewijzigde ontwerp is die notificatieplicht alsnog toegevoegd (artikel 177ka).
4. De Orde hecht eveneens aan de wettelijke regeling van de uiteindelijke vernietiging van de met de toepassing van de bijzondere opsporingsbevoegdheden vergaarde gegevens. In het gewijzigde ontwerp is de verplichting tot vernietiging van gegevens alsnog geregeld (artikel 177kb).

Deken: mr. B.G. Hofman
Vice-Deken: mr. R.M. Stomp
Secretaris: mr. S.R. Bommel
Penningmeester: mr. R.J. Kock

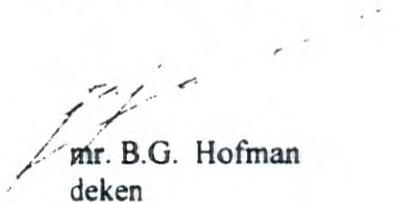
Correspondentie-adres :
Frontstreet 6, Suite 3, Philipsburg
telefoon: 5425088 fax: 5425087

Zoals u ziet, is in het voorliggende gewijzigde ontwerp terzake van de notificatieplicht en de plicht tot vernietiging aan de wensen van de Orde tegemoet gekomen.

Ik wens u en de leden van de Staten een voorspoedig 2012 toe.

Hoogachtend.

mr. B.G. Hofman
deken

Deken: mr. B.G. Hofman
Vice-Deken: mr. R.M. Stomp
Secretaris: mr. S.R. Bommel
Penningmeester: mr. R.J. Kock

Correspondentie-adres :
Frontstreet 6, Suite 3, Philipsburg
telefoon: 5425088 fax: 5425087

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
A.T. Illidge Road
Philipsburg

UV/109/2011-2012

Philipsburg, 23 januari 2012

Betreft: Aanbieding bevindingen Orde van Advocaten terzake BOB-wetgeving

Excellentie,

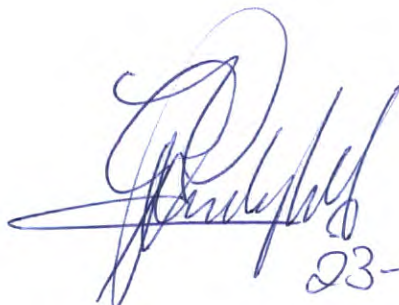
De Staten hebben in een hoorzitting van de Centrale Commissie, gehouden op 20 december 2011, de Orde van Advocaten uitgenodigd om de zienswijze van de Orde terzake van de Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (BOB-wetgeving) te vernemen en met de Orde van gedachte te wisselen hieromtrent.

De Orde heeft op verzoek van de Staten een schriftelijke weergave gegeven van de bevindingen van de Orde die ik u hierbij aanbied (IS/134/11-12, d.d. 3 januari 2012).

Eventuele andere vragen van de leden die tijdens genoemde hoorzitting naar voren zijn gebracht, zult u zo spoedig mogelijk in een separate brief ontvangen.

De Staten zien uw reactie gaarne tegemoet.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter der Staten

23-1-12

Aan de Staten van Sint Maarten
t.a.v. de voorzitter, drs. G.R. Arrindell
Wilhelminastraat 1
Philipsburg

STATEN VAN ST. MAARTEN	
Ingek.	03 JAN 2012
Voignr.	15/137/11-12
Par.	

Sint Maarten, 30 december 2011

Onderwerp: BOB wetgeving

Geachte mevrouw Arrindell,

Tijdens de hoorzitting van 20 december jl. over de BOB wetgeving, is door leden van de Staten verzocht om een schriftelijke weergave van de wensen van de Orde terzake. Hierbij voldoe ik gaarne aan die wens.

1. Bijzondere opsporingsbevoegdheden maken in het algemeen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Naar de opvatting van de Orde dient proportionaliteit te bestaan tussen het belang van de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden en het belang van de bescherming van die persoonlijke levenssfeer. De toepassing van de bijzondere opsporingsbevoegdheden dient dan ook met volledige inachtneming van de daarvoor geldende regels te geschieden. Tegen zogenaamd vormverzuim, waarbij die regels niet of niet geheel in acht zijn genomen, dient streng te worden opgetreden. De behandelende rechter dient een dergelijk vormverzuim af te straffen met ten minste uitsluiting van het met toepassing van de gehanteerde bijzondere opsporingsmethode verkregen bewijs. De Orde acht het zeer gewenst dat zulk rechtsgevolg van het betreffende vormverzuim nadrukkelijk in de wet wordt geregeld. Het huidige ontwerp voorziet daar helaas niet in.
2. De Orde steunt de visie van de Raad van Advies (van de voormalige Nederlandse Antillen) op het eerste ontwerp van de BOB wetgeving, waar het gaat om de mogelijkheid woningen te betreden om het nodige te doen voor het afluisteren van vertrouwelijke communicatie die in woningen wordt gevoerd. Met de Raad is het bestuur van de Orde van mening dat een dergelijke bevoegdheid een onnodige verstrekkende inbreuk op de privacy van de bewoners oplevert. Niet wordt de visie gedeeld dat een dergelijke bevoegdheid onmisbaar zou zijn. Het voorliggende ontwerp (artikel 177q, tweede lid) bevat evenwel nog altijd wel de mogelijkheid van technisch afluisteren in woningen.
3. De Orde hecht aan de versterking van het legaliteitsbeginsel bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden door middel van de invoering van de notificatieplicht inzake de toepassing. In het gewijzigde ontwerp is die notificatieplicht alsnog toegevoegd (artikel 177ka).
4. De Orde hecht eveneens aan de wettelijke regeling van de uiteindelijke vernietiging van de met de toepassing van de bijzondere opsporingsbevoegdheden vergaarde gegevens. In het gewijzigde ontwerp is de verplichting tot vernietiging van gegevens alsnog geregeld (artikel 177kb).

Deken: mr. B.G. Hofman
Vice-Deken: mr. R.M. Stomp
Secretaris: mr. S.R. Bommel
Penningmeester: mr. R.J. Kock

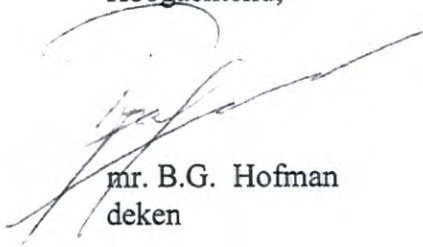
Correspondentie-adres :
Frontstreet 6, Suite 3, Philipsburg
telefoon: 5425088 fax: 5425087

Zoals u ziet, is in het voorliggende gewijzigde ontwerp terzake van de notificatieplicht en de plicht tot vernietiging aan de wensen van de Orde tegemoet gekomen.

Ik wens u en de leden van de Staten een voorspoedig 2012 toe.

Hoogachtend,

mr. B.G. Hofman
deken

Deken: mr. B.G. Hofman
Vice-Deken: mr. R.M. Stomp
Secretaris: mr. S.R. Bommel
Penningmeester: mr. R.J. Kock

Correspondentie-adres :
Frontstreet 6, Suite 3, Philipsburg
telefoon: 5425088 fax: 5425087

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
A.T. Illidge Road
Philipsburg

UV/123/2011-2012

Philipsburg, 2 februari 2012

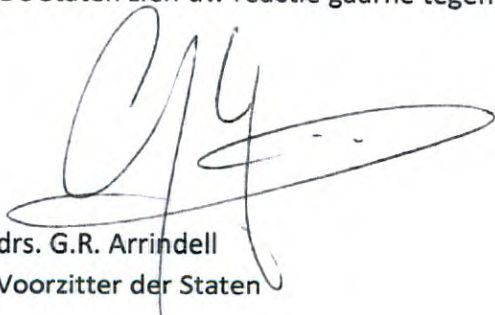
Betreft: Aanbieding vragen en opmerkingen Statenleden terzake BOB-wetgeving

Excellentie,

De Staten hebben in een hoorzitting van de Centrale Commissie, gehouden op 20 december 2011, de Orde van Advocaten uitgenodigd om de zienswijze van de Orde terzake van de Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (BOB-wetgeving) te vernemen en met de Orde van gedachte te wisselen hieromtrent.

Naar aanleiding hiervan zijn door de leden van de Staten een aantal vragen gesteld die ik u hierbij doe toekomen.

De Staten zien uw reactie gaarne tegemoet.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter der Staten

BOB legislation (ZJ 2011-2012-020 (E001) (3606)

CC Hearing no. 7, Dec 20th 2011:

During the hearing in which Mr. B. Hoffman, representing the Bar Association, was present, these questions were posed by Members of Parliament.

MP Petrus de Weever:

1. Should we not incorporate in it at least a minimum sentence for the “roekeloos” use of the law or actually, if it turns out that it was used in such a way that was not responsible, that there be some, whether it be an imprisonment or a fine to that extent rather than waiting for a judge to decide what the punishment may be?
2. When it is modified and possibly adopted by this Parliament as a law, could it go into force with “terugwerkende kracht”, so retroactive and I want to know your opinion on that.

MP Johan Leonard:

3. Not all of the Bar’s Association problems have been addressed. I would like to know what was addressed and what was not addressed because for me that is very much of a concern. Could I get the first stage of the handling process to know what has changed and what has not changed?

MP Louie Laveist:

4. I am talking about the possibility of sharing information when you have persons in the judiciary that are spouses for example. Are there rules to the game in that respect? Are there rules or if there are no rules to the game in that respect, then I want to suggest that rules to the game in that respect be dictated.
5. And then I want to ask a specific question if I am right to feel a little uncomfortable with tinkering with the Constitution. Especially with the right to privacy.
6. If you have for example a prosecutor who’s married to a criminal lawyer and information that is yielded via wiretapping, etc., be it in public or personal home, and if that information intentionally or unintentionally somehow is passed on to this criminal lawyer who’s married to the prosecutor, am I to understand that that criminal lawyer then comes into court uses that privileged information hence affects the outcome of the case and you’re telling me that I should not worry about that. Is that what I am being told?
7. Wouldn’t it then be prudent of us to take the necessary steps whereby in the event such a case would take place, a judge or prosecutor, man/wife situation, that they have to recuse themselves from taking the case?

MP George Pantophlet:

8. With the issue of terrorism, who determines the seriousness of the crime and when these investigative powers will be used? Are we going to specify what kind of crime will be determined to be serious enough in order for the prosecutor's office to invoke these investigative powers?
9. There is the matter of notification. As it stands now the person who is being investigated are they going to be notified that they are being watched or is this not going to happen?
10. In the matter of the registering: who decides how long the information that has been gathered on, let me use this term the suspect, who is being investigated. Who decides how long the information will remain in the files? So who determines how long the information that has been gathered stays in the file of the individual?
11. Does the law make provision for the event that the individual or individuals being investigated turn out to be not part of the, let me say criminal organization, but because of the fact that they were being investigated and this information gets out to the public which definitely, and we can talk in a small society, can damage his reputation? What kind of recompense or what would be awarded to the individual in order to mitigate what will take place in case of the reputation is damaged? How much restrictions is there in the law in order to make sure that if someone's reputation is not damaged because of wrongful accusations or wrongful investigation that have been placed on this person? What kind of recompense is there in the law for that individual or individuals to receive?
12. I know that each of the institutions operate separately which is the judge, the lawyer and the prosecutor. Is there any kind of a relationship where for instance these institutions meet? Do they discuss law amendment, discuss changes and procedures and so on?
13. When was this law amended in the Netherlands and when was that done? I can't recall if we discussed it here before because we had many meetings on this issue already but I would like to know when was it amended in the Netherlands? I think I'm not sure and I'm saying that's ten years gone. What happened between then and now to the extent where all at once it has become an urgency that we get this law amended as soon as possible?
14. In the Netherlands, how many times was this law used and what were the results? How were the cases? How many cases were solved? How many cases were public and thrown out of court? Because we are talking about one Kingdom and therefore I believe that we are looking at the issue of uniformity. So how was this law used in the Netherlands and what were the results when this law was being used with regards to special investigative powers?
15. With regards to the issue of terrorism, I understand the fact that you can get external calls. My issue is then what about the matters of money laundering, drug trafficking and so on?

MP Lloyd Richardson:

16. This law is a uniform law which means it has to be passed equally throughout the Kingdom, or at least this part of the Kingdom. If it does not function well, and we find that it has been infringed upon too many times, what is the process of repealing it? Is this this the same process? Or this country could elect that it is not good for it and repeal it?

MINISTRY OF
JUSTICE
Sint Maarten

Hon. Roland E. Duncan
Minister of Justice
A.T. Illidge Road 8
Philipsburg
St. Maarten

T: (599) 542 0007
F: (599) 542 0170
E: minister.justice@justicesxm.com

Voorzitter van de Staten
Mevrouw drs. G.R. Arrindell
Philipsburg, Sint Maarten

STATEN VAN ST. MAARTEN			
Ingek. 21 FEB 2012			
Volgnr. 13/204-11-12			
Par.	6		

Datum: 17 februari 2012

Betreft: Reactie op uw brief van 23 januari 2012
Uw kenmerk: UV/109/2011-2012
Kenmerk: 092-12B/JUS

Geachte Voorzitter,

Hierbij ontvangt u, zoals op 23 januari 2012 verzocht, mijn reactie op de brief van 30 december 2011 van de Orde van advocaten aan de Staten inzake het wetsvoorstel de bijzondere opsporingsbevoegdheden.

De Orde van Advocaten van Sint Maarten wijst op een viertal punten. De Orde geeft aan te hechten aan de versterking van het legaliteitsbeginsel bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden en wijst daarbij op het belang van een notificatieplicht ter zake van de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden. De Orde geeft daarnaast aan te hechten aan een wettelijke regeling met betrekking tot de vernietiging van met de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden verkregen gegevens.

Als minister van Justitie deel ik de mening van de Orde dat een burger op wiens persoonlijke levenssfeer door de overheid een inbreuk is gemaakt, op enig moment daarvan op de hoogte moet worden gesteld. Voorts ben ik met de Orde van mening dat de verplichting tot het vernietigen van persoonsgegevens die niet meer bewaard hoeven te worden een wezenlijk onderdeel vormt van de bescherming van het privéleven, zoals neergelegd in artikel 8 EVRM. Het legaliteitsbeginsel en in het bijzonder het vereiste van 'foresee-ability' brengen met zich dat zo veel mogelijk op wettelijk niveau zal moeten worden geregeld op welk moment en in welke gevallen vernietiging moet plaatsvinden. Om bovengenoemde redenen heeft de Regering gemeend bij Tweede Nota van Wijziging zowel een notificatieverplichting als een vernietigingsverplichting te moeten voorstellen.

De Orde van Advocaten wijst er voorts terecht op dat de voorgestelde bijzondere opsporingsbevoegdheden in het algemeen een inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer en dat er sprake dient te zijn van proportionaliteit tussen het belang van de opsporing en vervolging van misdrijven dat kan zijn gediend met de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden enerzijds en het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer anderzijds. De Orde wijst erop dat invoering van de mogelijkheid tot het afluisteren van vertrouwelijke communicatie die in woningen wordt gevoerd een verstrekkende inbreuk op de privacy van de bewoners oplevert in die gevallen

MINISTRY OF
JUSTICE
Sint Maarten

Hon. Roland E. Duncan
Minister of Justice
A.T. Illidge Road 8
Philipsburg
St. Maarten

T: (599) 542 0007
F: (599) 542 0170
E: minister.justice@justicesxm.com

waarin van deze bevoegdheid gebruik wordt gemaakt. De mening van de Orde van Advocaten dat sprake zou zijn van een *onnodig* verstreckende inbreuk op de privacy wordt niet gedeeld.

Als minister van Justitie ben ik van mening dat de bevoegdheid tot het direct af luisteren in woningen onmisbaar is bij de bestrijding van internationale georganiseerde misdaad en terrorisme. Denkbaar is immers dat juist bij de opsporing van de ernstigste misdrijven, tot welke misdrijven deze bevoegdheid is beperkt, verdachten zich de nodige moeite zullen betrachten niet buitenshuis te communiceren. De opsporing van deze ernstige misdrijven zal, indien een bevoegdheid tot direct af luisteren in de woning ontbreekt, belemmerd worden.

Hierbij wordt op het volgende gewezen. Waar in andere landen de bevoegdheid tot het direct af luisteren in woningen is vastgelegd, mag deze bevoegdheid in ons land niet ontbreken. Personen die betrokken zijn bij georganiseerde criminaliteit en terrorisme zullen hun activiteiten daar ontplooiën waar de mogelijkheden voor de opsporing het meest worden belemmerd door praktische en juridische beperkingen. Bovendien zal Sint Maarten zonder deze bevoegdheid niet in staat zijn rechtshulp te verlenen die bestaat uit het direct af luisteren in woningen aan landen waar deze bevoegdheid wel bestaat en in het geval deze landen daarom verzoeken. In dat kader dient te worden gedacht aan rechtshulpverzoeken uit Nederland of de Verenigde Staten.

Ik hecht er tot slot aan op te merken dat juist voor deze verstreckende bevoegdheid is voorzien in zeer strikte voorafgaande toetsing door de Rechter-Commissaris.

Tot slot wijst de Orde van Advocaten erop dat toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden dient te geschieden met volledige inachtneming van de daarvoor geldende regels. Met de Orde is de Regering van mening dat de wettelijke regels bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden in acht dienen te worden genomen. Indien die regels niet of niet geheel in acht worden genomen, kan de rechter, op de voet van art. 413 Wetboek van Strafvordering aan de geconstateerde normschendingen die gevolgen verbinden die hij, na een redelijke afweging van alle in het geding zijnde belangen, juist acht. Jurisprudentieel uitgangspunt bij reactie op vormverzuimen in het voorbereidend onderzoek is bewijsuitsluiting. Daarbij is het mogelijk om – na afweging van alle in het geding zijnde belangen – zowel een zwaardere sanctie (niet-ontvankelijkverklaring van de officier van justitie), als een lichtere sanctie (strafvermindering) toe te passen. Tot slot kan de rechter tevens volstaan met een enkele constatering van de normschending zonder daaraan gevolgen te verbinden.

Het is evident dat een normschending bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden zich in diverse vormen kan voordoen. Zo kan bijvoorbeeld worden gewezen op de mogelijkheid dat de verlenging van een bevel tot het opnemen van telecommunicatie niet tijdig plaatsvindt, waardoor abusievelijk een dag lang zonder bevel telecommunicatie wordt opgenomen zonder dat genoemde telecommunicatie voor het bewijs bruikbaar is of een ingezet technisch hulpmiddel niet voldoet aan de bij Landsbesluit te stellen eisen omdat de typegoedkeuring van dit technisch hulpmiddel enige dagen verlopen blijkt te zijn zonder dat aan de betrouwbaarheid van de met dit technisch hulpmiddel gedane waarnemingen hoeft te worden getwijfeld. De minister van Justitie acht het onwenselijk

MINISTRY OF
JUSTICE
Sint Maarten

Hon. Roland E. Duncan
Minister of Justice
A.T. Illidge Road 8
Philipsburg
St. Maarten

T: (599) 542 0007
F: (599) 542 0170
E: minister.justice@justicesxm.com

dat een dergelijke geringe normschending zou moeten leiden tot uitsluiting van bewijsmateriaal en daardoor zou kunnen leiden tot vrijspraak van verdachten van ernstige misdrijven. In het licht van het bepaalde in artikel 413, zevende lid Wetboek van Strafvordering waarin is vastgelegd dat de rechter bij de beoordeling van de normschending en de daaraan te verbinden gevolgen alsmede bij de in het geding zijnde belangen in het bijzonder rekening houdt met het karakter, het gewicht en de strekking van de norm, de ernst van de normschending, het nadeel dat daardoor werd veroorzaakt en de mate van verwijtbaarheid van degene die de norm schond. Naar mijn oordeel is hiermee in een afdoende toetsing van eventuele normschendingen voorzien en heeft de rechter voldoende ruimte datgene te doen wat in het voorkomende geval het meest passend is. Ik acht het als minister van Justitie niet juist bij wet een verplichte reactie vast te leggen voor een situatie die zich in zeer verschillende vormen kan voordoen: per individuele zaak zal beoordeeld worden of en hoe ernstig er de normschending is, de omstandigheden waaronder die hebben plaatsgevonden en de geschonden belangen van de verdachte.

Ik vertrouw erop u hiermee voor dit moment een afdoende antwoord te hebben gegeven en kijk uit naar de datum van behandeling en vaststelling van de zogeheten BOB-regeling.

Tot slot merk ik op dat u in uw brief van 23 januari 2012 aangaf de vragen van de leden die tijdens de hoorzitting naar voren zijn gebracht spoedig in een separate brief onder mijn aandacht te zullen brengen. Tot op heden zijn deze vragen niet ontvangen.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie,

R.E. Duncan

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
A.T. Illidge Road
Philipsburg

UV/142/2011-2012

Philipsburg, 24 februari 2012

Betreft: Wederaanbieding vragen en opmerkingen Statenleden terzake BOB-wetgeving

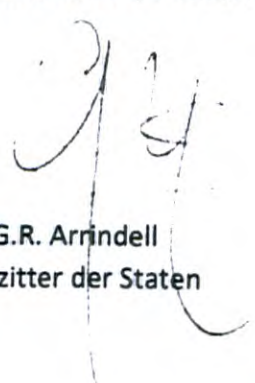
Excellentie,

Naar aanleiding van uw reactie op dezerzijds schrijven d.d. 23 januari 2012, kenmerk UV/109/2011-2012, waarin u in de slotalinea stelt dat de in voornoemde brief toegezegde vragen van de leden die tijdens de hoorzitting van 20 december 2011 naar voren zijn gebracht, tot op dagtekening van uw brief niet hebt ontvangen, het volgende.

In mijn schrijven d.d. 2 februari 2012, kenmerk UV/123/2011-2012, zijn genoemde vragen op diezelfde dag aan u aangeboden en is ook voor ontvangst getekend door uw ministerie.

Als bijlage bij deze brief treft u een kopie van genoemde brief, naar de inhoud waarnaar ik u korthedshalve verwijs.

De Staten zien uw reactie gaarne tegemoet.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter der Staten

BOB legislation (ZJ 2011-2012-020 (E001) (3606)

CC Hearing no. 7, Dec 20th 2011:

During the hearing in which Mr. B. Hoffman, representing the Bar Association, was present, these questions were posed by Members of Parliament.

MP Petrus de Weever:

1. Should we not incorporate in it at least a minimum sentence for the “roekeloos” use of the law or actually, if it turns out that it was used in such a way that was not responsible, that there be some, whether it be an imprisonment or a fine to that extent rather than waiting for a judge to decide what the punishment may be?
2. When it is modified and possibly adopted by this Parliament as a law, could it go into force with “terugwerkende kracht”, so retroactive and I want to know your opinion on that.

MP Johan Leonard:

3. Not all of the Bar’s Association problems have been addressed. I would like to know what was addressed and what was not addressed because for me that is very much of a concern. Could I get the first stage of the handling process to know what has changed and what has not changed?

MP Louie Laveist:

4. I am talking about the possibility of sharing information when you have persons in the judiciary that are spouses for example. Are there rules to the game in that respect? Are there rules or if there are no rules to the game in that respect, then I want to suggest that rules to the game in that respect be dictated.
5. And then I want to ask a specific question if I am right to feel a little uncomfortable with tinkering with the Constitution. Especially with the right to privacy.
6. If you have for example a prosecutor who’s married to a criminal lawyer and information that is yielded via wiretapping, etc., be it in public or personal home, and if that information intentionally or unintentionally somehow is passed on to this criminal lawyer who’s married to the prosecutor, am I to understand that that criminal lawyer then comes into court uses that privileged information hence affects the outcome of the case and you’re telling me that I should not worry about that. Is that what I am being told?
7. Wouldn’t it then be prudent of us to take the necessary steps whereby in the event such a case would take place, a judge or prosecutor, man/wife situation, that they have to recuse themselves from taking the case?

MP George Pantophlet:

8. With the issue of terrorism, who determines the seriousness of the crime and when these investigative powers will be used? Are we going to specify what kind of crime will be determined to be serious enough in order for the prosecutor's office to invoke these investigative powers?
9. There is the matter of notification. As it stands now the person who is being investigated are they going to be notified that they are being watched or is this not going to happen?
10. In the matter of the registering: who decides how long the information that has been gathered on, let me use this term the suspect, who is being investigated. Who decides how long the information will remain in the files? So who determines how long the information that has been gathered stays in the file of the individual?
11. Does the law make provision for the event that the individual or individuals being investigated turn out to be not part of the, let me say criminal organization, but because of the fact that they were being investigated and this information gets out to the public which definitely, and we can talk in a small society, can damage his reputation? What kind of recompense or what would be awarded to the individual in order to mitigate what will take place in case of the reputation is damaged? How much restrictions is there in the law in order to make sure that if someone's reputation is not damaged because of wrongful accusations or wrongful investigation that have been placed on this person? What kind of recompense is there in the law for that individual or individuals to receive?
12. I know that each of the institutions operate separately which is the judge, the lawyer and the prosecutor. Is there any kind of a relationship where for instance these institutions meet? Do they discuss law amendment, discuss changes and procedures and so on?
13. When was this law amended in the Netherlands and when was that done? I can't recall if we discussed it here before because we had many meetings on this issue already but I would like to know when was it amended in the Netherlands? I think I'm not sure and I'm saying that's ten years gone. What happened between then and now to the extent where all at once it has become an urgency that we get this law amended as soon as possible?
14. In the Netherlands, how many times was this law used and what were the results? How were the cases? How many cases were solved? How many cases were public and thrown out of court? Because we are talking about one Kingdom and therefore I believe that we are looking at the issue of uniformity. So how was this law used in the Netherlands and what were the results when this law was being used with regards to special investigative powers?
15. With regards to the issue of terrorism, I understand the fact that you can get external calls. My issue is then what about the matters of money laundering, drug trafficking and so on?

MP Lloyd Richardson:

16. This law is a uniform law which means it has to be passed equally throughout the Kingdom, or at least this part of the Kingdom. If it does not function well, and we find that it has been infringed upon too many times, what is the process of repealing it? Is this this the same process? Or this country could elect that it is not good for it and repeal it?

ZITTINGSJAAR 2011-2012-020
No.15

GRIFFIER DER STATEN
VAN ARUBA

STATEN VAN ST. MAARTEN				
Ingek. 28 FEB 2012				
Volgnr. 15/222/11-12				
Par.				

Aan: De Voorzitter van de Staten van Sint
Maarten
Mw.ds. G.R. Arrindell
Parliament Building Backstreet
Sint Maarten

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons kenmerk:

Oranjestad,

Onderwerp: goedkeuring ZJ 2009-2010-689

UG/265/11-12

FEB 28 2012

Bijl.:

Geachte mevrouw Arrindell,

Ter bevordering van de afstemming van het procesrecht tussen Curaçao, Sint Maarten en Aruba deel ik u hierbij mede dat de Staten van Aruba op 17 februari 2012 de door de regering ingediende ontwerp-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering van Aruba (AB 1996 no. 75) (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)(ZJ 2009-2010-689) bij meerderheid van stemmen hebben goedgekeurd.

Hopende u voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Griffier,

mw.mr. J.A. Bastien-Sherman

GRIFFIER DER STATEN
VAN ARUBA

STATEN VAN ST. MAARTEN			
Ingek. 20 MAR 2012			
Volgnr. 15/222/11-12			
Par.			

Handwritten signature
28/feb/2012
15/222/11-12

Aan: De Voorzitter van de Staten van Sint
Maarten
Mw.ds. G.R. Arrindell
Parliament Building Backstreet
Sint Maarten

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons kenmerk:

Oranjestad,

Onderwerp: goedkeuring ZJ 2009-2010-689

UG/265/11-12

FEB 28 2012

Bijl.:

Geachte mevrouw Arrindell,

Ter bevordering van de afstemming van het procesrecht tussen Curaçao, Sint Maarten en Aruba deel ik u hierbij mede dat de Staten van Aruba op 17 februari 2012 de door de regering ingediende ontwerp-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering van Aruba (AB 1996 no. 75) (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)(ZJ 2009-2010-689) bij meerderheid van stemmen hebben goedgekeurd.

Hopende u voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Griffier,

mw.mr. J.A. Bastien-Sherman

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
A.T. Illidge Road
Philipsburg

UV/191/2011-2012

Philipsburg, 29 februari 2012

Betreft: Stukken BOB-wetgeving

Excellentie,

De Staten hebben in behandeling de Ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (BOB-wetgeving). Zoals heden ochtend door de Voorzitter toegezegd doe ik u hierbij toekomen een synopsis van alle relevante stukken die met het ontwerp te maken hebben

Ik verwijs u korthedshalve naar de inhoud daarvan.

mr lic. J.D. Semeleer
Griffier

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
p/a Ministerraad
Philipsburg

UV/157/2011-2012

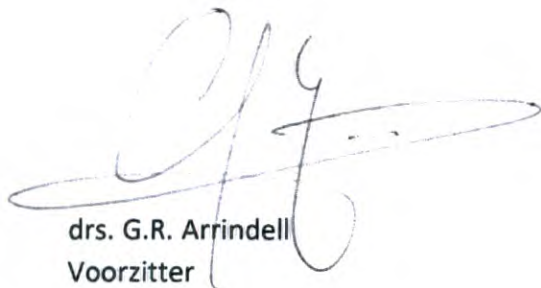
Philipsburg, 9 maart 2012

Betreft: Nader Verslag BOB

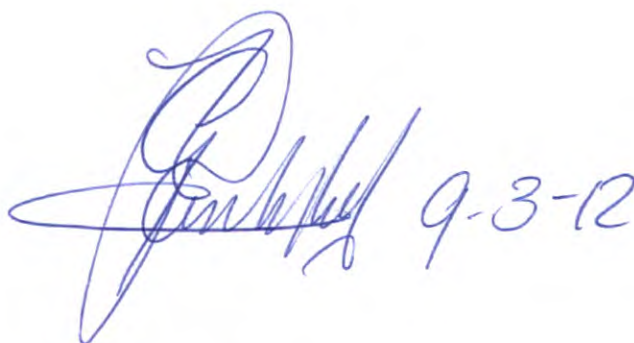
Excellentie,

Hierbij doe ik u toekomen het nader tevens eindverslag inzake de Landsverordening tot vaststelling van de Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020).

Ik verwijs u korthedshalve naar de inhoud ervan.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter

9-3-12

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
p/a Ministerraad
Philipsburg

UV/157/2011-2012

Philipsburg, 9 maart 2012

Betreft: Nader Verslag BOB

Excellentie,

Hierbij doe ik u toekomen het nader tevens eindverslag inzake de Landsverordening tot vaststelling van de Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020).

Ik verwijs u korthedshalve naar de inhoud ervan.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Zittingsjaar 2011-2012-020

**Landsverordening houdende wijziging
van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)**

**Nader Verslag
No. 17**

De Staten hebben in verschillende instanties van gedachte gewisseld met de Minister van Justitie bijgestaan door prof. H. De Doelder, hoogleraar verbonden aan de Sectie Strafrecht van het Erasmus Universiteit en het Erasmus Centre for Penal Studies. Deze gedachtewisseling is zowel schriftelijk als mondeling geweest.

De Staten hebben voorts in een hoorzitting van de Centrale Commissie van gedachte kunnen wisselen met de Orde van Advocaten die kritische kanttekeningen heeft geplaatst bij het ontwerp en punten naar voren heeft gebracht die in de optiek van de Orde niet over het hoofd gezien kunnen worden. Hun inbreng is onder aandacht van de minister gebracht om zijn zienswijze over de hetgeen door de Orde is gesteld te geven.

De vragen van de leden inzake principiële aspecten zoals onder meer inbreuk op de privacy van de burger, de nodige garanties dat er geen misbruik gemaakt zal worden van de vergaande bevoegdheden die de gerechtelijke autoriteiten krijgen om hun werk te kunnen verrichten, zijn naar genoegdoening van de leden beantwoord.

De pregnante vraag wat de eventuele gevolgen zijn indien de Staten van Sint Maarten zouden beslissen het ontwerp niet goed te keuren, is eveneens door de minister beantwoord.

De in de Staten aanwezige fracties hebben geuit het ontwerp te zullen ondersteunen. Voorts stellen de fracties dat na de inwerkingtreding van de landsverordening de autoriteiten de nodige tijd gegund zal worden om ervaring op te doen met de nieuw verworven bevoegdheden en dat, zoals in het ontwerp zelf wordt gesteld, de regering binnen 3 jaar een evaluatie dient uit te voeren waarvan een verslag aan de Staten zal worden overlegd.

De in de Staten aanwezige fracties zijn van oordeel dat het ontwerp aan een diepgaand vooronderzoek is onderworpen zodat het onderhavig ontwerp klaar is voor behandeling in een openbare vergadering van de Staten

Dit verslag geldt als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 8ste maart 2012.

De Rapporteur,

mw. drs. G.R. Arrindell

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
A.T. Illidge Road
Philipsburg

UV/159/2011-2012

Philipsburg, 12 maart 2012

Betreft: Uitnodiging aanwezigheid Openbare Vergadering BOB

Excellentie,

Op donderdag, 15 maart 2012, om 10.00 uur, zullen de Staten in een Openbare Vergadering de Ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020 / Statenummer 3606) behandelen (vide bijlage 1).

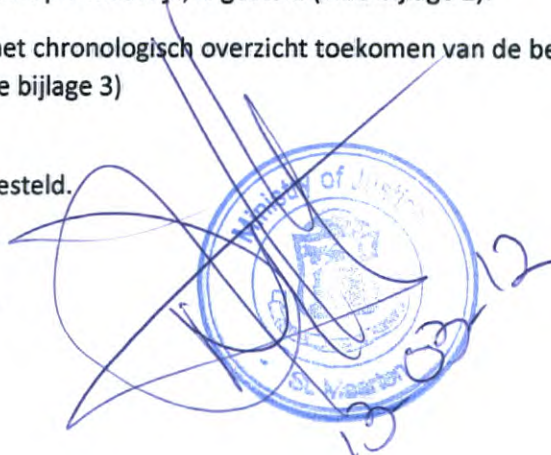
In verband hiermee wordt u uitgenodigd aanwezig te zijn voor genoemde behandeling voor de Openbare Vergadering.

Tevens doe ik u hierbij toekomen een beknopte weergave van hetgeen tijdens de vergadering van de Centrale Commissie no. 34, gehouden op 8 maart jl., is gesteld (vide bijlage 2).

Volledigheidshalve doe ik u nogmaals het chronologisch overzicht toekomen van de behandeling en de gewisselde stukken van de BOB (vide bijlage 3)

Uw aanwezigheid wordt zeer op prijs gesteld.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter

Bylage 1

OPROEPING

ter bijwoning van een Openbare Vergadering van de Staten van Sint Maarten, te houden op donderdag, 15 maart 2012, om 14:00 uur in de vergaderzaal van de Staten aan de Wilhelminastraat.

Agenda:

1. Detailed presentation by the individual members of the Council of Ministers, depicting their involvement and compliance in the mentioned process, policies and rules set by the Minister of Finance
2. Process, policies and rules utilized by the Minister of Finance to substantiate the proposed 2012 budget for Sint Maarten

(Deze spoedvergadering is aangevraagd door de leden van de NA-fractie middels brief van d.d. 7 maart 2012, IS/239/2011-2012, en d.d. 8 maart 2012, IS 242/2011-2012)

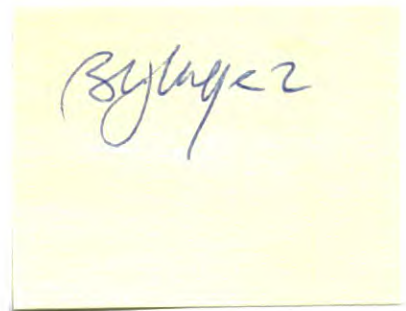
Philipsburg, 12 maart 2012

Namens de Voorzitter,
De Griffier van de Staten,

mr lic. J.D. Semeleer

N.B. De Voorzitter heeft de spreektijd bepaald op:
1ste ronde: 20 min.
2de ronde: 10 min.

STATEN VAN SINT MAARTEN
PARLIAMENT OF SINT MAARTEN
Zittingsjaar 2011-2012

Besluitenlijst van de vergadering van de Centrale Commissie no. 34
d.d. dinsdag 8 maart 2012, 10:00 uur

Aanwezige leden:

- Mevr. drs. G.R. Arrindell, Voorzitter
- Dhr. J.E. Leonard
- Mevr. S.V. Olivacce- Meyers
- Mevr. R.A.G. Douglass, MD
- Dhr. R.R. Marlin
- Dhr. G.C. Pantophlet
- Dhr. F.G. Richardson
- Dhr. L.J. Richardson, MD
- Dhr. H.L. Richardson
- Dhr. R.J. Laville
- Dhr. P.G. Illidge
- Dhr. L.E. Laveist
- Dhr. W.V. Marlin

Afwezige leden:

- Dhr. J.C. James (met kennisgeving)
- Dhr. P.L. de Weever (zonder kennisgeving)

Griffier: Dhr. mr lic. J.D. Semeleer

Opening en mededelingen:

Toelichting: De Voorzitter opent de vergadering om 10.15 uur. De agendapunten voor deze vergadering zijn "1. Vaststelling Verslag inzake het Voorstel van rijkswet houdende bepalingen omtrent de verlening van visa voor de toegang tot de landen van het Koninkrijk (Rijksvisumwet) (32415/R1915), 2. Invitation from the Government of Aruba to attend the Flag and Anthem celebration on March 18, 2012 en 3. Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020/Statenummer 3606)".

Besluit: Voor kennisgeving aannemen.

Agendapunt 1:

Onderwerp: Vaststelling Verslag inzake het Voorstel van rijkswet houdende bepalingen omtrent de verlening van visa voor de toegang tot de landen van het Koninkrijk (Rijksvisumwet) (32415/R1915)

Toelichting: De Voorzitter geeft aan dat het verslag reeds op 8 september 2011 door de commissie Koninkrijksrelaties en Interparlementaire relaties naar de Centrale Commissie is gestuurd. Op verzoek van de Minister van Justitie is het verslag aangehouden opdat de minister zijn visie ten aanzien van het voorstel van rijkswet kan geven. De minister heeft vervolgens een presentatie in de Centrale Commissie gehouden en zijn opmerkingen naar de Staten gezonden. De commissie Koninkrijksrelaties en Interparlementaire relaties heeft het verslag aangepast aan de hand van de opmerkingen van de minister.

Het lid R.R. Marlin , voorzitter van de commissie Koninkrijksrelaties en Interparlementaire relaties, meldt dat de commissie op 6 maart heeft vergaderd om het verslag af te ronden. Aan de hand van opmerkingen van enkele leden zijn de bewoordingen van het verslag enigszins aangepast. Het verslag is daarna doorgestuurd naar de Centrale Commissie voor goedkeuring. Indien de Centrale Commissie het verslag goedkeurt, kan deze naar de Tweede Kamer der Staten-Generaal worden gezonden. Het verslag heeft de steun van de Democratic Party.

Het lid G.C. Pantophlet geeft aan dat zijn fractie instemt met het verslag mits de voorgestelde aanpassingen door de commissie zijn verwerkt.

Besluit: Het verslag inzake het voorstel van rijkswet houdende bepalingen omtrent de verlening van visa voor de toegang tot de landen van het Koninkrijk (Rijksvisumwet) (32415/R1915) zoals door de commissie Koninkrijksrelaties en Interparlementaire relaties voorgesteld wordt goedgekeurd en naar de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden.

Agendapunt 2:

Onderwerp: Invitation from the Government of Aruba to attend the Flag and Anthem celebration on March 18, 2012

Toelichting: De Voorzitter geeft aan dat zij een uitnodiging heeft ontvangen van de regering van Aruba om de viering van de dag van de vlag en volkslied bij te wonen. De Voorzitter heeft geen bezwaar als een of twee Statenleden met haar meereizen.

Het lid R.R. Marlin stelt voor dat de fracties na de vergadering bepalen wie met de Voorzitter naar Aruba zullen afreizen.

Besluit: Het voorstel om de Voorzitter de viering van de dag van de vlag en volkslied in Aruba bij te laten wonen wordt goedgekeurd. Na de vergadering zullen de fracties bepalen wie met de Voorzitter zullen afreizen.

Agendapunt 3:

Onderwerp: Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020/Statenummer 3606)

Toelichting: De Minister van Justitie Roland E. Duncan is aanwezig, vergezeld van zijn adviseurs prof. Mr. de Doelder, dhr. J. Verbaan, dhr. H. Mos (Hoofd officier van Justitie), mevrouw I. Chitaroe (Hoofd Justitiële Zaken, ministerie van Justitie) en mevr. E. Knoppel.

De Minister van Justitie geeft aan dat de ontwerp Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020/Statenummer 3606) een eenvormige landsverordening is wat betekent dat zowel Aruba, Curaçao als Sint Maarten uniforme procedurele regels zullen hebben. De landen Aruba en Curaçao hebben het ontwerp reeds goedgekeurd. Deze landen wachten thans op Sint Maarten vandaar dat er enige haast achter zit. Bovendien is dit onderdeel van de 49 aanbevelingen van het CFATF om criminaliteit tegen te gaan in het bijzonder witwassen.

De minister heeft schriftelijk gereageerd op de stellingen van de Orde van Advocaten. In principe heeft hij niets meer hieraan toe te voegen.

Het doel van de BOB is om de bevoegdheden om te kunnen onderzoeken en vervolgen van strafbare feiten te codificeren. De BOB beoogt voldoende moderne bevoegdheden aan de autoriteiten te geven opdat zij hun taak kunnen uitvoeren.

Het lid L.E. Laveist geeft aan dat hij de antwoorden van de Minister van Justitie niet heeft ontvangen en vraagt of hij deze alsnog kan krijgen. De minister heeft hierop de vragen mondeling beantwoord.

De vergadering wordt om 11.10 uur voor 5 minuten geschorst teneinde de Voorzitter in de gelegenheid te stellen om deze kwestie met de Minister van Justitie en de griffier te bespreken.

Hervatting van de vergadering vindt plaats om **11.18 uur**.

De Voorzitter constateert dat de vragen op 2 februari en wederom op 24 februari naar de minister zijn verstuurd. De minister zal de vragen na zijn introductie beantwoorden.

De Minister van Justitie vervolgt zijn introductie. De BOB bevat verstrekkende bevoegdheden voor autoriteiten. Daarom is misbruik niet helemaal uitgesloten. In het ontwerp zijn echter zoveel mogelijk controlemechanismen ingebouwd. Deze wetgeving is ook in andere landen zoals Nederland en de Verenigde Staten (Patriot act) ingevoerd. De minister geeft aan dat hij onlangs een evaluatie van de

Nederlandse wet naar de Staten heeft gestuurd. De minister geeft eveneens aan dat er op dit moment gewerkt wordt aan de uitvoeringsregelgeving van de BOB.

Daarna gaat de minister in op de vragen en opmerkingen die de leden hebben gesteld en die schriftelijk op 2 februari en wederom op 24 februari naar hem zijn gezonden.

De vragen van de leden P.L. de Weever, J.E. Leonard, L.E. Laveist, G.C. Pantophlet en L.J. Richardson met betrekking tot o.a. roekeloosheid, de sancties voor de misbruik van de bevoegdheden neergelegd in de BOB, terugwerkende kracht, de inbreuk op het recht van privacy zoals neergelegd in de Staatsregeling, de uitwisseling van informatie door personen in de rechterlijke macht die met elkaar getrouwd zijn dan wel een relatie hebben, wraking, terrorisme, vergoeding voor misbruik van bevoegdheden, de intrekking van de landsverordening worden door de minister beantwoord.

De leden L.E. Laveist, R.R. Marlin, G.C. Pantophlet R.J. Laville, F.G. Richardson en P.G. Illidge stellen nadere vragen en plaatsen opmerkingen ten aanzien van de door de minister gegeven antwoorden inzake o.a. de inbreuk op het recht van privacy zoals neergelegd in de Staatsregeling, de uitwisseling van informatie door personen in de rechterlijke macht die met elkaar getrouwd zijn dan wel een relatie hebben, de kwestie van willekeur, de sancties voor de misbruik van de bevoegdheden neergelegd in de BOB, de uitvoering van de landsverordening, terrorisme, verjaring, de positie van de "undercover" agent, de vergelijking met de Amerikaanse Patriot Act, het verschil tussen terugwerkende kracht en verjaring, de gevolgen van het verwerpen van het ontwerp, informatiesessies voor het publiek, verkorting van de termijn van verstrekking verklaring van goed gedrag, de status van de instelling van de anti-witwasserij commissie, de verhouding met de Franse kant ten aanzien van dit ontwerp.

Het lid R.R. Marlin, maakt, namens de Democratic Party fractie, kenbaar dat zijn fractie de urgentie van het ontwerp inziet en wenst dat het ontwerp zo snel mogelijk wordt geagendeerd voor een openbare vergadering. Het ontwerp heeft de steun van de Democratic Party. En eveneens van ekele individuele leden.

De Minister van Justitie geeft antwoord op de vragen en opmerkingen gesteld door de leden. De minister zegt toe om de 49 aanbevelingen van de CFATF naar de Staten te zenden en tevens de Staten op de hoogte te stellen als de anti-witwasserij commissie eenmaal is ingesteld.

De vergadering wordt om 13.30 uur voor 2 minuten geschorst teneinde de Voorzitter in de gelegenheid te stellen om een procedurele kwestie met de Minister van Justitie te bespreken.

Hervatting van de vergadering vindt plaats om **13.32 uur**.

Besluit: De vergadering wordt afgesloten met een nader tevens eindverslag. De leden zullen voor de oproeping van de openbare vergadering, met dit ontwerp als agendapunt, een overzicht van alle vergaderingen van de Centrale Commissie en alle hoorzittingen die tot nu toe zijn gehouden.

Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit de Voorzitter de vergadering om **13.35 uur**.

Chronologisch overzicht inzake ontwerp Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020 / Statenummer 3606)

1. Brief van de minister van Justitie, ons kenmerk IS/004/11-12, d.d. 15 september 2011 met verzoek behandeling en vaststelling bepalingen inzake bijzondere opsporingsbevoegdheden en andere spoedeisende veranderingen.

2. Centrale Commissie vergadering, dinsdag, 25 januari 2011, om 09.00 uur

Agenda:

Presentatie door prof. Mr. H. de Doelder aangaande het nieuwe Wetboek van Strafrecht en de ontwerp-eenvormige-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zitting 2010-3606)

MinJus R.E. Duncan, prof. mr H. de Doelder, mevr. I Chitaroe, Wnd. Hoofd Afdeling Justitiële Zaken, Ministerie van Justitie

3. Centrale Commissie vergadering, dinsdag 15 november 2011, om 14:00 uur.

Agenda:

Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020 / Statenummer 3606) (IS 004/11-12, d.d. 15 september 2011)

MinJus R.E. Duncan, mr H. Mos, HOvJ, mevr. I Chitaroe, Wnd. Hoofd Afdeling Justitiële Zaken, Ministerie van Justitie

4. De rapporten: Evaluatie van de Wet BOB fase 1, De eerste praktijk ervaringen met de Wet Bijzonder opsporingsbevoegdheden (214 pag.) en de Wet Bijzonder opsporingsbevoegdheden – eindevaluatie (319 pag.) zijn op 17 november 2011 digitaal naar de leden gestuurd.

5. Centrale Commissie Hoorzitting, dinsdag 20 december 2011, om 14:00 uur

Agenda:

Hoorzitting met de Orde van Advocaten terzake:

Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020 / Statenummer 3606) (IS 004/11-12, d.d. 15 september 2011)

mr Bert Hoffman

6. Brief van de Griffier van de Staten van Curaçao met bericht dat de Staten van Curaçao in hun openbare vergadering van 4 november 2011 een voorlopige stemming hebben gehouden op de ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden en andere spoedeisende veranderingen) (Zittingsjaar 2010-2011-3606) (IS/080/11-12, d.d. 28 november 2011)
7. Brief van de Orde van Advocaten met opmerkingen inzake de BOB (d.d. 3 januari 2012, IS/134/11-12)
8. Brief naar de Minister van Justitie met aanbieding afschrift brief van de Orde van Advocaten voor zijn reactie terzake (d.d. 23 januari 2012, UV/109/2011-2012)
9. Brief reactie minister op brief Voorzitter inzake opmerkingen van de Orde van Advocaten inzake de BOB (d.d. 21 februari 2012, IS 206/11-12)
10. Brief naar de Minister van Justitie met aanbieding vragen en opmerking van de leden van de Staten inzake de BOB (d.d. 2 februari 2012, UV/123/2011-2012)
11. Brief naar de Minister van Justitie met wederaanbieding vragen en opmerking van de leden van de Staten inzake de BOB zoals reeds op d.d. 2 februari 2012 (UV/123/2011-2012) aangeboden (d.d. 24 februari 2012, UV/143/2011-2012)
12. Brief van de Griffier van de Staten van Aruba met bericht dat de Staten van Aruba in hun openbare vergadering van 17 februari 2012 bijmeerderheid van stemmen hebben goedgekeurd ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering van Aruba (AB 1996 no. 75) (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2009-2010- 689) (IS/222/11-12, d.d. 28 februari 2011)
13. Centrale Commissie, donderdag 8 maart om 10.00 uur

Agenda punt 3:

Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2011-2012-020 / Statenummer 3606) (IS 004/11-12, d.d. 15 september 2011)

MinJus R.E. Duncan, prof. mr H. De Doelder, mr H. Mos, HOvJ, mevr. I Chitaroe, Wnd. Hoofd Afdeling Justitiële Zaken, Ministerie van Justitie, mevr. E. Knoppel en dhr. J.H.J. Verbaan, Wetenschappelijk medewerker .Gedurende de vergadering zijn de vragen van leden zoals verzonden naar de minster op 2 en 24 februari 2012.

14. Brief Voorzitter (d.d. 9 maart 2012, UV 157/2011-2012) ter aanbieding van het nader tevens eindverslag inzake de BOB

Timeline pertaining to draft national ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure (Special investigative powers) (Session Year 2011-2012-020/Parliament number 3606)

1. Letter from the Minister of Justice IS/004/11-12 our reference, dated 15 September 2011 requesting handling and stipulation of the provisions on special investigative powers and other urgent changes.

2. Central Committee meeting, Tuesday, January 25th 2011, 9:00 am

Agenda:

Presentation by prof. mr. H. de Doelder concerning the new Penal Code and the draft uniform national ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure (Special investigative powers) (Session 2010- 3606)

Minister of Justice R.E. Duncan, prof. mr. H. de Doelder, Mrs. I. Chitaroe, acting Head of the Judicial Affairs department, ministry of Justice

3. Central Committee meeting, Tuesday, November 15th 2011, 14:00 am

Agenda:

National ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure (Special investigative powers) (Session Year 2011-2012-020/Parliament number 3606) (IS 004/11-12, of September 15th, 2011)

Minister of Justice R.E. Duncan, mr. H. Mos, Head public prosecutor, Mrs. I. Chitaroe, acting Head of Judicial Affairs department, ministry of Justice.

4. The reports: Evaluation of the BOB-law phase 1, the first practical experiences with the Law on Special investigative powers (214 pg) and the Law on Special investigative powers – final evaluation (319 pg.) were sent digitally on November 17, 2011 to all members.

5. Central Committee hearing, Tuesday, December 20th 2011, 14:00 am

Agenda:

Hearing with the Bar Association concerning:

National ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure (Special investigative powers) (Session Year 2011-2012-020/Parliament number 3606) (IS 004/11-12, of September 15th, 2011)

mr. Bert Hofman

6. Letter from the Secretary General of the Parliament of Curaçao with the notice that the Parliament of Curaçao held a provisional voting in their public meeting of November 4th, 2011 on the draft national ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure (Special investigative powers and other urgent changes) (Session Year 2010-2011-3606) (IS/080/11-12, of the 28th of November, 2011)

7. Letter from the Bar Association with remarks pertaining to the BOB (of January 3rd 2012, IS/134/11-12)

8. Letter to the Minister of Justice presenting a copy of the letter of the Bar Association for his reaction on the matter (of January 23rd 2012, UV/109/2011-2012)
9. Letter reaction of Minister on the letter of the Chairlady pertaining to the remarks of the Bar Association pertaining to the BOB (of February 21st 2012, IS 206/11-12)
10. Letter to the Minister of Justice presenting the questions and remarks of the members of Parliament pertaining to the BOB (of February 2nd 2012,UV/123/2011-2012)
11. Letter to the Minister of Justice once again presenting questions and remarks of the members of Parliament pertaining to the BOB as already presented on February 2nd 2012 (UV/123/2011-2012) (of February 24th, 2012, UV/143/2011-2012)
12. Letter from the Secretary General of the Parliament of Aruba with the notice that the Parliament of Aruba approved, in their public meeting of February 17th, 2012, by majority of votes the draft national ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure of Aruba (AB 1996 no. 75) (Special investigative powers) (Session Year 2009-2010-689) (IS/222/11-12, of February 28th, 2011)
13. Central Committee meeting, Thursday, March 8th 2012, 10:00 am

Agenda:

Presentation by prof. mr. H. de Doelder concerning the new Penal Code and the draft uniform national ordinance containing the amendment of the Code of Criminal Procedure (Special investigative powers) (Session 2010- 3606)

Minister of Justice R.E. Duncan, prof. mr. H. de Doelder, Mrs. I. Chitaroe, acting Head of the Judicial Affairs department, ministry of Justice, Mrs. E. Knoppel, and Mr. J.H.J. Verbaan, Researcher.

During the meeting the questions of the member as sent to minister on February 2, and February 24, 2012 were answered.

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
De heer drs. E.B. Holiday
Kabinet van de Gouverneur
Philipsburg

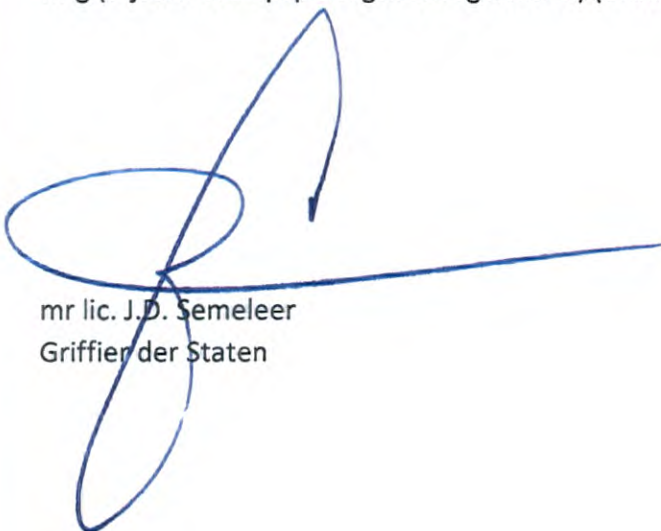
US/008/2011-2012

Philipsburg, 15 maart 2012

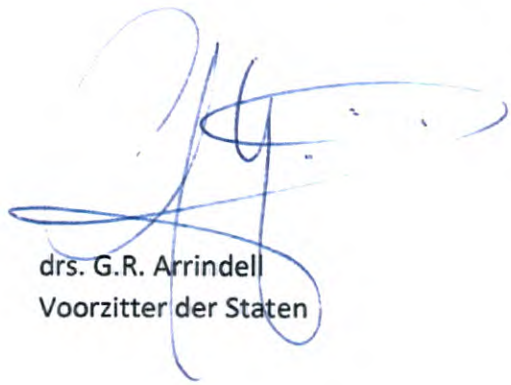
Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Excellentie,

De Staten van Sint Maarten keuren goed de bij hun door de Regering van Sint Maarten aangeboden ontwerp Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar2010-2011-020/Statenummer 3606).

mr lic. J.D. Semeleer
Griffier der Staten

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter der Staten

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
De heer drs. E.B. Holiday
Kabinet van de Gouverneur
Philipsburg

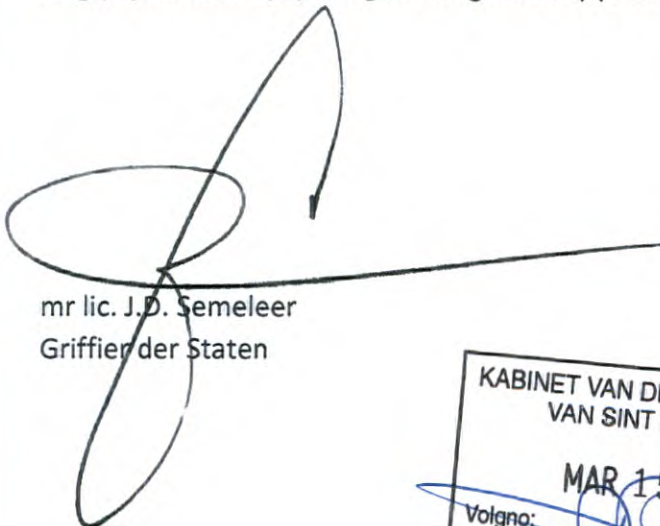
US/008/2011-2012

Philipsburg, 15 maart 2012

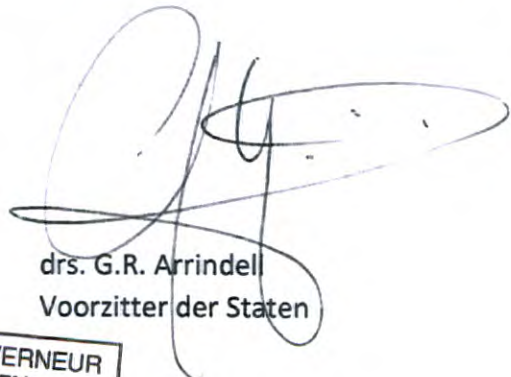
Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Excellentie,

De Staten van Sint Maarten keuren goed de bij hun door de Regering van Sint Maarten aangeboden ontwerp Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statenummer 3606).

mr lic. J.D. Semeleer
Griffier der Staten

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter der Staten

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister-President
Mevrouw S. Wescott-Williams
p/a Ministerraad
Philipsburg

UV/167/2011-2012

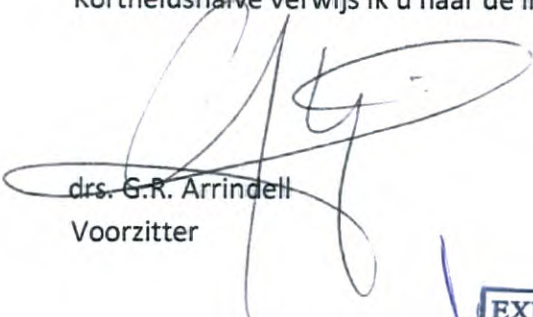
Philipsburg, 15 maart 2012

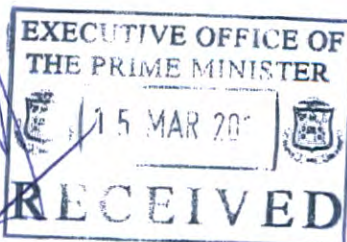
Betreft: Afschrift brieven aan Z.E. de Gouverneur inzake goedkeuring BOB

Excellentie,

Hierbij doe ik u een afschrift toekomen van een brief, zoals gericht aan de Z.E. de Gouverneur, betreffende de goedkeuring door de Staten van de bij hen door de regering aangeboden ontwerp Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Staten-nummer 3606).

Kortheidshalve verwijs ik u naar de inhoud daarvan.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Minister van Justitie
De heer R.E. Duncan
p/a Ministerraad
Philipsburg

UV/168/2011-2012

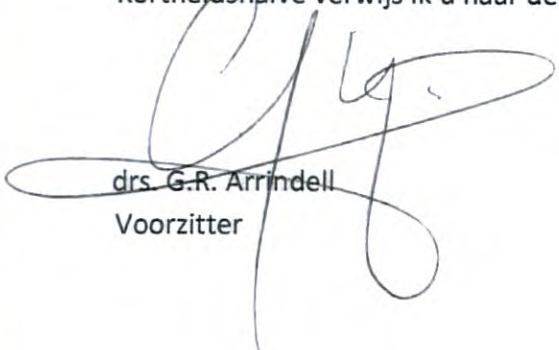
Philipsburg, 15 maart 2012

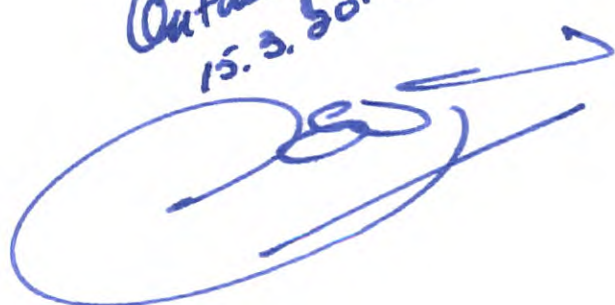
Betreft: Afschrift brieven aan Z.E. de Gouverneur inzake goedkeuring BOB

Excellentie,

Hierbij doe ik u een afschrift toekomen van een brief, zoals gericht aan de Z.E. de Gouverneur, betreffende de goedkeuring door de Staten van de bij hen door de regering aangeboden ontwerp Landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statennummer 3606).

Kortheidsshalve verwijs ik u naar de inhoud daarvan.

drs. G.R. Arrindell
Voorzitter

Antwoorde
15.3.2012

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Voorzitter van de Staten van Aruba
de heer drs. P.F.T. Croes
L.G. Smith Blvd. 72
Oranjestad
Aruba
Per email/per fax

UG/199/2011-2012

Philipsburg, 15 maart 2012

Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende
wijziging van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Geachte heer Croes,

De Staten van Sint Maarten hebben heden, 15 maart 2012, in hun openbare vergadering de door de regering ingediende ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statenummer 3606) bij meerderheid van stemmen goedgekeurd. De stemming van Sint Maarten geldt als definitieve stemming.

De Griffier,
mr lic. J.D. Semeleer

Parliament of St. Maarten
Staten van St. Maarten

JD Semeleer <jdsemeleer@gmail.com>

Goedkeuring BOB

1 message

JD Semeleer <jdsemeleer@gmail.com>

Thu, Mar 15, 2012 at 4:43 PM

To: AUA Sta GR <jacqueline.sherman@parlamento.aw>

Geachte Griffier,

Hierbij doe ik u toekomen een brief gericht aan de Voorzitter van de Staten van Aruba, de heer drs. P.F.T. Croes, inzake de goedkeuring van de ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden).

Met vriendelijk groet,

mr lic. J.D. Semeleer
Griffier

 UG 199 dd 15maa202 Brief VZ Staten Aruba goedkeuring BOB.pdf
1349K

HP LaserJet CM1415fn

Fax Confirmation

Staten van Sint Maarten
1-721-542-2401
15-Mar-2012 17:16

Job	Date	Time	Type	Identification	Duration	Pages	Result
254	15/ 3/2012	17:16:17	Send	002975838130	0:18	0	Stop

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Voorzitter van de Staten van Aruba
de heer drs. P.F.T. Croes
L.G. Smith Blvd. 72
Oranjestad
Aruba
Per email/per fax

UG/199/2011-2012

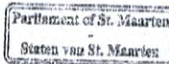
Philipsburg, 15 maart 2012

Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende
wijziging van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Geachte heer Croes,

De Staten van Sint Maarten hebben heden, 15 maart 2012, in hun openbare vergadering de door de regering ingediende ontwerp-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statenummer 3606) bij meerderheid van stemmen goedgekeurd. De stemming van Sint Maarten geldt als definitieve stemming.

De Griffier,
m/v/c. J.D. Semeleer

Wilhelminastraat #1, Philipsburg, Sint. Maarten
Tel: (1-721) 542-2929 / 542-0909 | Fax: (1-721) 542-0139 / 542-0306
Email: info@sxmparliament.org | www.sxmparliament.org

HP LaserJet CM1415fn

Fax Confirmation

Staten van Sint Maarten
1-721-542-2401
15-Mar-2012 17:40

Job	Date	Time	Type	Identification	Duration	Pages	Result
262	15/ 3/2012	17:39:56	Send	002975838130	0:11	0	Stop

Parliament of Sint Maarten Staten van Sint Maarten

Aan de Voorzitter van de Staten van Aruba
de heer drs. P.F.T. Croes
L.G. Smith Blvd. 72
Oranjestad
Aruba
Per email/per fax

UG/199/2011-2012

Philipsburg, 15 maart 2012

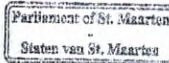
Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende
wijziging van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Geachte heer Croes,

De Staten van Sint Maarten hebben heden, 15 maart 2012, in hun openbare vergadering de door de regering ingediende ontwerp-landsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statenummer 3606) bij meerderheid van stemmen goedgekeurd. De stemming van Sint Maarten geldt als definitieve stemming.

De Griffier,
m/llc. J.D. Semeleer

Wilhelminastraat #1, Philipsburg, Sint. Maarten
Tel: (1-721) 542-2929 / 542-0909 | Fax: (1-721) 542-0139 / 542-0306
Email: info@sxmparliament.org | www.sxmparliament.org

HP LaserJet CM1415fn

Fax Confirmation

Staten van Sint Maarten
1-721-542-2401
16-Mar-2012 09:50

Job	Date	Time	Type	Identification	Duration	Pages	Result
263	16/ 3/2012	09:49:33	Send	002975838130	0:43	1	OK

Parliament of Sint Maarten
Staten van Sint Maarten

Aan de Voorzitter van de Staten van Aruba
de heer drs. P.F.T. Croes
L.G. Smith Blvd. 72
Oranjestad
Aruba
Per email/per fax

UG/199/2011-2012

Philipsburg, 15 maart 2012

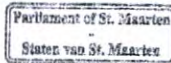
Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende
wijziging van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Geachte heer Croes,

De Staten van Sint Maarten hebben heden, 15 maart 2012, in hun openbare vergadering de door de regering ingediende ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statenummer 3606) bij meerderheid van stemmen goedgekeurd. De stemming van Sint Maarten geldt als definitieve stemming.

De Griffier,
m/v/c. J.D. Semeleer

Wilhelmstraat #1, Philipsburg, Sint. Maarten
Tel: (1-721) 542-2929 / 542-0909 | Fax: (1-721) 542-0139 / 542-0306
Email: info@somparliament.org | www.somparliament.org

Parliament of Sint Maarten

Staten van Sint Maarten

Aan de Voorzitter van de Staten van Curaçao
de heer drs. I.O.O. Asjes
Wilhelminaplein 4
Willemstad
Curacao
Per email/per fax

UG/200/2011-2012

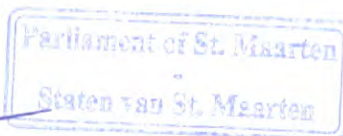
Philipsburg, 15 maart 2012

Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende
wijziging van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Geachte heer Asjes,

De Staten van Sint Maarten hebben heden, 15 maart 2012, in hun openbare vergadering de door de regering ingediende ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statenummer 3606) bij meerderheid van stemmen goedgekeurd. De stemming van Sint Maarten geldt als definitieve stemming.

De Griffier,
mr lic. J.D. Semeleer

JD Semeleer <jdsemeleer@gmail.com>

Goedkeuring BOB

1 message

JD Semeleer <jdsemeleer@gmail.com>
To: CUR Silvin Cijntje <srcijntje@gmail.com>

Thu, Mar 15, 2012 at 4:47 PM

Geachte Griffier,

Hierbij doe ik u toekomen een brief gericht aan de Voorzitter van de Staten van Curaçao, de heer drs. I.O.O Asjes, inzake de goedkeuring van de ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden).

Met vriendelijk groet,

mr lic. J.D. Semeleer
Griffier

UG 200 dd 15maa202 Brief VZ Staten Curacao goedkeuring BOB.pdf
1333K

HP LaserJet CM1415fn

Fax Confirmation

Staten van Sint Maarten
1-721-542-2401
15-Mar-2012 16:47

Job	Date	Time	Type	Identification	Duration	Pages	Result
238	15/ 3/2012	16:46:40	Send	094619267	0:34	1	OK

Parliament of Sint Maarten
Staten van Sint Maarten

Aan de Voorzitter van de Staten van Curaçao
de heer drs. I.O.O. Asjes
Wilhelminaplein 4
Willemstad
Curaçao
Per email/per fax

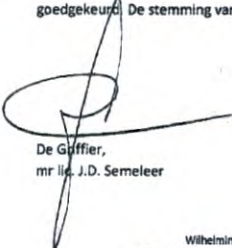
UG/200/2011-2012

Philipsburg, 15 maart 2012

Betreft: Goedkeuring Landsverordening houdende
wijziging van het Wetboek van Strafvordering
(Bijzondere opsporingsbevoegdheden)

Geachte heer Asjes,

De Staten van Sint Maarten hebben heden, 15 maart 2012, in hun openbare vergadering de door de regering ingediende ontwerplandsverordening houdende wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Zittingsjaar 2010-2011-020/Statennummer 3606) bij meerderheid van stemmen goedgekeurd. De stemming van Sint Maarten geldt als definitieve stemming.

De Griffier,
mr. J.D. Semeleer

Wilhelminastraat #1, Philipsburg, Sint. Maarten
Tel: (1-721) 542-2929 / 542-0909 | Fax: (1-721) 542-0139 / 542-0306
Email: info@sxmparliament.org | www.sxmparliament.org